

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- กิตติพงษ์ กิตยารักษ์. (2540). ความคิดทางกฎหมายของ ศ.ดร.คณิต ณ นคร ในบริบทของการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม: บนเส้นทางแห่งหลักนิติธรรม. กรุงเทพฯ: นิติธรรม.
- _____. (2545). กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์: ทางเลือกใหม่ สำหรับกระบวนการยุติธรรมไทย. กรุงเทพฯ: เดือนตุลา.
- กิตติศักดิ์ ปกติ. (2546). ความเป็นมาและหลักการใช้นิติวิธีในระบบชีวิลลอว์และคอมมอนลอว์. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- โกเมน ภัทรภิรมย์. (2533). อัยการฝรั่งเศส. กรุงเทพฯ: ศูนย์บริการเอกสารและวิชาการกรมอัยการ.
- คณิต ณ นคร. (2540). รวมนบทความด้าน วิชาการของศาสตราจารย์ ดร. คณิต ณ นคร. กรุงเทพฯ: พิมพ์อักษร.
- _____. (2543). กฎหมายอาญาภาคทั่วไป (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- _____. (2547). กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- _____. (2552). ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หลักกฎหมายและพื้นฐานการเข้าใจ. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- จิตติ ดิงศภัทย์. (2533). หลักวิชาชีพนักกฎหมาย (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ประกายพริก.
- จิตติ เจริญน้า. (2533). รวมนบทความเกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญาในต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: นิติธรรม.
- ชาญชัย แสวงศักดิ์. (2539). อิทธิพลของฝรั่งในการปฏิรูปกฎหมายไทย (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: นิติธรรม.
- ไชยเจริญ สันติศิริ. (2502). คำบรรยายอาชญาวิทยา และทัณฑวิทยาภาค 2 (พิมพ์ครั้งที่ 2). พระนคร: ไทยพิทยา.
- ธานี ไกรวิเชียร. (2511). การปฏิรูปกฎหมายและการศาลในรัชสมัยฯพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวฯ. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

ธานี วรภัทร์. (2554). **วิกฤตราชทัณฑ์ วิกฤตกระบวนการยุติธรรมทางอาญา**. กรุงเทพฯ: วิทยุชุมชน.

ประมุท สุวรรณสร. (2526). **กฎหมายลักษณะพยาน**. กรุงเทพฯ: แสงวิสุทธิการพิมพ์.

พลโทสุข เปรมาวิน. (2526). **ระบบอัยการในต่างประเทศในระบบอัยการสากล**. กรุงเทพฯ: กองทุนสวัสดิการ ศูนย์บริการเอกสารและวิชาการ กรมอัยการ.

มานิตย์ จุมปา. (2546). **คำอธิบายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 (พิมพ์ครั้งที่ 5)**. กรุงเทพฯ: นิติธรรม.

ร.แสงภาค. (2526). **ประวัติศาสตร์กฎหมายไทย เล่ม 1**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สมชาติ สว่างเนตร. (2539). **การตรวจสอบการใช้ดุลพินิจในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (เอกสารการสัมมนาผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงมหาดไทยและสำนักงานอัยการสูงสุด)**. กรุงเทพฯ: กรมตำรวจ.

สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการสูงสุด. (2546). **รายงานการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เรื่อง การนำมาตรการชะลอการฟ้องและต่อรองคำรับสารภาพมาใช้ในประเทศไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักงานอัยการสูงสุด.

โสภณ รัตนกร. (2537). **คำอธิบายกฎหมายลักษณะพยาน**. กรุงเทพฯ: บริษัทธรรมสาร.

หยุด แสงอุทัย. (2511). **ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาศึกษาตามคำพิพากษาศักดิ์**. กรุงเทพฯ: กรมตำรวจ.

อุดม รัฐอมฤต. (2535). **“การฟ้องคดีอาญา.”** รวมบทความทางวิชาการเนื่องในโอกาสครบรอบ 80 ปี ศาสตราจารย์ไพโรจน์ ชัยนาม. กรุงเทพฯ: วิทยุชุมชน

อุทัย อาทิวะ. (2554). **คู่มือกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เล่ม 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (พิมพ์ครั้งแรก)**. กรุงเทพฯ: วีเจ พรินติ้ง.

_____. (2554). **รวมบทความกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาฝรั่งเศส (พิมพ์ครั้งแรก)**. กรุงเทพฯ: วีเจ พรินติ้ง.

_____. (2554). **คู่มือกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เล่ม 2 สิทธิของผู้เสียหายตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (พิมพ์ครั้งแรก)**. กรุงเทพฯ: วีเจ พรินติ้ง.

_____. (2554). **คู่มือกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เล่ม 3 การสอบสวนคดีอาญาและมาตรการบังคับในคดีอาญา (พิมพ์ครั้งแรก)**. กรุงเทพฯ: วีเจ พรินติ้ง.

อรัญ สุวรรณบุบผา. (2518). **หลักอาญาวิทยา**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

บทความ

- กุลพล พลวัน. (2520). “ข้อสังเกตเกี่ยวกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา.” วารสารอัยการ, ปีที่ 1, ฉบับที่ 1. หน้า 12-19.
- _____. (2529, พฤษภาคม). “ระบบการดำเนินคดีอาญาโดยอัยการในประเทศไทย.” วารสารอัยการ, ปีที่ 9, ฉบับที่ 8. หน้า 77-78.
- _____. (2520, พฤษภาคม-สิงหาคม). “หลักการชะลอการฟ้อง.” วารสารกฎหมายคณะนิติศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ปีที่ 3, ฉบับที่ 91. หน้า 36.
- เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. (2521, กันยายน). “บทบาทอัยการในการควบคุมอำนาจตำรวจในสหรัฐอเมริกา.” วารสารอัยการ, ปีที่ 1, ฉบับที่ 1. หน้า 10.
- _____. (2521, มกราคม). “ดุลพินิจในการสั่งไม่ฟ้องคดีอาญาที่มีมูลของอัยการในสหรัฐอเมริกา,” วารสารนิติศาสตร์, ฉบับที่ 1, ปีที่ 1. หน้า 42.
- โกเมน ภัทรภิรมย์. (2534, กันยายน). “งานอัยการในกระบวนการยุติธรรม.” วารสารอัยการ, ปีที่ 14, ฉบับที่ 3. หน้า 117.
- _____. (2513, มกราคม). “อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดในคดีอาญา.” อัยการนิเทศ, ปีที่ 32, ฉบับที่ 29. หน้า 18-29.
- กณิต ฌ นกร. (2547, มกราคม – มิถุนายน). “ปรัชญาและแนวความคิดของการกำหนดความผิดอันยอมความได้.” วารสารกฎหมายธุรกิจบัณฑิต, ปีที่ 4, ฉบับที่ 1. หน้า 1-11.
- _____. (2528, กันยายน). “วิธีพิจารณาความอาญาของไทย หลักกฎหมายกับทางปฏิบัติที่ไม่ตรงกัน.” วารสารนิติศาสตร์, ปีที่ 15, ฉบับที่ 3. หน้า 1-13.
- _____. (2524, กุมภาพันธ์). “หลักประกันในกฎหมายอาญา.” วารสารอัยการ, ปีที่ 4, ฉบับที่ 38. หน้า 53.
- _____. (2528, กันยายน). “วิธีพิจารณาความอาญาไทย: หลักกฎหมายกับทางปฏิบัติที่ไม่ตรงกัน.” วารสารนิติศาสตร์, ปีที่ 15, ฉบับที่ 3. หน้า 24.
- _____. (2520). “อัยการกับการสอบสวนคดีอาญา.” วารสารนิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ปีที่ 9, ฉบับที่ 2. หน้า 195.
- จิตติ เจริญฉ่ำ. (2537, 17 มีนาคม). “คำรับที่ทำให้ตนเองเสียประโยชน์ในทางอาญา.” วารสารอัยการ, ปีที่ 17, ฉบับที่ 193. หน้า 23.35.

ชัยเกษม นิติศิริ และนคร ศิลปะอาชา. (2536). “บทบาทและหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ
อัยการ.” 100ปีอัยการ, ปีที่ 18, ฉบับที่ 206. หน้า 105-128.

ธีสุทธิ์ พันธุ์ฤทธิ. (2538, เมษายน). “คำรับสารภาพชั้นสอบสวน.” วารสารอัยการ, ปีที่ 18.
หน้า 105-108.

ประพันธ์ ทรัพย์แสง และคณะ. (2548, มกราคม-เมษายน). “รายงานการศึกษาผลกระทบกฎหมาย
เกี่ยวกับการใช้มาตรการชะลอการฟ้องและมาตรการต่อรองคำรับสารภาพ.” คุณภาพ,
ปีที่ 52, ฉบับที่ 9. หน้า 68.

ประธาน วัฒนวาณิชย์. (2519, สิงหาคม). “บทเรียนจากกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของทวีป
ยุโรป.” วารสารนิติศาสตร์, ปีที่ 8, ฉบับชดเชย. หน้า 18.

สุรสิทธิ์ แสงวิโรจน์พัฒน์. (2546, กันยายน). “การเจรจาต่อรองในคดีอาญา (Absprachen in
Strafprozess) ตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเยอรมัน.” บทบัณฑิตย์, เล่มที่ 55,
ตอนที่ 3. หน้า 1-8.

อุดม รัฐอมฤต. (2550). “การต่อรองคำรับสารภาพตามกฎหมายฝรั่งเศส.” วารสารรพี, ปีที่ 50,
ฉบับที่ 1. หน้า 143.

_____. (2552). “บทบาทของอัยการในมุมมองของกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์.”
วารสารนิติศาสตร์, ปีที่ 38, ฉบับที่ 2. หน้า 3-47.

อุทัย อาทิวะ. (2552, กรกฎาคม-ธันวาคม). “การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการ
ยุติธรรมทางอาญา: ตัวอย่างของระบบลูกขุนฝรั่งเศส.” วารสารผู้ตรวจการแผ่นดิน,
ปีที่ 2, ฉบับที่ 2. หน้า 73-97.

_____. (2546, สิงหาคม-กันยายน). การใช้ดุลพินิจของพนักงานอัยการในการลด
ปริมาณคดีอาญาของประเทศฝรั่งเศส. วารสารยุติธรรม, ปีที่ 3, ฉบับที่ 6. หน้า 15-23.

_____. (2546, ตุลาคม-พฤศจิกายน). “การใช้ดุลพินิจของพนักงานอัยการกับการลดปริมาณ
คดีที่ขึ้นสู่ศาลในประเทศฝรั่งเศส (2).” วารสารยุติธรรม, ปีที่ 3, ฉบับที่ 7.
หน้า 12-19.

วิทยานิพนธ์

- กิตติ บุญพลากร. (2523). ผู้เสียหายในคดีอาญา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คำชาย จิตรกร. (2546). อำนาจหน้าที่ของอัยการไทยและลาวในการดำเนินคดีอาญา: ศึกษาเปรียบเทียบ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จิราธร เจริญวุฒิ. (2550). วิวัฒนาการการสอบสวนคดีอาญา: ศึกษาบทบาทของพนักงานอัยการ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- จิตรลดา จวงวงศ์. (2541). แนวทางในการตรวจสอบควบคุมการดำเนินคดีอาญาโดยรัฐในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชัยวัฒน์ ม่วงแก้ว. (2549). การต่อรองคำให้การจำเลย: ศึกษาผลกระทบและข้อเสนอต่อการนำมาปรับใช้กับประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณัฐคนัย สุกัทรากุล. (2548). มาตรการทางกฎหมายในการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด: ศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายว่าด้วยการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดกับรูปแบบบูรณาการของศาลยาเสพติดในต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ณัฐพล เรืองนุ่น. (2543). การนำวิธีการต่อรองคำรับสารภาพมาใช้ในคดีอาญา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิจรินทร์ องค์พิสุทธิ. (2527). การต่อรองคำรับสารภาพ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประทุมพร กลัดอ้า. (2533). การนำวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับในวิธีพิจารณาอาญา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปรีชา จำเพชร. (2546). คุณพินิจของศาลในการรอกการลงโทษหรือรอกการกำหนดโทษ: ศึกษาแนวคำพิพากษาของศาลฎีกา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ศุภกิจ แยมประชา. (2543). **บทบาทของพนักงานอัยการในการกันผู้กระทำความผิดออกจากการฟ้องคดีต่อศาล**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สัจจลักษณ์ ปัญวัฒนลิขิต. (2552). **ประสิทธิภาพในการดำเนินคดีอาญา ศึกษากระบวนการดำเนินคดีอาญาในชั้นเจ้าพนักงานและชั้นศาล**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุนทร เกิดโกคา. (2541). **บรรทัดฐานของศาลฎีกาในเรื่องการชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานในคดีอาญา**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรัชย์ เชาวลิขิต. (2546). **คำรับสารภาพกับการชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานในคดีอาญา**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุชิน ต่างงาม. (2529). **การกันผู้ร่วมกระทำความผิดเป็นพยาน**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุกั สมสวัสดิ์วิบูลย์. (2541). **เอกสิทธิ์ที่จะไม่ให้การเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเอง**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อดิสรณ์ ไชยคุปต์. (2542). **ดุลยพินิจของพนักงานอัยการในการสั่งไม่ฟ้องคดีอาญา**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อนันต์ ชมจินดา. (2528). **การไต่สวนมูลฟ้องกรณีพนักงานอัยการเป็นโจทก์**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรุณี กระจ่างแสง. (2532). **อัยการกับการสอบสวนคดีอาญา**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

รายงานการวิจัย

- คณะนิติศาสตร์ปรีดี พนมยงค์. (2550). **รายงานการวิจัยเรื่อง โครงการติดตาม ประเมินผล และ พัฒนารูปแบบและแนวทางในการลดปริมาณคดีเข้าสู่ศาลประจำปีงบประมาณ 2550** (ทุนสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม).
- _____. (2552). **รายงานการวิจัยเรื่อง โครงการศึกษาสถานการณ์ปัญหาและพัฒนารูปแบบแนวทางของกฎหมายบังคับโทษจำคุกในประเทศไทย** (ทุนสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม).

- ไชยยศ เหมะรัชตะ และคณะ. (2526). รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาการดำเนินคดีอาญาเสพติดตามระบบกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม. กรุงเทพฯ: สภาการวิจัยแห่งชาติ.
- _____. (2525). รายงานผลการวิจัยปัญหาอาญาเสพติด: การศึกษาและวิเคราะห์ในแง่กฎหมาย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐวสา จัตรีไพฑูรย์. (2010). กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ จากทฤษฎีสู่ทางปฏิบัติในนานาชาติ (Edinburg Law school).
- บัณฑิต รัชตะนันท์ มนตรี ศิลปมหาบัณฑิต และคณะสำนักงานศาลยุติธรรม. (2545). รายงานการวิจัยเรื่อง การนำการต่อรองการรับสารภาพมาใช้ในประเทศไทย กรณีศึกษาคดีอาญาเสพติด (ทุนวิจัยจากสำนักงบประมาณความช่วยเหลือป้องกันปราบปรามอาญาเสพติดแห่งสถานเอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทย).
- ประพันธ์ ทรัพย์แสง และคณะ. (2548, มกราคม-เมษายน). รายงานการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบกฎหมายเกี่ยวกับการใช้มาตรการชะลอการฟ้องและมาตรการต่อรองคำรับสารภาพ (คณะอนุกรรมการศึกษาผลกระทบกฎหมายเกี่ยวกับการใช้มาตรการชะลอการฟ้องและมาตรการต่อรองคำรับสารภาพ).
- พรเพชร วิชิตชลชัย อุทัย อาทิวา และคณะ. (2547). การรวบรวมพยานหลักฐานบางเรื่องที่เกี่ยวข้องกับองค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ ปกป้อง ศรีสนิท และคณะ. (2554). โครงการวิเคราะห์กฎหมายและกระบวนการยุติธรรมทางอาญาด้วยเศรษฐศาสตร์ (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI)).
- _____. (2554). ปัญหาของระบบยุติธรรมทางอาญาของไทยจากมุมมองของนิติเศรษฐศาสตร์ (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI)).
- _____. (2554). ทางเลือกในการเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI)).
- _____. (2554). นิติเศรษฐศาสตร์ของระบบยุติธรรมทางอาญาของไทย (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI)).
- สมชัย จิตสุชน ธิดา อินทรโชติ และชัยสิทธิ์ อนุจิตวรวงศ์. (2548). รายงานวิจัยเรื่อง ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจกับความขัดแย้งในสังคม: ทฤษฎี ประสพการณ์ และแนวทงสมานฉันท์ (ทีดีอาร์ไอ ฉบับที่ 40 พฤศจิกายน 2549).

สำนักวิชาการ สำนักงานอัยการสูงสุด. (2546). การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เรื่องการนำ
มาตรการชะลอการฟ้องและการต่อรองคำรับสารภาพมาใช้ในประเทศไทย.

สำนักงานอัยการสูงสุด. (2552). รายงานการวิจัยเรื่อง การต่อรองคำรับสารภาพ แนวคิดทางทฤษฎี
ทางปฏิบัติ.

อรรถนพ ลิขิตจิตตะ และคณะ. (2548). รายงานวิจัย เรื่อง มาตรการส่งเสริมบุคคลให้ความ
ช่วยเหลือหรือให้ข้อมูลแก่หน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมาย. กรุงเทพฯ: สำนักงาน
คณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.

อรรถนพ และคณะ. (2548). โครงการวิจัย เรื่อง การพัฒนากฎหมายป้องกันและปราบปรามองค์กร
อาชญากรรมข้ามชาติ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.

เอกสารอื่นๆ

คณิต ฌ นคร หนังสือพิมพ์ บางกอกโพสต์ ฉบับวันพุธที่ 1 มิถุนายน 2554.

ELECTRONIC SOURCES

Albert W. Alschuler. (1979). Plea Bargaining and its history. Law & Society 21. Retrieved
January 17, 2011, from <http://www.jstor.org/stable/10.2307/3053250>

Anon. (1979, December). Costs and the Plea Bargaining Process: Reducing the Price of Justice
to the Nonindigent Defendant. The Yale Law Journal Vol. 89, No.2. Retrieved
March 5, 2010, from
<https://www.ncjrs.gov/App/publications/Abstract.aspx?id=65949>

BagirovAnarRamizOglu. (2008). Support to the anti-corruption strategy of Azerbaijan (AZPAC)
:Technical paper on Plea bargaining and issues related to its implementation in
Azerbaijan, from Directorate General of Human Rights and Legal Affairs Council of
Europe. Retrieved December 8, 2011, from
<http://www.coe.int/t/dghl/cooperation/economiccrime/corruption/Projects/AZPAC/951-AZPAC-TP-Plea%20Bargaining.pdf>

BelloneEric. (2006). Drug Courts: Plea bargaining for entry: The price of admission.

UNIVERSITY OF MASSACHUSETTS LOWELL. Retrieved December 26, 2011, from <http://gradworks.umi.com/14/28/1428537.html>

Benjamin M. Greenblum. (2005, October). What Happens to a Prosecution Deferred? Judicial Oversight of Corporate Deferred Prosecution Agreements. Columbia Law Review 112, 4. Retrieved October 12, 2011, from

<http://www.columbialawreview.org/articles/what-happens-to-a-prosecution-deferred-judicial-oversight-of-corporate-deferred-prosecution-agreements>

Breen The Hon Peter. (2006). Plea bargaining in New South Wales. Research papers from parliament of New South Wales. Retrieved February 2, 2009, from

<http://www.parliament.nsw.gov.au/prod/parlament/hansart.nsf/V3HHBSpeaker?Open&vwCat=Breen,%20The%20Hon%20Peter>

Brian Kennedy. (2004). Plea-bargaining finally deemed acceptable in ROC. République de Chine (Taiwan): Taiwan aujourd'hui. Retrieved April 15, 2010, from

<http://taiwanheute.nat.gov.tw/ct.asp?xItem=20753&CtNode=103>

Claudio Tucci. (2008). Confesercenti, la crisi economica rende ancor più pericolosa la mafia (in Italian). NotizieEconomie Lavoro. Retrieved June 10, 2011, from

<http://www.ilsole24ore.com/art/SoleOnline4/Economia%20e%20Lavoro/2008/11/confesercenti-mafia-racket-pizzo.shtml?uuid=20ff3b9c-afe7-11dd-8057-9c09c8bfa449>

Colquitt J. (2001). "Ad hoc plea bargaining." Tulane Law Review Retrieved February 10, 2011, from <https://litigationessentials.lexisnexis.com/webcd/app?action=DocumentDisplay&crawlid=1&dctype=cite&docid=75+Tul.+L.+Rev.+695&srctype=smi&srcid=3B15&key=50678f92b170227b2a5e7fde3cb285b9>

Criminal Procedure. (2006). "Prospective Blanket Waivers--Seventh Circuit Holds a Plea Agreement Including a Prospective Blanket Waiver of Fourth Amendment Rights Enforceable." Harvard Law Review Retrieved February 2, 2009, from

<http://www.highbeam.com/publications/harvard-law-review-p409143/february-2006>

- Einaudi, Mario. The Constitution of the Italian Republic. The American Political Science Review vol. 42 no. 4. Federal Rules of Criminal Procedure. (2000). U.S. Code, Title 18 amended to December 1st. Retrieved February 20, 2008, from <http://www.jstor.org/discover/10.2307/27502779?uid=3739136&uid=2129&uid=2&uid=70&uid=4&sid=56229854983>
- Malcolm, Feeley. (1997). "The origin of Plea Bargaining." Law & Society Review Retrieved June 31, 2011, from <http://heinonline.org/HOL/LandingPage?collection=journals&handle=hein.journals/israel31&div=13&id=&page=>
- Frank H. Easterbrook. (1992). "Plea Bargaining As Compromise." Yale Law Journal Review Retrieved September 29, 2010, from <http://www.jstor.org/discover/10.2307/796953?uid=3739136&uid=2129&uid=2&uid=70&uid=4&sid=56229487043>
- George Fisher. (2000). "Plea Bargaining's Triumph." Yale Law Journal Retrieved March 30, 2009, from <http://www.questia.com/PM.qst?a=o&d=5001198695>
- Harvard Law Review Association. (2004). "Constitutional Law, The Supreme Court, 2003 Term Leading Cases." Harvard Law Review Retrieved October 15, 2011, from <http://www.historycooperative.org/journals/ahr/110.4/kalman.html>
- Harvard Law Review Association. (1995). "Waiver -- Plea Negotiation Statements." Harvard Law Review Retrieved January 31, 2012, from <http://heinonline.org/HOL/LandingPage?collection=journals&handle=hein.journals/gonlr31&div=25&id=&page=>
- Harvard Law Review Association. (1997). "Plea Agreements--Ninth Circuit Allows Post-Plea Agreement Collateral Attack Based on Change in Underlying Law." Harvard Law Review Retrieved December 3, 2011, from <https://litigation-essentials.lexisnexis.com/webcd/app?action=DocumentDisplay&crawlid=1&doctype=cite&docid=111+Harv.+L.+Rev.+603&srctype=smi&srcid=3B15&key=d6f7c2003eb7a985aa7fe7ed5af87372>
- Jacques Borricand. (2007). WorldFactbook of Criminal Justice Systems in France. Institute de Sciences Penales et de Criminologie Review Retrieved November 2, 2011, from <http://www.virtualref.com/abs/226.htm>

Jeff Palmer. (Summer, 1999). *Abolishing Plea Bargaining: An End to the Same Old Song and Dance*. American Journal of Criminal Law. Retrieved June 25, 2009, from <http://www.highbeam.com/doc/1P3-51162852.html>

JeniaIontcheva Turner. (Winter, 2005). "NATIONALIZING INTERNATIONAL CRIMINAL LAW." Stanford Journal of International Law. Retrieved December 25, 2011, from http://www.google.co.th/books?hl=th&lr=&id=kd9bIjlpVfcC&oi=fnd&pg=PP1&dq=NATIONALIZING+INTERNATIONAL+CRIMINAL+LAW.%E2%80%9DStanford+Journal+of+International+Law.&ots=1xYc7Sibw8&sig=S6n7wGXje64P4JPWVpJxfXVW7gU&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false

Jennifer L. Mnookin. (2005). "Uncertain Bargains: The Rise of Plea Bargaining in America." Stanford Law Review Retrieved February 15, 2010, from <http://connection.ebscohost.com/tag/PLEA%2Bbargaining>

Julian A. Cook. (2005). "Plea Bargaining at The Hague." Yale Journal of International Law from Department of Criminology, The University of Melbourne. Retrieved August 30, 2011, from http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=578581

Justin Miller. (1997). "The Compromise of Criminal Cases." Southern California Law Review 1 Retrieved January 30, 2012, from [http://books.google.co.th/books?id=k1Vwp4UpSVsC&pg=PA117&lpg=PA117&dq=The+Compromise+of+Criminal+Cases.%E2%80%9D++Southern+Californi a&source=bl&ots=GRnsvAavPI&sig=g8kOUHUNrldjPrho9n0VDTcSmqs&hl=t h&sa=X&ei=CirMT73PKYiyrAfv6YDMDg&ved=0CEEQ6AEwAA#v=onepage &q&f=false](http://books.google.co.th/books?id=k1Vwp4UpSVsC&pg=PA117&lpg=PA117&dq=The+Compromise+of+Criminal+Cases.%E2%80%9D++Southern+Californi&source=bl&ots=GRnsvAavPI&sig=g8kOUHUNrldjPrho9n0VDTcSmqs&hl=t h&sa=X&ei=CirMT73PKYiyrAfv6YDMDg&ved=0CEEQ6AEwAA#v=onepage&q&f=false)

Ken Parish. (August 2004). "Plea bargaining :What is the big deal ?." Politics, economics, law and life from a 'radical centrist' perspective. Retrieved August 24, 2011, from <http://clubtroppo.com.au/2004/08/24/plea-bargaining-whats-the-big-deal/>

Kittipong Kittayarak. (December, 1991). "Prosecutorial Discretion on decision not to prosecute: A proposal for Thailand." Bothbundit Law Review 47. Retrieved December 4, 2011, from http://www.unafei.or.jp/english/pdf/PDF_rms/no53/no53.pdf#page=288

- Kittipong Kittiyarak and Davis Johnson. (Dec-Jan 1997). "Prosecution System in Seven Countries: A Comparative Analysis." *Thammasat Law Journal*. Vol. 25. Retrieved December 1, 2011, from <http://www.tulawcenter.org/knowledge/categories/11?page=2>
- Langbein, John H. (Dec ,1979). 'Land without plea bargaining: how the Germans do it', *Michigan Law Review*. Retrieved December 11, 2009, from www.judicialstudies.unr.edu/.../JS710Wk4LangbeinLa
- Manny K. Atwal. (2011). "Plea Negotiation and Proffers." *California law Review* Retrieved February 2, 2011, from www.fd.org/pdf_lib/ws07_PleaProffers.pdf.
- Michael Tonry. (2005). "Obsolescence and Immanence in Penal Theory and Policy, Symposium Sentencing: What's at Stake for the States? Panel Three: Theories and Policies Underlying Guidelines Systems." *Columbia Law Review* Retrieved June 30, 2010, from http://www.ucm.es/BUCM/compludoc/W/10508/00101958_1.htm
- Maïke Fromman. (2009). "Regulating Plea-Bargaining in Germany: Can the Italian Approach Serve as a Model to Guarantee the Independence of German Judges?" *Hansel Law Review* Vol5 No.2. Retrieved July 16, 2011, from <http://www.concurringopinions.com/archives/2009/07/german-bundestag-passes-plea-bargaining-law.html>
- Mike McConville and Chester L Mirsky. (2005). "Jury Trials and Plea Bargaining A True History from Jury Trials and Plea Bargaining a True History." *Cambridge Journal* (Oxford and Portland, Oregon: Hart Publishing). Retrieved July 28, 2010, from <http://bjc.oxfordjournals.org/content/46/5/965.extract>
- Nancy J. King, David A. Soulé, Sara Steen and Robert R. Weidner. (2005). "WHEN PROCESS AFFECTS PUNISHMENT: DIFFERENCES IN SENTENCES AFTER GUILTY PLEA, BENCH TRIAL, AND JURY TRIAL IN FIVE GUIDELINES STATES, Symposium Sentencing: What's at Stake for the States? Panel One: Prosecutorial Discretion and Its Challenges." *Columbia Law Review*. Retrieved March 20, 2010, from <http://www.jstor.org/discover/10.2307/4099426?uid=3739136&uid=2129&uid=2&uid=70&uid=4&sid=56229741243>

- Nuno Garoupa and Frank Stephen. (July 2006). "Law and Economic of Plea bargaining." Social Science Research Network (from Universidade Nova de Lisboa & CEPR). Retrieved July 26, 2011, from http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=917922
- Philip A. Thomas. (1978). "Plea Bargaining in England." The Journal of Criminal and Criminology. Plea bargaining in NSW Retrieved April 20, 2011, from <http://parliament.nsw.gov.au/prod/parlment/publications.nsf/o/578C6F10C6D98565CA256Ecf00083B4D>.
- Policy Centre for Victim Issues. (2002). "UNITED STATES CODE ANNOTATED FEDERAL RULES OF CRIMINAL PROCEDURE FOR THE UNITED STATES DISTRICT COURTS IV. ARRAIGNMENT AND PREPARATION FOR TRIAL." Retrieved January 16, 2012, from www.victimsofviolence.on.ca/.../victim-matters_vol-1_i
- Raymond Moley. (1998). "The Vanishing Jury." Southern California Law Review Retrieved July 28, 2011, from <http://heinonline.org/HOL/LandingPage?collection=journals&handle=hein.journals/nebklr13&div=32&id=&page=>
- R.K. RAGHAVAN. (2003). "Reforming criminal justice systems." India's National Magazine Volume 20 Issue 02. Retrieved January 31, 2011, from <http://www.frontlineonnet.com/fl2002/stories/20030131081411400.htm>
- Richard S. Frase. (2005). "STATE SENTENCING GUIDELINES: DIVERSITY, CONSENSUS, AND UNRESOLVED POLICY ISSUES. Symposium Sentencing: What's at Stake for the States? Panel Three: Theories and Policies Underlying Guidelines Systems." Columbia Law Review. Retrieved May 4, 2011, from <http://www.jstor.org/discover/10.2307/4099432?uid=3739136&uid=2129&uid=2&uid=70&uid=4&sid=56229793543>
- Robert Daniel Seifman. (2001). "The Role of Counsel in Plea Bargaining." Criminal Law Journal. Retrieved March 14, 2012, from <http://heinonline.org/HOL/LandingPage?collection=journals&handle=hein.journals/byujpl16&div=13&id=&page=>

- Robert E. Scott and William J. Stuntz. (1992). "PLEA BARGAINING AS CONTRACT, Symposium: Punishment." Yale Law Journal. Retrieved December 23, 2011, from <http://www.jstor.org/discover/10.2307/796952?uid=3739136&uid=2129&uid=2&uid=70&uid=4&sid=56229793543>
- Robert M.A. Johnson. (2006). "Plea Bargaining in the United States." (11 th IAP Annual Conferences) 27-31 August 2006. Paris. Retrieved August 31, 2011, from <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/j.1745-9133.2007.00446.x/abstract>
- Seifman, R. &Freidberg, A. (2001). "Plea bargaining in Victoria: The role of counsel." Criminal Law Journal Volume 25. Retrieved June 13, 2011, from <http://summit.sfu.ca/item/9246>
- Simon N Verdun. (2002). "Victim Participation in the plea Negotiation process in Canada." Government of Canada Publications. Retrieved May 5, 2011, from [AA Tijerino - canada-justice.net](http://AA.Tijerino-canada-justice.net)
- Sohan S. Desai. (1999). "PLEA BARGAINING UNDER THE RWANDAN STATUTE AND RULES OF EVIDENCE AND PROCEDURE."NEW ENGLAND SCHOOL OF LAW INTERNATIONAL WAR CRIMES PROJECT." Transnational Publishers. Retrieved May 21, 2010, from <http://journals.cambridge.org/action/displayAbstract;jsessionid=138E9A4F46830923EBFE764E7B253A52.journals?fromPage=online&aid=4814020>
- StephanosBibas. (2004). "PLEA BARGAINING OUTSIDE THE SHADOW OF TRIAL." Harvard Law Review. Retrieved June 21, 2010, from <http://www.jstor.org/discover/10.2307/4093404?uid=3739136&uid=2129&uid=2&uid=70&uid=4&sid=56229793543>
- StephanosBibas. (2005). "COLLAR PLEA BARGAINING AND SENTENCING AFTER BOOKER." William and Mary Law Review. Retrieved February 19, 2011, from <http://heinonline.org/HOL/LandingPage?collection=journals&handle=hein.journals/wmlr47&div=24&id=&page=>

- Stephanos Bibas and Richard A. Bierschbach. (2004). "INTEGRATING REMORSE AND APOLOGY INTO CRIMINAL PROCEDURE." Yale Law Journal. Retrieved September 30, 2011, from <http://yalelawjournal.org/the-yale-law-journal/essay/integrating-remorse-and-apology-into-criminal-procedure/>
- Stephen C. Thaman. (2007). Plea-Bargaining, Negotiating Confessions and Consensual Resolution of Criminal Cases. Electronic Journal of Comparative Law, vol. 11.3. Retrieved December 30, 2010, from <http://www.ejcl.org/113/abs113-34.html>
- Stephen J. Schulhofer. (1992). "PLEA BARGAINING AS DISASTER." Yale Law Journal Retrieved October 28, 2011, from <http://www.jstor.org/discover/10.2307/796954?uid=3739136&uid=2129&uid=2&uid=70&uid=4&sid=56229854983>
- Stephen Markman. (Fall, 1986). "Miranda V. Arizona : A Historical Perspective." American Criminal Law Review. Retrieved October 25, 2011, from <http://heinonline.org/HOL/LandingPage?collection=journals&handle=hein.journals/amcrimlr24&div=12&id=&page=>
- Susan R. Estrich. (January, 1977). "Plea Bargaining and the Transformation of the Criminal Process." Harvard Law Review. Retrieved October 22, 2009, from www.deli.us.org.uk/images/journals/pdfs/journal54.pdf
- VIRGINIA MORRIS & MICHAEL SCHARF. (1998). "THE INTERNATIONAL CRIMINAL TRIBUNAL FOR RWANDA." Transnational Publishers. Retrieved November 6, 2010, from <https://litigationessentials.lexisnexis.com/webcd/app?action=DocumentDisplay&crawlid=1&doctype=cite&docid=9+Touro+Int'l+L.+Rev.+183&srctype=smi&srcid=3B15&key=3de29213854b29742d9b82ec987b4812>
- Vichai Vivitasevi. (1978). "Plea Bargaining: How should it play role in Criminal justice administration of Thailand." THAMMASAT LAW JOURNAL. Retrieved August 16, 2010, from <http://heinonline.org/HOL/LandingPage?collection=journals&handle=hein.journals/sjls26&div=18&id=&page=>

- Vincent M. Creta. (1998). "The Search For Justice in the Former Yugoslavia and Beyond: Analyzing the Rights of the Accused Under the Statute and the Rules of Procedure and Evidence of the International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia." *Houston Journal of International Law*. Retrieved May 17, 2011, From <http://www.questia.com/googleScholar.qst?docId=5001330636>
- William J. Stuntz. (2006). "THE POLITICAL CONSTITUTION OF CRIMINAL JUSTICE." *Harvard Law Review*. Retrieved May 27, 2011, from <http://www.jstor.org/discover/10.2307/4093592?uid=3739136&uid=2129&uid=2&uid=70&uid=4&sid=56229854983>
- William J. Stuntz. (2004). "PLEA BARGAINING AND CRIMINAL LAW'S DISAPPEARING SHADOW." *Harvard Law Review* l. Review. Retrieved December 7, 2010, from <http://www.jstor.org/discover/10.2307/4093405?uid=3739136&uid=2129&uid=2&uid=70&uid=4&sid=56229854983>
- Yue Ma. (2002). "Prosecutorial Discretion And Plea Bargaining In The United State, France, Germany and Italy." *International Criminal Justice Review*. Retrieved August 19, 2010, from <http://icj.sagepub.com/content/12/1/22.short>

ภาษาต่างประเทศ

BOOKS

- Bryan A. Garner. (2006). **Black's Law Dictionary** (Eighth Edition). Thomson Learning: West Publishing Company.
- Charles T. (1972). **Mc Cromick of Evidence** (2th ed.). USA: West Publishing Co.
- Davies Caroll and Typer. (1995). **The Criminal Justice System in English and Wales**. New York: Longman Publishing.
- George Fisher. (2003). **Plea Bargaining's Triumph A History of Plea Bargaining in America** (Original Printing). United State of America: Stanford University Press.
- Gerald D. Robin. (1980). **Introduction to the Criminal Justice System**. New York: Harper & Row publisher.
- Hazel B. Kerper. (1979). **Introduction to the Criminal Justice System**. (2nd edition). Minnesota: West Publishing Company.
- Henry J, Steiner and Philip. (1996). **International Human Rights In Context**. Oxford: Clarendon Press.
- James R. Richards. (1998). **Transnational Criminal Organization, Cyber crime and Money Laundering**. New York, America: CRC Press.
- James W. H. McCord and Sandra L. McCord. (2001). **Criminal Law and Procedure for the Paralegal A system Approach** (Second Edition). Thomson Learning: West Publishing Company.
- John Sparck. (2002). **Emmins on Criminal Procedure** (9th edition). London: Oxford University Press.
- Loannis Papadopoulos. (2004). **Plaider coupable Paris**: France: Presses Universitaires de France.
- L.G. Carvell and E Swinfen Green. (1990). **Criminal Law and Procedure**. London: Sweet & Maxwell Limited.
- Mark Findlay, Stephen Odgers and Stanley Yeo. (1999). **Australian Criminal Justice** (second Edition). Australia: Oxford University Press.

- Mike Maguire, Rod Morgan and Robert Reiner. (2002). **The Oxford handbook of Criminology** (Third Edition). United State of America: Oxford University Press.
- Michael D. Lyman, Gary W.Potter. (2000). **Organized Crime** (Second Edition). United State of America: Prentice-Hall Inc.
- Milton Heumann. (1978). **Plea Bargaining The Experience of Prosecutors, Judges, and Defense Attorneys**. Chicago and London: The University of Chicago Press.
- Richard May. (1995). **Criminal Evidence** (3rd Edition). London: Sweet & Maxwell.
- Wayne R. LaFave, Jerold H. Israel and Nancy J. King. (2000). **Criminal Procedure** (3th ed.). St.Paul.Minn: West Publishing.
- William Adams and Julie Samuels. (2011). **Tribal Youth in the Federal Justice System**. Washington D.C.: Urban Institute.

ภาคผนวก

Federal Rules of Criminal Procedure**IV. ARRAIGNMENT AND PREPARATION FOR TRIAL****Rule 11. Pleas****(a) Entering a Plea.****(1) In General.**

A defendant may plead not guilty, guilty, or (with the court's consent) nolo contendere.

(2) Conditional Plea.

With the consent of the court and the government, a defendant may enter a conditional plea of guilty or nolo contendere, reserving in writing the right to have an appellate court review an adverse determination of a specified pretrial motion. A defendant who prevails on appeal may then withdraw the plea.

(3) Nolo Contendere Plea.

Before accepting a plea of nolo contendere, the court must consider the parties' views and the public interest in the effective administration of justice.

(4) Failure to Enter a Plea.

If a defendant refuses to enter a plea or if a defendant organization fails to appear, the court must enter a plea of not guilty.

(b) Considering and Accepting a Guilty or Nolo Contendere Plea.**(1) Advising and Questioning the Defendant.**

Before the court accepts a plea of guilty or nolo contendere, the defendant may be placed under oath, and the court must address the defendant personally in open court. During this address, the court must inform the defendant of, and determine that the defendant understands, the following:

(A) the government's right, in a prosecution for perjury or false statement, to use against the defendant any statement that the defendant gives under oath;

(B) the right to plead not guilty, or having already so pleaded, to persist in that plea;

(C) the right to a jury trial;

(D) the right to be represented by counsel -- and if necessary have the court appoint counsel -- at trial and at every other stage of the proceeding;

(E) the right at trial to confront and cross-examine adverse witnesses, to be protected from compelled self-incrimination, to testify and present evidence, and to compel the attendance of witnesses;

(F) the defendant's waiver of these trial rights if the court accepts a plea of guilty or nolo contendere;

(G) the nature of each charge to which the defendant is pleading;

(H) any maximum possible penalty, including imprisonment, fine, and term of supervised release;

(I) any mandatory minimum penalty;

(J) any applicable forfeiture;

(K) the court's authority to order restitution;

(L) the court's obligation to impose a special assessment;

(M) in determining a sentence, the court's obligation to apply calculate the applicable sentencing-guideline range and to consider that range, possible departures under the Sentencing Guidelines, and other sentencing factors under 18 U.S.C. § 3553(a); and

(N) the terms of any plea-agreement provision waiving the right to appeal or to collaterally attack the sentence.

(2) Ensuring That a Plea Is Voluntary.

Before accepting a plea of guilty or nolo contendere, the court must address the defendant personally in open court and determine that the plea is voluntary and did not result from force, threats, or promises (other than promises in a plea agreement).

(3) Determining the Factual Basis for a Plea.

Before entering judgment on a guilty plea, the court must determine that there is a factual basis for the plea.

(c) Plea Agreement Procedure.

(1) In General.

An attorney for the government and the defendant's attorney, or the defendant when proceeding pro se, may discuss and reach a plea agreement. The court must not participate

in these discussions. If the defendant pleads guilty or nolo contendere to either a charged offense or a lesser or related offense, the plea agreement may specify that an attorney for the government will:

(A) not bring, or will move to dismiss, other charges;

(B) recommend, or agree not to oppose the defendant's request, that a particular sentence or sentencing range is appropriate or that a particular provision of the Sentencing Guidelines, or policy statement, or sentencing factor does or does not apply (such a recommendation or request does not bind the court); or

(C) agree that a specific sentence or sentencing range is the appropriate disposition of the case, or that a particular provision of the Sentencing Guidelines, or policy statement, or sentencing factor does or does not apply (such a recommendation or request binds the court once the court accepts the plea agreement).

(2) Disclosing a Plea Agreement.

The parties must disclose the plea agreement in open court when the plea is offered, unless the court for good cause allows the parties to disclose the plea agreement in camera.

(3) *Judicial Consideration of a Plea Agreement.*

(A) To the extent the plea agreement is of the type specified in Rule 11 (c) (1) (A) or (C), the court may accept the agreement, reject it, or defer a decision until the court has reviewed the presentence report.

(B) To the extent the plea agreement is of the type specified in Rule 11 (c) (1) (B), the court must advise the defendant that the defendant has no right to withdraw the plea if the court does not follow the recommendation or request.

(4) Accepting a Plea Agreement.

If the court accepts the plea agreement, it must inform the defendant that to the extent the plea agreement is of the type specified in Rule 11 (c) (1) (A) or (C), the agreed disposition will be included in the judgment.

(5) Rejecting a Plea Agreement.

If the court rejects a plea agreement containing provisions of the type specified in Rule 11 (c) (1) (A) or (C), the court must do the following on the record and in open court (or, for good cause, in camera):

(A) inform the parties that the court rejects the plea agreement;

(B) advise the defendant personally that the court is not required to follow the plea agreement and give the defendant an opportunity to withdraw the plea; and

(C) advise the defendant personally that if the plea is not withdrawn, the court may dispose of the case less favorably toward the defendant than the plea agreement contemplated.

(d) Withdrawing a Guilty or Nolo Contendere Plea.

A defendant may withdraw a plea of guilty or nolo contendere:

(1) before the court accepts the plea, for any reason or no reason; or

(2) after the court accepts the plea, but before it imposes sentence if:

(A) the court rejects a plea agreement under Rule 11 (c) (5); or

(B) the defendant can show a fair and just reason for requesting the withdrawal.

(e) Finality of a Guilty or Nolo Contendere Plea.

After the court imposes sentence, the defendant may not withdraw a plea of guilty or nolo contendere, and the plea may be set aside only on direct appeal or collateral attack.

(f) Admissibility or Inadmissibility of a Plea, Plea Discussions, and Related Statements.

The admissibility or inadmissibility of a plea, a plea discussion, and any related statement is governed by Federal Rule of Evidence 410.

(g) Recording the Proceedings.

The proceedings during which the defendant enters a plea must be recorded by a court reporter or by a suitable recording device. If there is a guilty plea or a nolo contendere plea, the record must include the inquiries and advice to the defendant required under Rule 11 (b) and (c).

(h) Harmless Error.

A variance from the requirements of this rule is harmless error if it does not affect substantial rights.

(As amended Feb. 28, 1966, eff. July 1, 1966; Apr. 22, 1974, eff. Dec. 1, 1975; July 31, 1975, eff. Aug. 1 and Dec. 1, 1975; Apr. 30, 1979, eff. Aug. 1, 1979, and Dec. 1, 1980; Apr. 28, 1982, eff. Aug. 1, 1982; Apr. 28, 1983, eff. Aug. 1, 1983; Apr. 29, 1985, eff. Aug. 1, 1985; Mar. 9, 1987, eff. Aug. 1, 1987; Nov. 18, 1988; Apr. 25, 1989, eff. Dec. 1, 1989; Apr. 26, 1999, eff. Dec. 1, 1999; Apr. 29, 2002, eff. Dec. 1, 2002.)

Federal Rules of Criminal Procedure, Rule 11

(a) การเข้าสู่คำให้การ(Entering a Plea)

(1) หลีกทั่วไป จำเลยอาจปฏิเสธข้อกล่าวหา (plea not guilty) หรือให้การรับสารภาพความผิด (plea of guilty) หรือให้การในลักษณะที่ไม่มีการต่อสู้คดี (nolo contendere)¹ กล่าวคือไม่รับและไม่ปฏิเสธ เป็นคำรับในคดีอาญาที่ไม่มีผลต่อผลการเรียกค่าเสียหายในคดีแพ่ง ทั้งนี้คำให้การที่ไม่มีการต่อสู้คดีต้องได้รับอนุญาตจากศาล²

(2) คำให้การที่มีเงื่อนไข (Conditional Plea) จะมีได้เฉพาะกรณีต้องทำเป็นหนังสือ และได้รับความยินยอมหรืออนุญาตจากศาลและรัฐบาล จำเลยอาจทำคำให้การที่มีเงื่อนไขซึ่งอาจมีได้กรณีเป็นคำให้การรับสารภาพกับคำให้การที่ไม่มีการต่อสู้คดี โดยจำเลยมีสิทธิในการอุทธรณ์ เพื่อให้ศาลอุทธรณ์ทบทวนคำพิพากษาหรือคำสั่ง

(3) คำให้การไม่ต่อสู้คดี (Nolo Contendere Plea) ก่อนที่ศาลจะยอมรับคำให้การไม่ต่อสู้คดี ศาลต้องพิจารณาความเห็นของคู่ความทั้งสองฝ่ายรวมตลอดถึงเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมอันจักเกิดประสิทธิภาพสูงสุดของการบริหารงานยุติธรรม

(4) ความล้มเหลวของการทำคำให้การ (Failure to Enter a Plea) ถ้าจำเลยปฏิเสธที่จะให้การหรือถ้าจำเลยไม่มาปรากฏตัวต่อหน้าศาล ศาลต้องถือว่าเป็นการปฏิเสธข้อกล่าวหา

¹ มาจากภาษาละตินจากคำว่า I do not wish to contend และมักใช้คำย่อว่า nolo หรือ no contest อ้างถึงใน C.J.S. Criminal Law. p. 398-407

² <http://caselaw.lp.findlaw.com/cgi-bin/getcase.pl?court=11th&navby=case&no=964187opa>

(b) การพิจารณาและยอมรับคำให้การรับสารภาพและคำให้การที่ไม่ประสงค์ต่อผู้คดี

(1) การแนะนำและการถามจำเลย ก่อนที่ศาลจะยอมรับคำให้การรับสารภาพหรือคำให้การที่ไม่ประสงค์ต่อผู้คดี ศาลอาจกำหนดให้ต้องมีการสาบาน และต้องพิจารณาคดีจำเลยอย่างเปิดเผย (open court) นอกจากนี้ศาลจะต้องแจ้ง (เตือน) ให้จำเลยทราบ และตรวจสอบว่าจำเลยนั้นเข้าใจกรณีต่างๆ ดังนี้

(A) เป็นสิทธิของรัฐในการฟ้องร้องจำเลยในข้อหาเบิกความเท็จ (perjury) หรือแจ้งความเท็จ (false statement) ซึ่งอาจเกิดขึ้นในกรณีที่จำเลยให้การหรือแสดงข้อความใดอันเป็นความเท็จหลังจากที่ได้มีการสาบานตนในศาล

(B) สิทธิที่จะให้การปฏิเสธ หรือถึงแม้ว่าจำเลยเคยให้การไว้แล้วก็สามารถยืนยันคำให้การนั้นในชั้นศาลได้อีกว่าจะให้การรับสารภาพหรือปฏิเสธ หรือไม่ให้การต่อผู้คดี

(C) สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาคดีโดยคณะลูกขุน (jury trial)

(D) สิทธิในการมีทนาย (counsel) และหากศาลเห็นสมควร ศาลอาจจัดหาทนายความเพื่อช่วยเหลือในการดำเนินคดีแก่จำเลยได้

(E) สิทธิที่จะเผชิญหน้าและถามค้านกับพยานที่เป็นปฏิปักษ์กับตนเอง (to confront and cross-examine adverse witnesses) สิทธิที่จะไม่ให้การอันเป็นปฏิปักษ์แก่ตนเองอันอาจทำให้ตนถูกฟ้องเป็นคดีอาญา (to be protected from compelled self-incrimination) สิทธิที่จะเบิกความและเสนอพยานหลักฐานต่อศาล

(F) การสละสิทธิ (waiver) ต่างๆ ที่กฎหมายได้ให้ไว้แก่จำเลยในการพิจารณาคดีจะมีได้แต่เฉพาะกรณีที่ศาลยอมรับคำให้การรับสารภาพหรือคำให้การที่ไม่ประสงค์ต่อผู้คดีเพียงเท่านั้น

(G) สภาพแห่งข้อหาซึ่งจำเลยจะต้องให้การ

(H) โทษสูงสุดที่จำเลยได้รับ ไม่ว่าจะเป็นการจำคุก ปรับ และการปล่อยโดยมีเงื่อนไข

(I) โทษต่ำสุดที่จำเลยได้รับ

(J) การรับทรัพย์สิน

(K) คำสั่งเพื่อการเยียวยาอื่นใดที่ศาลเห็นสมควร

(L) หนี่อื่นใดที่ศาลอาจกำหนดให้ชดใช้เป็นพิเศษ

(M) หนี่อื่นใดที่ศาลอาจกำหนดให้ชดใช้ตาม the Sentencing Guidelines และเป็นดุลยพินิจ (discretion) ของศาลที่จะกำหนดโดยพิจารณาจากพฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งกรณี

(N) เจื่อนไขของบทบัญญัติอันว่าด้วยเรื่องข้อตกลงของการต่อรองคำรับสารภาพต่อการสละสิทธิที่จะอุทธรณ์หรือสละสิทธิในการต่อสู้คดีอันเกิดจากคำพิพากษาของศาลที่เกิดขึ้นจากข้อตกลงนั้น

(2) ทำให้แน่ใจว่าคำให้การนั้นได้มาด้วยความสมัครใจ (voluntary) ก่อนที่ศาลจะยอมรับคำให้การรับสารภาพหรือคำให้การที่ไม่ประสงค์จะต่อสู้คดี ศาลจะต้องไต่สวนจำเลยโดยเปิดเผยเพื่อตรวจสอบว่าคำให้การของจำเลยนั้นเกิดขึ้นโดยความสมัครใจ โดยไม่ได้เป็นผลมาจากการถูกบังคับ ชูเชื้อ หรือให้สัญญาอื่นใด (เว้นแต่กรณีการทำสัญญาหรือข้อตกลงโดยการต่อรองคำรับสารภาพ

(3) ตรวจสอบว่าคดีมีมูลพอจะฟ้องในคดีที่จำเลยให้การนั้นก่อนที่ศาลจะพิพากษาอันเป็นผลมาจากการรับสารภาพของจำเลย ศาลจะต้องตรวจสอบว่าคดีนั้นมีข้อเท็จจริงรวมถึงมูลความแห่งคดีพอที่จะพิจารณาพิพากษาได้

(c) วิธีพิจารณาการต่อรองคำรับสารภาพ

(1) หลักทั่วไป พนักงานอัยการ ทนายจำเลยตลอดถึงตัวจำเลยเองซึ่งมาปรากฏตัวต่อศาลโดยลำพังโดยว่าต่างให้แก่ตนเองโดยไม่มีความช่วยเหลือจากทนายความ (pro se) นั้น อาจทำความตกลงกันต่อรองคำรับสารภาพในขั้นตอนการฟ้องคดีซึ่งศาลไม่ได้เข้าร่วมด้วย หากจำเลยให้การรับสารภาพหรือให้การโดยไม่ประสงค์จะต่อสู้คดีในความผิดที่ถูกฟ้องร้องหรือในข้อหาที่มีโทษน้อยกว่าหรือในความผิดที่มีความเกี่ยวพันกัน ดังนั้นพนักงานอัยการมีอำนาจที่จะ

(A) ไม่นำข้อหานั้นขึ้นสู่การพิจารณาของศาล หรือจะถูกยกฟ้องในข้อหานั้นหรือข้อหาอื่นที่เกี่ยวข้องกัน หรือ

(B) ให้คำแนะนำหรือยินยอมที่จะไม่คัดค้านกับคำร้องขอของจำเลยที่เสนอต่อศาลเกี่ยวกับระยะเวลาที่ศาลมีคำพิพากษาลงโทษนั้นว่าเป็นจำนวนเท่าใดซึ่งแล้วแต่ศาลจะเป็นผู้กำหนด หรือระยะเวลาที่ศาลมีคำพิพากษาลงโทษนั้นว่าเป็นจำนวนเท่าใดอันเป็นไปตาม the Sentencing Guidelines หรือตามคำให้การที่ให้ไว้ หรือมีเหตุปัจจัยอื่นใจที่ทำให้ศาลอาจปฏิบัติตามหรือไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษาลงโทษที่แนะนำนั้น(กล่าวคือ คำแนะนำหรือคำร้องขอนั้นไม่ผูกพัน(bind)ศาลที่จะต้องเห็นชอบด้วย) หรือ

(C) อาจทำข้อตกลงให้มีคำพิพากษาลงโทษโดยเฉพาะเจาะจง หรือเป็นข้อตกลงเรื่องระยะเวลาของการพิพากษาลงโทษจำเลยที่เหมาะสมซึ่งทำให้คดีนั้นเสร็จสิ้นไป หรือทำความตกลงเรื่องระยะเวลาที่ศาลมีคำพิพากษาลงโทษนั้นว่าเป็นจำนวนเท่าใดอันเป็นไปตาม the Sentencing Guidelines หรือตามคำให้การที่ให้ไว้ หรือมีเหตุปัจจัยอื่นใจที่ทำให้ศาลอาจปฏิบัติตาม

หรือไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษาลงโทษที่แนะนำนั้น (กล่าวคือ คำแนะนำหรือคำร้องขอนั้นอาจผูกพันศาลหากศาลยอมรับหรือเห็นชอบด้วยกับข้อตกลงในการต่อรองคำรับสารภาพนั้น)

(2) การเปิดเผยข้อตกลงของการต่อรองคำรับสารภาพ คู่ความจะต้องยื่นข้อตกลงหรือสัญญาที่เกิดจากการต่อรองคำรับสารภาพนั้นอย่างเปิดเผยต่อศาล เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลอาจอนุญาตให้คู่ความแสดงข้อตกลงหรือสัญญาที่เกิดจากการต่อรองคำรับสารภาพนั้นเป็นการลับ

(3) อำนาจศาลกับการพิจารณาข้อตกลงอันเกิดจากการต่อรองคำรับสารภาพ

(A) หากข้อตกลงหรือสัญญาที่เกิดจากการต่อรองคำรับสารภาพนั้นเป็นไปตาม Rule 11 (c) (1) (a) หรือ (c) ศาลอาจยอมรับข้อตกลง หรือปฏิเสธ หรือรอการพิจารณาข้อตกลงไว้ก่อนจนกว่าศาลจะได้ใช้ดุลยพินิจพิจารณาข้อตกลงรวมถึงรายงานต่างๆ ที่เสนอต่อศาลเสร็จสิ้นแล้ว

(B) หากข้อตกลงหรือสัญญาที่เกิดจากการต่อรองคำรับสารภาพนั้นเป็นไปตาม Rule 11 (c) (1) (b) ศาลต้องแนะนำแก่จำเลยว่าจำเลยไม่มีสิทธิที่จะถอนคำให้การที่ได้ให้ไว้หากว่าศาลพิเคราะห์แล้วไม่เห็นด้วยกับคำแนะนำหรือคำร้องขอของจำเลย

(4) การยอมรับหรือเห็นชอบกับสัญญาที่เกิดจากการต่อรองคำรับสารภาพ ถ้าศาลยอมรับสัญญานั้นอันเกิดจากการต่อรองคำรับสารภาพซึ่งเป็นไปตาม Rule 11 (c) (1) (a) หรือ (c) ศาลต้องแจ้งแก่จำเลยว่าเป็นกรณีการต่อรองของ Rule 11 (c) (1) (a) หรือ (c) และศาลจะระบุไว้ในคำพิพากษาว่าคดีนั้นสิ้นสุดลงโดยการต่อรองคำรับสารภาพ

(5) การปฏิเสธสัญญาที่เกิดจากการต่อรองคำรับสารภาพ ถ้าศาลปฏิเสธสัญญาที่เกิดจากการต่อรองคำรับสารภาพ Rule 11 (c) (1) (a) หรือ (c) ศาลต้องบันทึกไว้ในกระบวนการพิจารณาโดยเปิดเผยดังนี้ (เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลอาจกระทำการลับ (in camera) ก็ได้)

(A) แจ้งคู่ความทั้งสองฝ่ายว่าศาลปฏิเสธสัญญาที่เกิดจากการต่อรองคำรับสารภาพนั้น

(B) แนะนำจำเลยที่ศาลไม่เห็นชอบในเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญา และให้โอกาสจำเลยที่ถอนคำให้การที่เคยให้ไว้

(C) เตือนว่าหากจำเลยไม่ถอนคำให้การ ศาลอาจพิจารณาและตัดสินคดีอันอาจเป็นประโยชน์ต่อรูปคดีแก่จำเลยน้อยกว่าที่จำเลยคาดหวังไว้ที่จะได้รับตามสัญญาที่เกิดจากการต่อรองคำรับสารภาพ

(d) การเพิกถอนคำให้การรับสารภาพหรือคำให้การที่ไม่ประสงค์ต่อผู้คดี

จำเลยอาจเพิกถอนคำให้การรับสารภาพหรือคำให้การที่ไม่ประสงค์ต่อผู้คดี ได้

ดังนี้

(1) ก่อนที่ศาลจะยอมรับคำให้การ (ไม่ว่าจำเลยจะมีเหตุผลหรือไม่ก็ตาม) หรือ

(2) หลังจากที่ศาลยอมรับคำให้การ แต่ก่อนที่ศาลกำหนดคำพิพากษาลงโทษ ถ้า

(A) ศาลปฏิเสธสัญญาที่เกิดจากการต่อรองคำรับสารภาพ ภายใต้ Rule 11 (c)

(5) หรือ

(B) จำเลยมีเหตุผลอันสมควรในการยื่นคำร้องขอเพิกถอนคำให้การนั้น

(e) การสิ้นสุดลงของคดีกรณีคำให้การรับสารภาพหรือคำให้การที่ไม่ประสงค์ต่อผู้คดี

หลังจากที่ศาลได้กำหนดคำพิพากษาลงโทษแล้ว จำเลยไม่อาจเพิกถอนคำให้การรับสารภาพหรือคำให้การที่ไม่ประสงค์ต่อผู้คดีได้ และคำให้การดังกล่าวอาจถูกยกเลิกเพิกถอน (set aside) ได้เพียงการอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งใดๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อต่อผู้คดีได้

(f) การรับฟังหรือต้องห้ามมิให้รับฟังคำให้การ ให้พิเคราะห์ตาม FRE 410

(g) การบันทึกกระบวนการพิจารณา

(h) การรับฟังที่ผิดพลาดแต่มิได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รูปคดี (Harmless Error)

อาจมีความผิดพลาดที่เกิดจากบทบัญญัติในส่วนนี้ อย่างไรก็ตามหากความผิดพลาดนั้นไม่กระทบถึงสาระของสิทธิของบุคคลแล้ว ก็ไม่ทำให้รูปแห่งคดีเสียไป

Form 17-6: Sample Plea Agreement (Federal)

Comment:

This form includes many of the options that may be chosen in a particular case. Not all will apply to each case.

Re: United States of America v. _____

Criminal No. _____

Dear: _____

This letter sets forth the agreement by which your client, _____, will enter a plea of guilty in the above-captioned case. The letter represents the full and complete agreement between and the United States Attorney for the Western District of Pennsylvania. The agreement does not apply to or bind any other federal, state, or local prosecuting authority.

Upon entering a plea of guilty, will be sentenced under the Sentencing Guidelines promulgated by the United States Sentencing Commission and the Sentencing Reform Act, 18 U.S.C. §3551, et seq. and 28 U.S.C. §981, et seq. The facts relevant to sentencing shall be determined initially by the United States Probation Office and finally by the United States District Court.

a) The defendant, _____, agrees to the following:

i) He will enter a plea of guilty to Count(s) of the Indictment/Information at Criminal No. _____, charging him with violating _____, pursuant to Rule 11 of the Federal Rules of Criminal Procedure.

ii) He acknowledges his responsibility for the conduct charged in Count(s) _____ of the Indictment/Information at Criminal No. _____ and stipulates that the conduct charged in that/those count(s) may be considered by the Probation Office or by the District Court in imposing sentence.

iii) He will assist law enforcement agencies in investigating violations of _____ during the period from to [allegedly committed by] [and others] hereinafter "the investigation."

[Such assistance will include but is not limited to **[DESCRIBE THE TYPE OF ASSISTANCE, IF KNOWN, E.G. (undercover introductions)(wearing a body recording**

device) (tape recording telephone conversation) (immediately reporting criminal activity by _____ and others to federal/state/local law enforcement authorities)].

iv) He will be fully debriefed by personnel of the United States Attorney's Office and/or Special Agents of the _____ and/or representatives of other federal, state or local law enforcement agencies as may be determined by the United States Attorney.

v) He will provide all information and evidence within his knowledge or control concerning the investigation. All such information will be full, complete, accurate and truthful. The determination of the United States Attorney as to the completeness, accuracy, and truthfulness of the information and evidence provided shall be final and conclusive.

vi) He will provide all documents and/or physical evidence within his possession concerning the investigation, including but not limited to **[DESCRIBE THE DOCUMENTS OR PHYSICAL EVIDENCE IF KNOWN]**.

vii) He will submit to a polygraph examination administered by an agent of the federal government if requested to do so by the United States Attorney.

viii) He will, when requested, testify in grand jury, pretrial, trial, sentencing and post-conviction proceedings in this district and elsewhere.

ix) He will pay [mandatory] restitution under the Victim-Witness Protection Act, 18 U.S.C. §§3663, [3663A] and 3664, to the victims and/or other persons or parties authorized by law in such amounts, at such times, and according to such terms as the court shall direct. [The amount of restitution may not necessarily be the same as the amount of loss for the purpose of determining the offense level under the Sentencing Guidelines.] [Although the court will determine the recipients, amounts, times, and terms of restitution payments, the parties agree to make the recommendations set forth in Part C of this agreement.]

x) He will immediately notify the court and the United States Attorney of any improvement in his economic circumstances that might increase his ability to pay restitution and that occurs from the date of this agreement until the completion of his sentence, including any term of supervised release.

xi) He will voluntarily forfeit to the United States all property subject to forfeiture under U.S.C. § ____ [including but not limited to the following: _____].

xii) He acknowledges that the above-described property **[DESCRIBE THE BASIS FOR THE FORFEITURE, E.G., CONSTITUTES PROCEEDS OF THE OFFENSE OF _____.]**

xiii) He acknowledges that the above-described property is presently the subject of a Civil Forfeiture Action filed by the United States at Civil Action No. _____. He hereby consents to the entry of judgment of forfeiture in the civil action and waives any former jeopardy or double jeopardy claims in or as a result of the civil forfeiture action.

xiv) He acknowledges that the above-described property is presently the subject of a Criminal Forfeiture action at the above-captioned criminal case number and he herewith voluntarily consents to the District Court entering an order of forfeiture of said property to the United States.

xv) He agrees that the United States is not limited to forfeiture of the property described above. If the United States determines that property of the defendant identified for forfeiture cannot be located upon the exercise of due diligence; has been transferred or sold to, or deposited with, a third party; has been placed beyond the jurisdiction of the Court; has substantially diminished in value; or has been commingled with other property which cannot be divided without difficulty; then the United States shall, at its option, be entitled to forfeiture of any other property (substitute assets) of the defendant up to the value of any property described above. The district court shall retain jurisdiction to settle any disputes arising from application of this clause. The defendant agrees that forfeiture of substitute assets as authorized herein and pursuant to 21 U.S.C. §853(p) shall not be deemed an alteration of the defendant's sentence. Forfeiture of the defendant's assets shall not be treated as satisfaction of any fine, restitution, cost of imprisonment, or any other penalty the district court may impose upon the defendant in addition to forfeiture.

xvi) Upon request of the United States, he agrees to provide all information regarding his income, assets and financial status. He agrees to [submit to interviews as to these matters/complete a financial statement under oath/submit to a polygraph examination].

xvii) If the Court imposes a fine or restitution as part of a sentence of incarceration, agrees to participate in the United States Bureau of Prisons' Inmate Financial

Responsibility Program, through which 50% of his prison salary will be applied to pay the fine or restitution.

xviii) At the time _____ enters his plea of guilty, he will deposit a special assessment of \$ _____ in the form of cash, or check or money order payable to "Clerk, U.S. District Court". In the event that sentence is not ultimately imposed, the special assessment deposit will be returned.

xix) He will not object to the introduction in evidence by the United States of the report prepared by _____ of the **[E.G., INTERNAL REVENUE SERVICE, CRIMINAL INVESTIGATION DIVISION]**, which will, inter alia, serve as the factual basis for the guilty plea.

xx) He stipulates to the release of the report prepared by _____ of the **[E.G., INTERNAL REVENUE SERVICE, CRIMINAL INVESTIGATION DIVISION]**, together with any and all accompanying exhibits to the **[E.G., EXAMINATION DIVISION OF THE INTERNAL REVENUE SERVICE]**. He understands that the information contained in the report will be utilized by the _____ in order to determine his civil liability.

b) In consideration of and entirely contingent upon the provisions of Parts A and C of this agreement, the United States Attorney for the Western District of Pennsylvania agrees to the following:

i) After the imposition of sentence, the United States Attorney will move to dismiss the remaining Count(s) of the Indictment/Information at Criminal No. _____, without prejudice to its/their reinstatement if, at any time, _____ is permitted to withdraw his plea of guilty. In that event, _____ waives any double jeopardy, statute of limitations, speedy trial, or similar objections to the reinstatement of the counts dismissed pursuant to this agreement.

ii) Pursuant to Section 1B1.8 of the Sentencing Guidelines, the United States Attorney will not use against _____ any information or evidence provided by him in the course of his assistance in the investigation.

iii) In his/her discretion, the United States Attorney may apply for a formal grant of use immunity under Title 18, United States Code, Sections 6002 and 6003, in connection with _____'s testimony before a federal grand jury or in a court proceeding.

iv) Prior to sentencing, the United States Attorney will orally or in writing advise the court of his evaluation of the nature, extent, completeness, accuracy, truthfulness and value of the assistance and testimony of _____. This evaluation is committed to the sound discretion of the United States Attorney.

v) The United States Attorney retains the right of allocution at the time of sentencing to advise the sentencing court of the full nature and extent of the involvement of _____ in the offense(s) charged in the Indictment/Information and of any other matters relevant to the imposition of a fair and just sentence.

vi) The United States Attorney will make no recommendation as to the specific sentence that the Court should impose, but will provide the United States Probation Office and the District Court with any and all information pertaining to sentencing, including but not limited to all relevant conduct. The United States Attorney also reserves the right to make legal and factual argument as to the provisions of the Sentencing Guidelines, including those provisions concerning the guideline range or upward or downward departures from the guideline range. The United States Attorney will not make any recommendation as to what sentence should be imposed within the guideline range or whether the Court should exercise its discretionary authority to depart upward or downward from the guideline range.

vii) The United States Attorney will take no position as to whether the base offense level shall be adjusted under Section ____ of Chapter 2 of the Sentencing Guidelines.

viii) The United States Attorney will take no position as to whether the offense level of _____ will be increased under the following section(s) of the Sentencing Guidelines:

- (1) 3A1.1 (Vulnerable Victim);
- (2) 3A1.2 (Official Victim);
- (3) 3A1.3 (Restraint of Victim);
- (4) 3B1.1 (Aggravating Role);
- (5) 3B1.3 (Abuse of Position of Trust or Special Skill);
- (6) 3C1.1 (Willfully Obstructing or Impeding Proceedings);
- (7) 3C1.2 (Reckless Endangerment During Flight);
- (8) 3D1.1 - 3D1.5 (Multiple Counts);

(9) 4B1.1 (Career Offender);

(10) 4B1.3 (Criminal Livelihood).

xi) Prior to sentencing, the United States Attorney will, orally or in writing, recommend to the court that the base offense level be/not be adjusted under Section _____ of Chapter 2 of the Sentencing Guidelines.

xii) Prior to sentencing, the United States Attorney will, orally or in writing, recommend to the court that the offense level of _____ not be increased under the following section(s) of the Sentencing Guidelines:

(1) 3A1.1 (Vulnerable Victim);

(2) 3A1.2 (Official Victim);

(3) 3A1.3 (Restraint of Victim);

(4) 3B1.1 (Aggravating Role);

(5) 3B1.3 (Abuse of Position of Trust or Special Skill);

(6) 3C1.1 (Willfully Obstructing or Impeding Proceedings);

(7) 3C1.2 (Reckless Endangerment During Flight);

(8) 3D1.1 - 3D1.5 (Multiple Counts);

(9) 4B1.1 (Career Offender);

(10) 4B1.3 (Criminal Livelihood).

This recommendation is not binding on the District Court.

xiii) Prior to sentencing, the United States Attorney will, orally or in writing, recommend to the court that _____ be given a sentence at the high/medium/low point of the applicable guideline range. This recommendation is not binding on the court.

xiv) Prior to sentencing, the United States Attorney will, orally or in writing, recommend that, pursuant to Section 3B1.2 of the Sentencing Guidelines, the court reduce the offense level by ____ level(s) on the ground that the defendant played a minor/minimal role in the offense(s). This recommendation is not binding on the court.

xv) Prior to sentencing, the United States Attorney will, orally or in writing, recommend that, pursuant to Section 3E1.1 of the Sentencing Guidelines, the court reduce the offense level by two levels for acceptance of responsibility on the ground(s) that:

- (1) Voluntarily terminated or withdrew from criminal conduct or association;
- (2) Voluntarily paid restitution prior to adjudication of guilt;
- (3) Voluntarily and truthfully admitted to authorities his involvement in the offense and related conduct;
- (4) Voluntarily surrendered to authorities promptly after the commission of the offense(s);
- (5) Voluntarily assisted authorities in the recovery of the fruits and instrumentalities of the offense(s);
- (6) Voluntarily resigned from the office or position held during the commission of the offense;
- (7) Timely manifested acceptance of responsibility.

xvi) Prior to sentencing, the United States Attorney will, orally or in writing, recommend that, pursuant to Section 3E1.1 of the Sentencing Guidelines, the court reduce the offense level by three levels for acceptance of responsibility, on the grounds that the offense level prior to application of Section 3E1.1 is 16 or greater, and:

- (1) Timely provided complete information to the government concerning his own involvement in the offense;
- (2) Timely notified authorities of his intention to enter a plea of guilty, thereby permitting the government to avoid preparing for trial and permitting the court to allocate its resources efficiently.

xvii) Prior to sentencing, the United States Attorney will, orally or in writing, recommend that, pursuant to Section 5K1.1 of the Sentencing Guidelines, the court impose a sentence below the applicable guideline range on the ground that _____ provided substantial assistance in the investigation or prosecution of another person. This recommendation is not binding on the court.

xviii) Prior to sentencing, the United States Attorney will, orally or in writing, recommend that, pursuant to Title 18, United States Code, Section 3553(e), the court impose a sentence below the applicable mandatory minimum sentence, on the ground that _____ provided substantial assistance in the investigation or prosecution of another person. This recommendation is not binding on the court.

xix) Prior to sentencing, the United States Attorney will, orally or in writing, recommend that, pursuant to Section 5K2.0 of the Sentencing Guidelines, the court impose a sentence below the applicable guideline range on the ground that **[DESCRIBE IN DETAIL THE REASONS FOR THE DEPARTURE]**. This recommendation is not binding on the court.

xx) Within one year of the imposition of sentence, the United States Attorney will review the timeliness, nature, extent, completeness, accuracy, truthfulness of the assistance and testimony of _____. If the United States Attorney determines _____ has provided substantial assistance in the investigation or prosecution of other persons, the United States Attorney may, in his/her discretion, file a motion under Rule 35(b), Federal Rules of Criminal Procedure, advising the District Court of the assistance to law enforcement authorities. _____ has no right to compel, require or expect that the United States Attorney will file such a motion, however, and the decision to reduce the sentence of _____ below the applicable guideline range or any mandatory minimum sentence is solely in the discretion of the District Court.

xxi) At the time of sentencing, if his cooperation has been completed, or within one year of the imposition of sentence, the United States Attorney will review the timeliness, nature, extent, completeness, accuracy, truthfulness of the assistance and testimony of _____. If the United States Attorney determines _____ has provided substantial assistance in the investigation or prosecution of other persons, the United States Attorney may, in his/her discretion, file a motion pursuant to §5K1.1 of the Sentencing Guidelines [and 18 U.S.C. §3553 (e)] or under Rule 35(b), Federal Rules of Criminal Procedure, advising the District Court of the assistance to law enforcement authorities. _____ has no right to compel, require or expect that the United States Attorney will file such a motion, however, and the decision to reduce the sentence of _____ below the applicable guideline range or any mandatory minimum sentence is solely in the discretion of the District Court.

xxii) The United States Attorney will take any position he/she deems appropriate in the course of any appeals from the sentence or in response to any post-sentence motions.

xxiii) Should there be a request by _____, the United States Attorney will submit to the United States Marshals Service an application for acceptance of _____, together with members of his immediate family, into the Witness Protection Program. The decision to accept

_____ into said program is solely within the discretion of the United States Marshals Service.

xxx) In the event that a term of imprisonment is imposed upon _____, the United States Attorney will recommend to the United States Bureau of Prisons that _____ be placed in a secure institution, so as to afford him all reasonable personal security. The decision to accept _____ into said program, together with the place of confinement, is solely within the discretion of the United States Bureau of Prisons.

c) _____ and the United States Attorney further understand and agree to the following:

i) The maximum penalty that may be imposed upon _____ is:

- (1) A term of imprisonment of ____ years;
- (2) A fine of \$ _____;
- (3) A term of supervised release of ____ years;
- (4) A special assessment under 18 U.S.C. §3013 of \$ _____;
- (5) [Mandatory] restitution under the Victim-Witness Protection Act, 18 U.S.C. §§3663, [3663A] and 3664.

ii) The district court shall determine the victims and/or other persons or parties authorized by law who will receive restitution. The court shall also determine the amount of restitution for which _____ is liable and the times and terms of payment. Subject to the final authority of the court, the parties agree to the following recommendations:

(1) [_____ and his co-defendants][is/are] liable for a total of \$ _____ in restitution [to _____].

(2) The total amount of restitution shall be apportioned among the defendants so that _____ is liable for _____.

(3) [In light of _____'s present financial circumstances,] restitution should be paid [to _____] in the amounts indicated according to the [attached schedule/following schedule:].

(4) [In light of _____'s present financial circumstances,] restitution should be paid [to _____] in amounts of per month, together with such lump sum payments

necessary to reach the total amount of _____ prior to the completion of _____'s sentence, including any term of supervised release.

(5) In light of _____'s present financial circumstances and subject to any improvement in those circumstances, he should be directed to make nominal periodic payments as follows: _____.

iii) The parties stipulate that _____. This stipulation represents the parties' best understanding on the basis of the information available as of the date of this agreement. The stipulation is not binding on the District Court and does not preclude either party from bringing to the attention of the United States Probation Office or the District Court any information not within his knowledge at the time this agreement is executed.

iv) The attached stipulation of fact represents the parties' best understanding of the facts on the basis of information available as of the date of this agreement. The stipulation is not binding on the District Court, and has no bearing on any fact not expressly set forth in the stipulation. The stipulation does not preclude either party from bringing to the attention of the United States Probation Office or the District Court any information not within his knowledge at the time this agreement is executed.

v) The parties agree that the attached stipulation is a complete and accurate account of the offense conduct, including all relevant conduct, and therefore that under Section ____ of the Sentencing Guidelines, the base offense level is _____. The parties further agree that the base offense level of _____ should be raised/lowered by ____ levels under Section ____ of Chapter 2 of the Guidelines.

vi) The parties further agree that the adjusted base offense level should be raised by a total of ____ level(s) under the following Section(s) of the Guidelines:

- (1) 3A1.1 (Vulnerable Victim);
- (2) 3A1.2 (Official Victim);
- (3) 3A1.3 (Restraint of Victim);
- (4) 3B1.1 (Aggravating Role);
- (5) 3B1.3 (Abuse of Position of Trust or Special Skill);
- (6) 3C1.1 (Willfully Obstructing or Impeding Proceedings);
- (7) 3C1.2 (Reckless Endangerment During Flight);

(8) 4B1.1 (Career Offender);

(9) 4B1.3 (Criminal Livelihood).

vii) The parties also agree that the adjusted base offense level should be lowered by a total of _____ level(s) under the following Section(s) of the Guidelines:

(1) 3B1.2 (Mitigating Role);

(2) 3E1.1 (Acceptance of Responsibility).

viii) Thus, the parties agree that _____'s overall offense level under the Sentencing Guidelines is _____. If _____ is sentenced on the basis of an offense level of _____, he and the United States Attorney waive their respective rights to appeal the sentence under Title 18, United States Code, Section 3742.

ix) The parties agree that the appropriate sentence in this case is a term of imprisonment of _____ years, a fine of _____, a term of supervised release of _____, a special assessment of _____, and restitution of _____. This sentence is within the guideline range/is a departure from the guideline range for the following reasons: _____. If the district court imposes this sentence, the defendant and the United States Attorney waive their respective rights to appeal the sentence under Title 18, United States Code, Section 3742.

x) Under Rule 11(e)(1)(B) of the Federal Rules of Criminal Procedure, and Section 6B1.2(b) of the Sentencing Guidelines, the district court is not bound by the agreed upon sentence. Even if the court does not accept the sentence, the other provisions of this agreement remain in full force and effect.

xi) Under Sections 6B1.2(c) and 6B1.3 of the Sentencing Guidelines, the district court is not bound by the agreed upon sentence. If, however, the court rejects the sentence, the court must allow _____ to withdraw his plea of guilty.

xii) The parties understand that, pursuant to Title 21, United States Code, Section 862, the district court may, in its discretion, order that the defendant be ineligible [permanently/for a period of ____ year(s)] for all Federal benefits as defined in Section 862(d).

xiii) If, at any time, the United States Attorney determines that _____ has provided any information or evidence that is not full, complete, accurate, and truthful, or that _____ has not provided assistance or testimony upon request, the obligations of the United

States Attorney under this agreement are terminated. In that event, the government may prosecute _____ on charges it has agreed to dismiss or has dismissed, and it may use against _____ information and/or evidence obtained from him. The government may also prosecute _____ for perjury or obstruction of justice. Any plea of guilty previously entered will stand, however, and _____ will not have the right to withdraw the plea of guilty by virtue of his breach of this agreement.

xiv) The parties agree that the willful failure to pay any fine imposed by the court may be treated as a breach of this plea agreement. _____ acknowledges that the willful failure to pay any fine may subject him to additional criminal and civil penalties under Title 18, United States Code, Section 3611 et seq.

xv) This agreement does not preclude the government from pursuing any civil or administrative remedies against _____ or his property.

xvi) _____ waives any former jeopardy or double jeopardy claims [he/she] may have in or as a result of any related civil or administrative actions.

xvii) The parties agree that, although charges are to be dismissed pursuant to this agreement, _____ is not a prevailing party for the purpose of seeking attorney fees or other litigation expenses under Pub. L. No. 105-119, Section 617 (Nov. 26, 1997) (known as the Hyde Amendment). _____ waives any right to recover attorney fees or other litigation expenses under the Hyde Amendment.

xviii) The parties agree that _____'s plea of guilty is conditioned upon his preservation for appeal of the following issue(s): _____. If _____ takes a timely appeal from the judgment of conviction and sentence to the United States Court of Appeals for the Third Circuit and prevails upon the above-stated issue(s), he may, upon remand, withdraw his plea of guilty. If _____ does not take a timely appeal or does not prevail upon the above-stated issue(s), his plea shall stand.

This letter sets forth the full and complete terms and conditions of the agreement between _____ and the United States Attorney for the Western District of Pennsylvania, and there are no other agreements, promises, terms or conditions, express or implied.

Very truly yours,

United States Attorney

I have received this letter from my attorney, _____, Esquire, have read it and discussed it with him, and I hereby accept it and acknowledge that it fully sets forth my agreement with the Office of the United States Attorney for the Western District of Pennsylvania. I affirm that there have been no additional promises or representations made to me by any agents or officials of the United States in connection with this matter.

Date

Witnessed by:

Counsel for

ICTR_Rules

Rule 62 Initial Appearance of Accused

(Adopted 11 Feb 1994)

(A) Upon transfer of an accused to the seat of the Tribunal, the President shall forthwith assign the case to a Trial Chamber. The accused shall be brought before that Trial Chamber or a Judge thereof without delay, and shall be formally charged. The Trial Chamber or the Judge shall:

(i) satisfy itself, himself or herself that the right of the accused to counsel is respected;

(ii) read or have the indictment read to the accused in a language the accused understands, and satisfy itself, himself or herself that the accused understands the indictment;

(iii) inform the accused that, within thirty days of the initial appearance, he or she will be called upon to enter a plea of guilty or not guilty on each count but that, should the accused so request, he or she may immediately enter a plea of guilty or not guilty on one or more count;

(iv) if the accused fails to enter a plea at the initial or any further appearance, enter a plea of not guilty on the accused's behalf;

(Amended 15 June 1995, revised 12 Nov 1997, amended 4 Dec 1998)

(v) in case of a plea of not guilty, instruct the Registrar to set a date for trial;

(vi) in case of a plea of guilty:

(a) if before the Trial Chamber, act in accordance with Rule 62 bis, or

(Amended 17 Nov 1999)

(b) if before a Judge, refer the plea to the Trial Chamber so that it may act in accordance with Rule 62 bis;

(B) Where the interests of justice so require, the Registrar may assign a duty counsel as within Rule 45 (C) to represent the accused at the initial appearance. Such assignments shall be treated in accordance with the relevant provisions of the Directive referred to in Rule 45 (A).

(Amended 28 July 2004)

Rule 62 bis

Guilty Pleas If an accused pleads guilty in accordance with Rule 62 (vi), or requests to change his or her plea to guilty and the Trial Chamber is satisfied that:

(i) the guilty plea has been made voluntarily;

(ii) the guilty plea is informed;

(iii) the guilty plea is not equivocal; and

(iv) there is a sufficient factual basis for the crime and the accused's participation in it, either on the basis of independent indicia or on lack of any material disagreement between the parties about the facts of the case, the Trial Chamber may enter a finding of guilt and instruct the Registrar to set a date for the sentencing hearing. (Amended 10 July 1998, amended 4 Dec 1998)

Rule 62 ter Plea Agreement Procedure

(Adopted 13 Dec 2001)

(A) The Prosecutor and the defense may agree that, upon the accused entering a plea of guilty to the indictment or to one or more counts of the indictment, the Prosecutor shall do one or more of the following before the Trial Chamber:

(i) apply to amend the indictment accordingly;

(ii) submit that a specific sentence or sentencing range is appropriate;

(iii) not oppose a request by the accused for a particular sentence or sentencing range.

(B) The Trial Chamber shall not be bound by any agreement specified in paragraph (A).

(C) If a plea agreement has been reached by the parties, the Trial Chamber shall require the disclosure of the agreement in open session or, on a showing of good cause, in closed session, at the time the accused pleads guilty in accordance with Rule 62 (vi), or requests to change his or her plea to guilty.

Rule 63 Questioning of Accused

(Adopted 11 Feb 1994, amended 3 Dec 1996)

(A) Questioning by the Prosecutor of an accused, including after the initial appearance, shall not proceed without the presence of counsel unless the accused has voluntarily and expressly agreed to proceed without counsel present. If the accused subsequently expresses a

desire to have counsel, questioning shall thereupon cease, and shall only resume when the accused's counsel is present.

(B) The questioning, including any waiver of the right to counsel, shall be audio-recorded or video-recorded in accordance with the procedure provided for in Rule 43. The Prosecutor shall at the beginning of the questioning caution the accused in accordance with Rule 42 (A) (iii).

บทบัญญัติการต่อรองคำรับสารภาพของ ICTR

Rule 62: การมาศาลครั้งแรกของจำเลยและการให้การ

(A) เมื่อมีการโอนตัวจำเลยมายังศาลแล้ว ประธานศาลจะจ่ายคดีให้แก่องค์กรที่พิจารณา จำเลยจะถูกนำตัวมายังศาลโดยไม่ชักช้า และได้รับการประทับรับฟ้อง องค์กรผู้พิพากษาหรือผู้พิพากษาจะ

(i) แจ้งสิทธิในการมีที่ปรึกษาให้จำเลยทราบ

(ii) อ่านฟ้องให้จำเลยฟังในภาษาที่จำเลยเข้าใจ เพื่อให้มั่นใจว่าจำเลยเข้าใจฟ้อง

(iii) ให้จำเลยให้การต่อศาลว่าจะรับสารภาพหรือปฏิเสธฟ้องในแต่ละข้อหา และหากจำเลยไม่ให้การ ถือว่าจำเลยให้การปฏิเสธฟ้อง

(iv) หากจำเลยให้การปฏิเสธ ให้เจ้าหน้าที่ศาลกำหนดวันนัดพิจารณา

(v) ในกรณีให้การรับสารภาพ

(a) หากให้การต่อผู้พิพากษา ให้เสนอคำให้การนั้นต่อองค์กรพิจารณาเพื่อดำเนินการตาม Rule 62 (B) ต่อไป หรือ

(b) หากให้การต่อองค์กรพิจารณา ให้ดำเนินการตาม Rule 62 (B)

(vii) ให้เจ้าหน้าที่ศาลกำหนดวันนัดครั้งต่อไปตามความเหมาะสม

(B) หากจำเลยให้การรับสารภาพตาม Rule 62 (A)(v) หรือร้องขอที่จะเปลี่ยนคำให้การเป็นให้การรับสารภาพ และเป็นที่พอใจแก่องค์กรพิจารณาว่า

(i) การให้การรับสารภาพเป็นไปโดยสมัครใจ

(ii) การให้การรับสารภาพมีการชี้แจงข้อมูลให้ทราบแล้ว

(iii) การรับสารภาพนั้นเป็นไปโดยชัดเจน และ

(iv) มีข้อเท็จจริงพื้นฐานของคดีเพียงพอแล้วและได้ความว่าจำเลยมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิด ไม่ว่าจะมีส่วนเท็จจริงบ่งชี้ชัดเจนหรือคู่ความรับกันข้อเท็จจริงแล้ว

เช่นนี้ องค์กรผู้พิจารณาสามารถจะวินิจฉัยว่าจำเลยผิดตามฟ้องได้และให้เจ้าหน้าที่ศาลกำหนดวันนัดเพื่อฟังคำพิพากษาต่อไป

Rule 62 bis กระบวนการทำข้อตกลงในการให้การ

(A) อัยการและฝ่ายจำเลยอาจจะตกลงกันให้จำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้องหรือข้อหาใดข้อหาหนึ่งก็ได้ โดยที่อัยการจะดำเนินการขอหนึ่งข้อใดหรือหลายข้อดังต่อไปนี้ต่อองค์กรผู้พิจารณา

(i) ยื่นขอแก้ไขฟ้องให้เป็นไปตามที่ตกลงกัน

(ii) ยื่นคำแถลงว่าบทลงโทษอย่างใดอย่างหนึ่งหรือระวางโทษช่วงใดช่วงหนึ่ง

เหมาะสมแก่ความผิด

(iii) ไม่คัดค้านการที่จำเลยร้องขอให้ศาลพิจารณาพิพากษาลงโทษอย่างใดอย่างหนึ่งหรือระวางโทษช่วงใดช่วงหนึ่ง

(B) องค์คณะผู้พิจารณาไม่ผูกพันต้องปฏิบัติตามข้อตกลงตามที่กล่าวในข้อ (A)

(C) หากมีการทำข้อตกลงรับสารภาพระหว่างคู่ความ องค์คณะผู้พิจารณาต้องกำหนดให้มีการเปิดเผยข้อตกลงนั้นในระหว่างการพิจารณาโดยเปิดเผยของศาล หรือ เมื่อเหตุผลสมควร ในการพิจารณาลับของศาลก็ได้ เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพตาม Rule 62 (A) (v) หรือร้องขอเปลี่ยนคำให้การเป็นรับสารภาพ

Rule 63: การสอบถามจำเลย

(A) การสอบถามจำเลยโดยอัยการ รวมทั้งช่วงระยะเวลาหลังจากการมาศาลครั้งแรกด้วย ไม่สามารถทำได้หากไม่มีที่ปรึกษาของจำเลยอยู่ด้วย เว้นแต่จำเลยสมัครใจและตกลงด้วยอย่างชัดแจ้งว่าให้ดำเนินการต่อไปโดยไม่ต้องการให้ที่ปรึกษาอยู่ด้วย หากจำเลยแสดงความจำนงในภายหลังว่าต้องการมีที่ปรึกษา ให้หยุดการสอบถามจำเลย และจะดำเนินการต่อไปได้เมื่อมีที่ปรึกษาจำเลยมาร่วมด้วยในการสอบถามแล้ว

(B) การสอบถาม รวมทั้งการสละสิทธิที่จะมีที่ปรึกษา ต้องทำการบันทึกไว้ไม่ว่าทางเสียง หรือทางวิดีโอตามวิธีการที่กำหนดไว้ใน Rule 43 อัยการจะต้องเตือนจำเลยให้ทราบเมื่อจะเริ่มสอบถามตาม Rule 42 (A) (iii)

กฎหมายต่อรองคำรับสารภาพของประเทศไทย ค.ศ.2006

The Code of Criminal Procedure 1973 (Amendment 2006)

CHAPTER XXIA

PLEA BARGAINING

265A. Application of the Chapter.-

(1) This Chapter shall apply in respect of an accused against whom-

(a) the report has been forwarded by the officer in charge of the police station under section 173 alleging therein that an offence appears to have been committed by him other than an offence for which the punishment of death or of imprisonment for life or of imprisonment for a term exceeding seven years has been provided under the law for the time being in force; or

(b) a Magistrate has taken cognizance of an offence on complaint, other than an offence for which the punishment of death or of imprisonment for life or of imprisonment for a term exceeding seven years, has been provided under the law for the time being in force, and after examining complainant and witnesses under section 200, issued the process under section 204, but does not apply where such offence affects the socio-economic condition of the country or has been committed against a woman, or a child below the age of fourteen years.

(2) For the purposes of sub-section (1), the Central Government shall, by notification, determine the offences under the law for the time being in force which shall be the offences affecting the socio-economic condition of the country.

265B. Application for plea bargaining.-

(1) A person accused of an offence may file an application for plea bargaining in the Court in which such offence is pending for trial.

(2) The application under sub-section (1) shall contain a brief description of the case relating to which the application is filed including the offence to which the case relates and shall be accompanied by an affidavit sworn by the accused stating therein that he has voluntarily preferred, after understanding the nature and extent of punishment provided under the law for the offence, the plea bargaining in his case and that he has not previously been convicted by a Court in a case in which he had been charged with the same offence.

(3) After receiving the application under sub-section (1), the Court shall issue notice to the Public Prosecutor or the complainant of the case, as the case may be, and to the accused to appear on the date fixed for the case.

(4) When the Public Prosecutor or the complainant of the case, as the case may be, and the accused appear on the date fixed under sub-section (3), the Court shall examine the accused in camera, where the other party in the case shall not be present, to satisfy itself that the accused has filed the application voluntarily and where

(a) the Court is satisfied that the application has been filed by the accused voluntarily, it shall provide time to the Public Prosecutor or the complainant of the case, as the case may be, and the accused to work out a mutually satisfactory disposition of the case which may include giving to the victim by the accused the compensation and other expenses during the case and thereafter fix the date for further hearing of the case;

(b) the Court finds that the application has been filed involuntarily by the accused or he has previously been convicted by a Court in a case in which he had been charged with the same offence, it shall proceed further in accordance with the provisions of this Code from the stage such application has been filed under sub-section (1).

265C. Guidelines for mutually satisfactory disposition.-

In working out a mutually satisfactory disposition under clause (a) of sub-section (4) of section 265B, the Court shall follow the following procedure, namely:-

(a) in a case instituted on a police report, the Court shall issue notice to the Public Prosecutor, the police officer who has investigated the case, the accused and the victim of the case to participate in the meeting to work out a satisfactory disposition of the case: Provided that throughout such process of working out a satisfactory disposition of the case, it shall be the duty of the Court to ensure that the entire process is completed voluntarily by the parties participating in the meeting: Provided further that the accused may, if he so desires, participate in such meeting with his pleader, if any, engaged in the case;

(b) in a case instituted otherwise than on police report, the Court shall issue notice to the accused and the victim of the case to participate in a meeting to work out a satisfactory disposition of the case: Provided that it shall be the duty of the Court to ensure, throughout such process of working out a satisfactory disposition of the case, that it is completed voluntarily by

the parties participating in the meeting: Provided further that if the victim of the case or the accused, as the case may be, so desires, he may participate in such meeting with his pleader engaged in the case.

265D. Report of the mutually satisfactory disposition to be submitted before the Court.-

Where in a meeting under section 265C, a satisfactory disposition of the case has been worked out, the Court shall prepare a report of such disposition which shall be signed by the presiding officer of the Court and all other persons who participated in the meeting and if no such disposition has been worked out, the Court shall record such observation and proceed further in accordance with the provisions of this Code from the stage the application under sub-section (1) of section 265B has been filed in such case.

265E. Disposal of the case.-

Where a satisfactory disposition of the case has been worked out under section 265D, the Court shall dispose of the case in the following manner, namely:-

(a) the Court shall award the compensation to the victim in accordance with the disposition under section 265D and hear the parties on the quantum of the punishment, releasing of the accused on probation of good conduct or after admonition under section 360 or for dealing with the accused under the provisions of the Probation of Offenders Act, 1958 (20 of 1958) or any other law for the time being in force and follow the procedure specified in the succeeding clauses for imposing the punishment on the accused;

(b) after hearing the parties under clause (a), if the Court is of the view that section 360 or the provisions of the Probation of Offenders Act, 1958 (20 of 1958) or any other law for the time being in force are attracted in the case of the accused, it may release the accused on probation or provide the benefit of any such law, as the case may be;

(c) after hearing the parties under clause (b), if the Court finds that minimum punishment has been provided under the law for the offence committed by the accused, it may sentence the accused to half of such minimum punishment;

(d) in case after hearing the parties under clause (b), the Court finds that the offence committed by the accused is not covered under clause (b) or clause (c), then, it may sentence the accused to one-fourth of the punishment provided or extendable, as the case may be, for such offence.

265F. Judgment of the Court.-

The Court shall deliver its judgment in terms of section 265E in the open Court and the same shall be signed by the presiding officer of the Court.

265G. Finality of the judgment.-

The judgment delivered by the Court under section 265G shall be final and no appeal (except the special leave petition under article 136 and writ petition under articles 226 and 227 of the Constitution) shall lie in any Court against such judgment.

265H. Power of the Court in plea bargaining.-

A Court shall have, for the purposes of discharging its functions under this Chapter, all the powers vested in respect of bail, trial of offences and other matters relating to the disposal of a case in such Court under this Code.

265-I. Period of detention undergone by the accused to be set off against the sentence of imprisonment.-

The provisions of section 428 shall apply, for setting off the period of detention undergone by the accused against the sentence of imprisonment imposed under this Chapter, in the same manner as they apply in respect of the imprisonment under other provisions of this Code.

265J. Savings.-

The provisions of this Chapter shall have effect notwithstanding anything inconsistent therewith contained in any other provisions of this Code and nothing in such other provisions shall be construed to constrain the meaning of any provision of this Chapter.

Explanation.-For the purposes of this Chapter, the expression "Public Prosecutor" has the meaning assigned to it under clause (u) of section 2 and includes an Assistant Public Prosecutor appointed under section 25.

265K. Statements of accused not to be used.-

Notwithstanding anything contained in any law for the time being in force, the statements or facts stated by an accused in an application for plea bargaining filed under section 265B shall not be used for any other purpose except for the purpose of this Chapter.

265L. Non-application of the Chapter.-

Nothing in this Chapter shall apply to any juvenile or child as defined in clause (k) of section 2 of the Juvenile Justice (Care and Protection of Children) Act, 2000.

**UNITED NATIONS CONVENTION AGAINST
TRANSNATIONAL ORGANIZED CRIME**

UNITED NATIONS

2000

Article 1

Statement of purpose

The purpose of this Convention is to promote cooperation to prevent and combat transnational organized crime more effectively.

Article 2

Use of terms

For the purposes of this Convention:

(a) “Organized criminal group” shall mean a structured group of three or more persons, existing for a period of time and acting in concert with the aim of committing one or more serious crimes or offences established in accordance with this Convention, in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit;

(b) “Serious crime” shall mean conduct constituting an offence punishable by a maximum deprivation of liberty of at least four years or a more serious penalty;

(c) “Structured group” shall mean a group that is not randomly formed for the immediate commission of an offence and that does not need to have formally defined roles for its members, continuity of its membership or a developed structure;

(d) “Property” shall mean assets of every kind, whether corporeal or incorporeal, movable or immovable, tangible or intangible, and legal documents or instruments evidencing title to, or interest in, such assets;

(e) “Proceeds of crime” shall mean any property derived from or obtained, directly or indirectly, through the commission of an offence;

(f) “Freezing” or “seizure” shall mean temporarily prohibiting the transfer, conversion, disposition or movement of property or temporarily assuming custody or control of property on the basis of an order issued by a court or other competent authority;

(g) “Confiscation”, which includes forfeiture where applicable, shall mean the permanent deprivation of property by order of a court or other competent authority;

(h) “Predicate offence” shall mean any offence as a result of which proceeds have been generated that may become the subject of an offence as defined in article 6 of this Convention;

(i) “Controlled delivery” shall mean the technique of allowing illicit or suspect consignments to pass out of, through or into the territory of one or more States, with the knowledge and under the supervision of their competent authorities, with a view to the investigation of an offence and the identification of persons involved in the commission of the offence;

(j) “Regional economic integration organization” shall mean an organization constituted by sovereign States of a given region, to which its member States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to it; references to “States Parties” under this Convention shall apply to such organizations within the limits of their competence.

Article 3

Scope of application

1. This Convention shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of:

(a) The offences established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention; and

(b) Serious crime as defined in article 2 of this Convention; where the offence is transnational in nature and involves an organized criminal group.

2. For the purpose of paragraph 1 of this article, an offence is transnational in nature if: (a) It is committed in more than one State;

(b) It is committed in one State but a substantial part of its preparation, planning, direction or control takes place in another State;

(c) It is committed in one State but involves an organized criminal group that engages in criminal activities in more than one State; or

- (d) It is committed in one State but has substantial effects in another State.

Article 4

Protection of sovereignty

1. States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.

2. Nothing in this Convention entitles a State Party to undertake in the territory of another State the exercise of jurisdiction and performance of functions that are reserved exclusively for the authorities of that other State by its domestic law.

Article 5

Criminalization of participation in an organized criminal group

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) Either or both of the following as criminal offences distinct from those involving the attempt or completion of the criminal activity:

(i) Agreeing with one or more other persons to commit a serious crime for a purpose relating directly or indirectly to the obtaining of a financial or other material benefit and, where required by domestic law, involving an act undertaken by one of the participants in furtherance of the agreement or involving an organized criminal group;

(ii) Conduct by a person who, with knowledge of either the aim and general criminal activity of an organized criminal group or its intention to commit the crimes in question, takes an active part in:

a. Criminal activities of the organized criminal group;

b. Other activities of the organized criminal group in the knowledge that his or her participation will contribute to the achievement of the above-described criminal aim;

(b) Organizing, directing, aiding, abetting, facilitating or counselling the commission of serious crime involving an organized criminal group.

2. The knowledge, intent, aim, purpose or agreement referred to in paragraph 1 of this article may be inferred from objective factual circumstances.

3. States Parties whose domestic law requires involvement of an organized criminal group for purposes of the offences established in accordance with paragraph 1 (a) (i) of this article shall ensure that their domestic law covers all serious crimes involving organized criminal groups. Such States Parties, as well as States Parties whose domestic law requires an act in furtherance of the agreement for purposes of the offences established in accordance with paragraph 1 (a) (i) of this article, shall so inform the Secretary-General of the United Nations at the time of their signature or of deposit of their instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention.

Article 6

Criminalization of the laundering of proceeds of crime

1. Each State Party shall adopt, in accordance with fundamental principles of its domestic law, such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) (i) The conversion or transfer of property, knowing that such property is the proceeds of crime, for the purpose of concealing or disguising the illicit origin of the property or of helping any person who is involved in the commission of the predicate offence to evade the legal consequences of his or her action;

(ii) The concealment or disguise of the true nature, source, location, disposition, movement or ownership of or rights with respect to property, knowing that such property is the proceeds of crime;

(b) Subject to the basic concepts of its legal system:

(i) The acquisition, possession or use of property, knowing, at the time of receipt, that such property is the proceeds of crime;

(ii) Participation in, association with or conspiracy to commit, attempts to commit and aiding, abetting, facilitating and counseling the commission of any of the offences established in accordance with this article.

2. For purposes of implementing or applying paragraph 1 of this article:

(a) Each State Party shall seek to apply paragraph 1 of this article to the widest range of predicate offences;

(b) Each State Party shall include as predicate offences all serious crime as defined in article 2 of this Convention and the offences established in accordance with articles 5, 8 and 23 of this Convention. In the case of States Parties whose legislation sets out a list of specific predicate offences, they shall, at a minimum, include in such list a comprehensive range of offences associated with organized criminal groups;

(c) For the purposes of subparagraph (b), predicate offences shall include offences committed both within and outside the jurisdiction of the State Party in question. However, offences committed outside the jurisdiction of a State Party shall constitute predicate offences only when the relevant conduct is a criminal offence under the domestic law of the State where it is committed and would be a criminal offence under the domestic law of the State Party implementing or applying this article had it been committed there;

(d) Each State Party shall furnish copies of its laws that give effect to this article and of any subsequent changes to such laws or a description thereof to the Secretary-General of the United Nations;

(e) If required by fundamental principles of the domestic law of a State Party, it may be provided that the offences set forth in paragraph 1 of this article do not apply to the persons who committed the predicate offence;

(f) Knowledge, intent or purpose required as an element of an offence set forth in paragraph 1 of this article may be inferred from objective factual circumstances.

Article 7

Measures to combat money-laundering

1. Each State Party:

(a) Shall institute a comprehensive domestic regulatory and supervisory regime for banks and non-bank financial institutions and, where appropriate, other bodies particularly susceptible to moneylaundering, within its competence, in order to deter and detect all forms of money-laundering, which regime shall emphasize requirements for customer identification, record keeping and the reporting of suspicious transactions;

(b) Shall, without prejudice to articles 18 and 27 of this Convention, ensure that administrative, regulatory, law enforcement and other authorities dedicated to combating money-laundering (including, where appropriate under domestic law, judicial authorities) have the ability

to cooperate and exchange information at the national and international levels within the conditions prescribed by its domestic law and, to that end, shall consider the establishment of a financial intelligence unit to serve as a national centre for the collection, analysis and dissemination of information regarding potential money-laundering.

2. States Parties shall consider implementing feasible measures to detect and monitor the movement of cash and appropriate negotiable instruments across their borders, subject to safeguards to ensure proper use of information and without impeding in any way the movement of legitimate capital. Such measures may include a requirement that individuals and businesses report the cross-border transfer of substantial quantities of cash and appropriate negotiable instruments.

3. In establishing a domestic regulatory and supervisory regime under the terms of this article, and without prejudice to any other article of this Convention, States Parties are called upon to use as a guideline the relevant initiatives of regional, interregional and multilateral organizations against money-laundering.

4. States Parties shall endeavour to develop and promote global, regional, subregional and bilateral cooperation among judicial, law enforcement and financial regulatory authorities in order to combat moneylaundering.

Article 8

Criminalization of corruption

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) The promise, offering or giving to a public official, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties;

(b) The solicitation or acceptance by a public official, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties.

2. Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences conduct referred to in paragraph 1 of this

article involving a foreign public official or international civil servant. Likewise, each State Party shall consider establishing as criminal offences other forms of corruption.

3. Each State Party shall also adopt such measures as may be necessary to establish as a criminal offence participation as an accomplice in an offence established in accordance with this article.

4. For the purposes of paragraph 1 of this article and article 9 of this Convention, “public official” shall mean a public official or a person who provides a public service as defined in the domestic law and as applied in the criminal law of the State Party in which the person in question performs that function.

Article 9

Measures against corruption

1. In addition to the measures set forth in article 8 of this Convention, each State Party shall, to the extent appropriate and consistent with its legal system, adopt legislative, administrative or other effective measures to promote integrity and to prevent, detect and punish the corruption of public officials.

2. Each State Party shall take measures to ensure effective action by its authorities in the prevention, detection and punishment of the corruption of public officials, including providing such authorities with adequate independence to deter the exertion of inappropriate influence on their actions.

Article 10

Liability of legal persons

1. Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, consistent with its legal principles, to establish the liability of legal persons for participation in serious crimes involving an organized criminal group and for the offences established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention.

2. Subject to the legal principles of the State Party, the liability of legal persons may be criminal, civil or administrative.

3. Such liability shall be without prejudice to the criminal liability of the natural persons who have committed the offences.

4. Each State Party shall, in particular, ensure that legal persons held liable in accordance with this article are subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.

Article 11

Prosecution, adjudication and sanctions

1. Each State Party shall make the commission of an offence established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention liable to sanctions that take into account the gravity of that offence.

2. Each State Party shall endeavour to ensure that any discretionary legal powers under its domestic law relating to the prosecution of persons for offences covered by this Convention are exercised to maximize the effectiveness of law enforcement measures in respect of those offences and with due regard to the need to deter the commission of such offences.

3. In the case of offences established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention, each State Party shall take appropriate measures, in accordance with its domestic law and with due regard to the rights of the defence, to seek to ensure that conditions imposed in connection with decisions on release pending trial or appeal take into consideration the need to ensure the presence of the defendant at subsequent criminal proceedings.

4. Each State Party shall ensure that its courts or other competent authorities bear in mind the grave nature of the offences covered by this Convention when considering the eventuality of early release or parole of persons convicted of such offences.

5. Each State Party shall, where appropriate, establish under its domestic law a long statute of limitations period in which to commence proceedings for any offence covered by this Convention and a longer period where the alleged offender has evaded the administration of justice.

6. Nothing contained in this Convention shall affect the principle that the description of the offences established in accordance with this Convention and of the applicable legal defences or other legal principles controlling the lawfulness of conduct is reserved to the domestic law of a State Party and that such offences shall be prosecuted and punished in accordance with that law.

Article 12

Confiscation and seizure

1. States Parties shall adopt, to the greatest extent possible within their domestic legal systems, such measures as may be necessary to enable confiscation of:

(a) Proceeds of crime derived from offences covered by this Convention or property the value of which corresponds to that of such proceeds;

(b) Property, equipment or other instrumentalities used in or destined for use in offences covered by this Convention.

2. States Parties shall adopt such measures as may be necessary to enable the identification, tracing, freezing or seizure of any item referred to in paragraph 1 of this article for the purpose of eventual confiscation.

3. If proceeds of crime have been transformed or converted, in part or in full, into other property, such property shall be liable to the measures referred to in this article instead of the proceeds.

4. If proceeds of crime have been intermingled with property acquired from legitimate sources, such property shall, without prejudice to any powers relating to freezing or seizure, be liable to confiscation up to the assessed value of the intermingled proceeds.

5. Income or other benefits derived from proceeds of crime, from property into which proceeds of crime have been transformed or converted or from property with which proceeds of crime have been intermingled shall also be liable to the measures referred to in this article, in the same manner and to the same extent as proceeds of crime.

6. For the purposes of this article and article 13 of this Convention, each State Party shall empower its courts or other competent authorities to order that bank, financial or commercial records be made available or be seized. States Parties shall not decline to act under the provisions of this paragraph on the ground of bank secrecy.

7. States Parties may consider the possibility of requiring that an offender demonstrate the lawful origin of alleged proceeds of crime or other property liable to confiscation, to the extent that such a requirement is consistent with the principles of their domestic law and with the nature of the judicial and other proceedings.

8. The provisions of this article shall not be construed to prejudice the rights of bona fide third parties.

9. Nothing contained in this article shall affect the principle that the measures to which it refers shall be defined and implemented in accordance with and subject to the provisions of the domestic law of a State Party.

Article 13

International cooperation for purposes of confiscation

1. A State Party that has received a request from another State Party having jurisdiction over an offence covered by this Convention for confiscation of proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 12, paragraph 1, of this Convention situated in its territory shall, to the greatest extent possible within its domestic legal system:

(a) Submit the request to its competent authorities for the purpose of obtaining an order of confiscation and, if such an order is granted, give effect to it; or

(b) Submit to its competent authorities, with a view to giving effect to it to the extent requested, an order of confiscation issued by a court in the territory of the requesting State Party in accordance with article 12, paragraph 1, of this Convention insofar as it relates to proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 12, paragraph 1, situated in the territory of the requested State Party.

2. Following a request made by another State Party having jurisdiction over an offence covered by this Convention, the requested State Party shall take measures to identify, trace and freeze or seize proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 12, paragraph 1, of this Convention for the purpose of eventual confiscation to be ordered either by the requesting State Party or, pursuant to a request under paragraph 1 of this article, by the requested State Party.

3. The provisions of article 18 of this Convention are applicable, *mutatis mutandis*, to this article. In addition to the information specified in article 18, paragraph 15, requests made pursuant to this article shall contain:

(a) In the case of a request pertaining to paragraph 1 (a) of this article, a description of the property to be confiscated and a statement of the facts relied upon by the requesting State Party sufficient to enable the requested State Party to seek the order under its domestic law;

(b) In the case of a request pertaining to paragraph 1 (b) of this article, a legally admissible copy of an order of confiscation upon which the request is based issued by the requesting State Party, a statement of the facts and information as to the extent to which execution of the order is requested;

(c) In the case of a request pertaining to paragraph 2 of this article, a statement of the facts relied upon by the requesting State Party and a description of the actions requested.

4. The decisions or actions provided for in paragraphs 1 and 2 of this article shall be taken by the requested State Party in accordance with and subject to the provisions of its domestic law and its procedural rules or any bilateral or multilateral treaty, agreement or arrangement to which it may be bound in relation to the requesting State Party.

5. Each State Party shall furnish copies of its laws and regulations that give effect to this article and of any subsequent changes to such laws and regulations or a description thereof to the Secretary-General of the United Nations.

6. If a State Party elects to make the taking of the measures referred to in paragraphs 1 and 2 of this article conditional on the existence of a relevant treaty, that State Party shall consider this Convention the necessary and sufficient treaty basis.

7. Cooperation under this article may be refused by a State Party if the offence to which the request relates is not an offence covered by this Convention.

8. The provisions of this article shall not be construed to prejudice the rights of bona fide third parties.

9. States Parties shall consider concluding bilateral or multilateral treaties, agreements or arrangements to enhance the effectiveness of international cooperation undertaken pursuant to this article.

Article 14

Disposal of confiscated proceeds of crime or property

1. Proceeds of crime or property confiscated by a State Party pursuant to articles 12 or 13, paragraph 1, of this Convention shall be disposed of by that State Party in accordance with its domestic law and administrative procedures.

2. When acting on the request made by another State Party in accordance with article 13 of this Convention, States Parties shall, to the extent permitted by domestic law and if so requested, give priority consideration to returning the confiscated proceeds of crime or property to the requesting State Party so that it can give compensation to the victims of the crime or return such proceeds of crime or property to their legitimate owners.

3. When acting on the request made by another State Party in accordance with articles 12 and 13 of this Convention, a State Party may give special consideration to concluding agreements or arrangements on:

(a) Contributing the value of such proceeds of crime or property or funds derived from the sale of such proceeds of crime or property or a part thereof to the account designated in accordance with article 30, paragraph 2 (c), of this Convention and to intergovernmental bodies specializing in the fight against organized crime;

(b) Sharing with other States Parties, on a regular or case-by-case basis, such proceeds of crime or property, or funds derived from the sale of such proceeds of crime or property, in accordance with its domestic law or administrative procedures.

Article 15

Jurisdiction

1. Each State Party shall adopt such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention when:

(a) The offence is committed in the territory of that State Party; or

(b) The offence is committed on board a vessel that is flying the flag of that State Party or an aircraft that is registered under the laws of that State Party at the time that the offence is committed.

2. Subject to article 4 of this Convention, a State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:

(a) The offence is committed against a national of that State Party;

(b) The offence is committed by a national of that State Party or a stateless person who has his or her habitual residence in its territory; or (c) The offence is:

(i) One of those established in accordance with article 5, paragraph 1, of this Convention and is committed outside its territory with a view to the commission of a serious crime within its territory;

(ii) One of those established in accordance with article 6, paragraph 1 (b) (ii), of this Convention and is committed outside its territory with a view to the commission of an offence established in accordance with article 6, paragraph 1 (a) (i) or (ii) or (b) (i), of this Convention within its territory.

3. For the purposes of article 16, paragraph 10, of this Convention, each State Party shall adopt such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences covered by this Convention when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite such person solely on the ground that he or she is one of its nationals.

4. Each State Party may also adopt such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences covered by this Convention when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him or her.

5. If a State Party exercising its jurisdiction under paragraph 1 or 2 of this article has been notified, or has otherwise learned, that one or more other States Parties are conducting an investigation, prosecution or judicial proceeding in respect of the same conduct, the competent authorities of those States Parties shall, as appropriate, consult one another with a view to coordinating their actions.

6. Without prejudice to norms of general international law, this Convention does not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its domestic law.

Article 16

Extradition

1. This article shall apply to the offences covered by this Convention or in cases where an offence referred to in article 3, paragraph 1 (a) or (b), involves an organized criminal group and the person who is the subject of the request for extradition is located in the territory of the requested State Party, provided that the offence for which extradition is sought is punishable under the domestic law of both the requesting State Party and the requested State Party.
2. If the request for extradition includes several separate serious crimes, some of which are not covered by this article, the requested State Party may apply this article also in respect of the latter offences.
3. Each of the offences to which this article applies shall be deemed to be included as an extraditable offence in any extradition treaty existing between States Parties. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.
4. If a State Party that makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may consider this Convention the legal basis for extradition in respect of any offence to which this article applies.
5. States Parties that make extradition conditional on the existence of a treaty shall:
 - (a) At the time of deposit of their instrument of ratification, acceptance, approval of or accession to this Convention, inform the Secretary-General of the United Nations whether they will take this Convention as the legal basis for cooperation on extradition with other States Parties to this Convention; and
 - (b) If they do not take this Convention as the legal basis for cooperation on extradition, seek, where appropriate, to conclude treaties on extradition with other States Parties to this Convention in order to implement this article.
6. States Parties that do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize offences to which this article applies as extraditable offences between themselves.
7. Extradition shall be subject to the conditions provided for by the domestic law of the requested State Party or by applicable extradition treaties, including, inter alia, conditions in

relation to the minimum penalty requirement for extradition and the grounds upon which the requested State Party may refuse extradition.

8. States Parties shall, subject to their domestic law, endeavour to expedite extradition procedures and to simplify evidentiary requirements relating thereto in respect of any offence to which this article applies.

9. Subject to the provisions of its domestic law and its extradition treaties, the requested State Party may, upon being satisfied that the circumstances so warrant and are urgent and at the request of the requesting State Party, take a person whose extradition is sought and who is present in its territory into custody or take other appropriate measures to ensure his or her presence at extradition proceedings.

10. A State Party in whose territory an alleged offender is found, if it does not extradite such person in respect of an offence to which this article applies solely on the ground that he or she is one of its nationals, shall, at the request of the State Party seeking extradition, be obliged to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution. Those authorities shall take their decision and conduct their proceedings in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the domestic law of that State Party. The States Parties concerned shall cooperate with each other, in particular on procedural and evidentiary aspects, to ensure the efficiency of such prosecution.

11. Whenever a State Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State Party to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceedings for which the extradition or surrender of the person was sought and that State Party and the State Party seeking the extradition of the person agree with this option and other terms that they may deem appropriate, such conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 10 of this article.

12. If extradition, sought for purposes of enforcing a sentence, is refused because the person sought is a national of the requested State Party, the requested Party shall, if its domestic law so permits and in conformity with the requirements of such law, upon application of the requesting Party, consider the enforcement of the sentence that has been imposed under the domestic law of the requesting Party or the remainder thereof.

13. Any person regarding whom proceedings are being carried out in connection with any of the offences to which this article applies shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings, including enjoyment of all the rights and guarantees provided by the domestic law of the State Party in the territory of which that person is present.

14. Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's sex, race, religion, nationality, ethnic origin or political opinions or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any one of these reasons.

15. States Parties may not refuse a request for extradition on the sole ground that the offence is also considered to involve fiscal matters.

16. Before refusing extradition, the requested State Party shall, where appropriate, consult with the requesting State Party to provide it with ample opportunity to present its opinions and to provide information relevant to its allegation.

17. States Parties shall seek to conclude bilateral and multilateral agreements or arrangements to carry out or to enhance the effectiveness of extradition.

Article 17

Transfer of sentenced persons

States Parties may consider entering into bilateral or multilateral agreements or arrangements on the transfer to their territory of persons sentenced to imprisonment or other forms of deprivation of liberty for offences covered by this Convention, in order that they may complete their sentences there.

Article 18

Mutual legal assistance

1. States Parties shall afford one another the widest measure of mutual legal assistance in investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to the offences covered by this Convention as provided for in article 3 and shall reciprocally extend to one another similar assistance where the requesting State Party has reasonable grounds to suspect that the offence referred to in article 3, paragraph 1 (a) or (b), is transnational in nature, including that victims,

witnesses, proceeds, instrumentalities or evidence of such offences are located in the requested State Party and that the offence involves an organized criminal group.

2. Mutual legal assistance shall be afforded to the fullest extent possible under relevant laws, treaties, agreements and arrangements of the requested State Party with respect to investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to the offences for which a legal person may be held liable in accordance with article 10 of this Convention in the requesting State Party.

3. Mutual legal assistance to be afforded in accordance with this article may be requested for any of the following purposes:

- (a) Taking evidence or statements from persons;
- (b) Effecting service of judicial documents;
- (c) Executing searches and seizures, and freezing;
- (d) Examining objects and sites;
- (e) Providing information, evidentiary items and expert evaluations;
- (f) Providing originals or certified copies of relevant documents and records, including government, bank, financial, corporate or business records;
- (g) Identifying or tracing proceeds of crime, property, instrumentalities or other things for evidentiary purposes;
- (h) Facilitating the voluntary appearance of persons in the requesting State Party;
- (i) Any other type of assistance that is not contrary to the domestic law of the requested State Party.

4. Without prejudice to domestic law, the competent authorities of a State Party may, without prior request, transmit information relating to criminal matters to a competent authority in another State Party where they believe that such information could assist the authority in undertaking or successfully concluding inquiries and criminal proceedings or could result in a request formulated by the latter State Party pursuant to this Convention.

5. The transmission of information pursuant to paragraph 4 of this article shall be without prejudice to inquiries and criminal proceedings in the State of the competent authorities providing the information. The competent authorities receiving the information shall comply with a request that said information remain confidential, even temporarily, or with restrictions on its

use. However, this shall not prevent the receiving State Party from disclosing in its proceedings information that is exculpatory to an accused person. In such a case, the receiving State Party shall notify the transmitting State Party prior to the disclosure and, if so requested, consult with the transmitting State Party. If, in an exceptional case, advance notice is not possible, the receiving State Party shall inform the transmitting State Party of the disclosure without delay.

6. The provisions of this article shall not affect the obligations under any other treaty, bilateral or multilateral, that governs or will govern, in whole or in part, mutual legal assistance.

7. Paragraphs 9 to 29 of this article shall apply to requests made pursuant to this article if the States Parties in question are not bound by a treaty of mutual legal assistance. If those States Parties are bound by such a treaty, the corresponding provisions of that treaty shall apply unless the States Parties agree to apply paragraphs 9 to 29 of this article in lieu thereof. States Parties are strongly encouraged to apply these paragraphs if they facilitate cooperation.

8. States Parties shall not decline to render mutual legal assistance pursuant to this article on the ground of bank secrecy.

9. States Parties may decline to render mutual legal assistance pursuant to this article on the ground of absence of dual criminality. However, the requested State Party may, when it deems appropriate, provide assistance, to the extent it decides at its discretion, irrespective of whether the conduct would constitute an offence under the domestic law of the requested State Party.

10. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purposes of identification, testimony or otherwise providing assistance in obtaining evidence for investigations, prosecutions or judicial proceedings in relation to offences covered by this Convention may be transferred if the following conditions are met:

(a) The person freely gives his or her informed consent;

(b) The competent authorities of both States Parties agree, subject to such conditions as those States Parties may deem appropriate.

11. For the purposes of paragraph 10 of this article:

(a) The State Party to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State Party from which the person was transferred;

(b) The State Party to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State Party from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States Parties;

(c) The State Party to which the person is transferred shall not require the State Party from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;

(d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which he or she was transferred for time spent in the custody of the State Party to which he or she was transferred.

12. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with paragraphs 10 and 11 of this article so agrees, that person, whatever his or her nationality, shall not be prosecuted, detained, punished or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts, omissions or convictions prior to his or her departure from the territory of the State from which he or she was transferred.

13. Each State Party shall designate a central authority that shall have the responsibility and power to receive requests for mutual legal assistance and either to execute them or to transmit them to the competent authorities for execution. Where a State Party has a special region or territory with a separate system of mutual legal assistance, it may designate a distinct central authority that shall have the same function for that region or territory. Central authorities shall ensure the speedy and proper execution or transmission of the requests received. Where the central authority transmits the request to a competent authority for execution, it shall encourage the speedy and proper execution of the request by the competent authority. The Secretary-General of the United Nations shall be notified of the central authority designated for this purpose at the time each State Party deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention. Requests for mutual legal assistance and any communication related

thereto shall be transmitted to the central authorities designated by the States Parties. This requirement shall be without prejudice to the right of a State Party to require that such requests and communications be addressed to it through diplomatic channels and, in urgent circumstances, where the States Parties agree, through the International Criminal Police Organization, if possible.

14. Requests shall be made in writing or, where possible, by any means capable of producing a written record, in a language acceptable to the requested State Party, under conditions allowing that State Party to establish authenticity. The Secretary-General of the United Nations shall be notified of the language or languages acceptable to each State Party at the time it deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention. In urgent circumstances and where agreed by the States Parties, requests may be made orally, but shall be confirmed in writing forthwith.

15. A request for mutual legal assistance shall contain:

- (a) The identity of the authority making the request;
- (b) The subject matter and nature of the investigation, prosecution or judicial proceeding to which the request relates and the name and functions of the authority conducting the investigation, prosecution or judicial proceeding;
- (c) A summary of the relevant facts, except in relation to requests for the purpose of service of judicial documents;
- (d) A description of the assistance sought and details of any particular procedure that the requesting State Party wishes to be followed;
- (e) Where possible, the identity, location and nationality of any person concerned; and
- (f) The purpose for which the evidence, information or action is sought.

16. The requested State Party may request additional information when it appears necessary for the execution of the request in accordance with its domestic law or when it can facilitate such execution.

17. A request shall be executed in accordance with the domestic law of the requested State Party and, to the extent not contrary to the domestic law of the requested State Party and where possible, in accordance with the procedures specified in the request.

18. Wherever possible and consistent with fundamental principles of domestic law, when an individual is in the territory of a State Party and has to be heard as a witness or expert by the judicial authorities of another State Party, the first State Party may, at the request of the other, permit the hearing to take place by video conference if it is not possible or desirable for the individual in question to appear in person in the territory of the requesting State Party. States Parties may agree that the hearing shall be conducted by a judicial authority of the requesting State Party and attended by a judicial authority of the requested State Party.

19. The requesting State Party shall not transmit or use information or evidence furnished by the requested State Party for investigations, prosecutions or judicial proceedings other than those stated in the request without the prior consent of the requested State Party. Nothing in this paragraph shall prevent the requesting State Party from disclosing in its proceedings information or evidence that is exculpatory to an accused person. In the latter case, the requesting State Party shall notify the requested State Party prior to the disclosure and, if so requested, consult with the requested State Party. If, in an exceptional case, advance notice is not possible, the requesting State Party shall inform the requested State Party of the disclosure without delay.

20. The requesting State Party may require that the requested State Party keep confidential the fact and substance of the request, except to the extent necessary to execute the request. If the requested State Party cannot comply with the requirement of confidentiality, it shall promptly inform the requesting State Party.

21. Mutual legal assistance may be refused:

- (a) If the request is not made in conformity with the provisions of this article;
- (b) If the requested State Party considers that execution of the request is likely to prejudice its sovereignty, security, ordre public or other essential interests;
- (c) If the authorities of the requested State Party would be prohibited by its domestic law from carrying out the action requested with regard to any similar offence, had it been subject to investigation, prosecution or judicial proceedings under their own jurisdiction;
- (d) If it would be contrary to the legal system of the requested State Party relating to mutual legal assistance for the request to be granted.

22. States Parties may not refuse a request for mutual legal assistance on the sole ground that the offence is also considered to involve fiscal matters.

23. Reasons shall be given for any refusal of mutual legal assistance.

24. The requested State Party shall execute the request for mutual legal assistance as soon as possible and shall take as full account as possible of any deadlines suggested by the requesting State Party and for which reasons are given, preferably in the request. The requested State Party shall respond to reasonable requests by the requesting State Party on progress of its handling of the request. The requesting State Party shall promptly inform the requested State Party when the assistance sought is no longer required.

25. Mutual legal assistance may be postponed by the requested State Party on the ground that it interferes with an ongoing investigation, prosecution or judicial proceeding.

26. Before refusing a request pursuant to paragraph 21 of this article or postponing its execution pursuant to paragraph 25 of this article, the requested State Party shall consult with the requesting State Party to consider whether assistance may be granted subject to such terms and conditions as it deems necessary. If the requesting State Party accepts assistance subject to those conditions, it shall comply with the conditions.

27. Without prejudice to the application of paragraph 12 of this article, a witness, expert or other person who, at the request of the requesting State Party, consents to give evidence in a proceeding or to assist in an investigation, prosecution or judicial proceeding in the territory of the requesting State Party shall not be prosecuted, detained, punished or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in that territory in respect of acts, omissions or convictions prior to his or her departure from the territory of the requested State Party. Such safe conduct shall cease when the witness, expert or other person having had, for a period of fifteen consecutive days or for any period agreed upon by the States Parties from the date on which he or she has been officially informed that his or her presence is no longer required by the judicial authorities, an opportunity of leaving, has nevertheless remained voluntarily in the territory of the requesting State Party or, having left it, has returned of his or her own free will.

28. The ordinary costs of executing a request shall be borne by the requested State Party, unless otherwise agreed by the States Parties concerned. If expenses of a substantial or extraordinary nature are or will be required to fulfil the request, the States Parties shall consult to

determine the terms and conditions under which the request will be executed, as well as the manner in which the costs shall be borne.

29. The requested State Party:

(a) Shall provide to the requesting State Party copies of government records, documents or information in its possession that under its domestic law are available to the general public;

(b) May, at its discretion, provide to the requesting State Party in whole, in part or subject to such conditions as it deems appropriate, copies of any government records, documents or information in its possession that under its domestic law are not available to the general public.

30. States Parties shall consider, as may be necessary, the possibility of concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements that would serve the purposes of, give practical effect to or enhance the provisions of this article.

Article 19

Joint investigations

States Parties shall consider concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements whereby, in relation to matters that are the subject of investigations, prosecutions or judicial proceedings in one or more States, the competent authorities concerned may establish joint investigative bodies. In the absence of such agreements or arrangements, joint investigations may be undertaken by agreement on a case-by-case basis. The States Parties involved shall ensure that the sovereignty of the State Party in whose territory such investigation is to take place is fully respected.

Article 20

Special investigative techniques

1. If permitted by the basic principles of its domestic legal system, each State Party shall, within its possibilities and under the conditions prescribed by its domestic law, take the necessary measures to allow for the appropriate use of controlled delivery and, where it deems appropriate, for the use of other special investigative techniques, such as electronic or other forms of surveillance and undercover operations, by its competent authorities in its territory for the purpose of effectively combating organized crime.

2. For the purpose of investigating the offences covered by this Convention, States Parties are encouraged to conclude, when necessary, appropriate bilateral or multilateral agreements or arrangements for using such special investigative techniques in the context of cooperation at the international level. Such agreements or arrangements shall be concluded and implemented in full compliance with the principle of sovereign equality of States and shall be carried out strictly in accordance with the terms of those agreements or arrangements.

3. In the absence of an agreement or arrangement as set forth in paragraph 2 of this article, decisions to use such special investigative techniques at the international level shall be made on a case-by-case basis and may, when necessary, take into consideration financial arrangements and understandings with respect to the exercise of jurisdiction by the States Parties concerned.

4. Decisions to use controlled delivery at the international level may, with the consent of the States Parties concerned, include methods such as intercepting and allowing the goods to continue intact or be removed or replaced in whole or in part.

Article 21

Transfer of criminal proceedings

States Parties shall consider the possibility of transferring to one another proceedings for the prosecution of an offence covered by this Convention in cases where such transfer is considered to be in the interests of the proper administration of justice, in particular in cases where several jurisdictions are involved, with a view to concentrating the prosecution.

Article 22

Establishment of criminal record

Each State Party may adopt such legislative or other measures as may be necessary to take into consideration, under such terms as and for the purpose that it deems appropriate, any previous conviction in another State of an alleged offender for the purpose of using such information in criminal proceedings relating to an offence covered by this Convention.

Article 23

Criminalization of obstruction of justice

Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) The use of physical force, threats or intimidation or the promise, offering or giving of an undue advantage to induce false testimony or to interfere in the giving of testimony or the production of evidence in a proceeding in relation to the commission of offences covered by this Convention;

(b) The use of physical force, threats or intimidation to interfere with the exercise of official duties by a justice or law enforcement official in relation to the commission of offences covered by this Convention. Nothing in this subparagraph shall prejudice the right of States Parties to have legislation that protects other categories of public officials.

Article 24

Protection of witnesses

1. Each State Party shall take appropriate measures within its means to provide effective protection from potential retaliation or intimidation for witnesses in criminal proceedings who give testimony concerning offences covered by this Convention and, as appropriate, for their relatives and other persons close to them.

2. The measures envisaged in paragraph 1 of this article may include, *inter alia*, without prejudice to the rights of the defendant, including the right to due process:

(a) Establishing procedures for the physical protection of such persons, such as, to the extent necessary and feasible, relocating them and permitting, where appropriate, non-disclosure or limitations on the disclosure of information concerning the identity and whereabouts of such persons;

(b) Providing evidentiary rules to permit witness testimony to be given in a manner that ensures the safety of the witness, such as permitting testimony to be given through the use of communications technology such as video links or other adequate means.

3. States Parties shall consider entering into agreements or arrangements with other States for the relocation of persons referred to in paragraph 1 of this article.

4. The provisions of this article shall also apply to victims insofar as they are witnesses.

Article 25

Assistance to and protection of victims

1. Each State Party shall take appropriate measures within its means to provide assistance and protection to victims of offences covered by this Convention, in particular in cases of threat of retaliation or intimidation.

2. Each State Party shall establish appropriate procedures to provide access to compensation and restitution for victims of offences covered by this Convention.

3. Each State Party shall, subject to its domestic law, enable views and concerns of victims to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders in a manner not prejudicial to the rights of the defence.

Article 26

Measures to enhance cooperation with law enforcement authorities

1. Each State Party shall take appropriate measures to encourage persons who participate or who have participated in organized criminal groups:

(a) To supply information useful to competent authorities for investigative and evidentiary purposes on such matters as:

(i) The identity, nature, composition, structure, location or activities of organized criminal groups;

(ii) Links, including international links, with other organized criminal groups;

(iii) Offences that organized criminal groups have committed or may commit;

(b) To provide factual, concrete help to competent authorities that may contribute to depriving organized criminal groups of their resources or of the proceeds of crime.

2. Each State Party shall consider providing for the possibility, in appropriate cases, of mitigating punishment of an accused person who provides substantial cooperation in the investigation or prosecution of an offence covered by this Convention.

3. Each State Party shall consider providing for the possibility, in accordance with fundamental principles of its domestic law, of granting immunity from prosecution to a person who provides substantial cooperation in the investigation or prosecution of an offence covered by this Convention.

4. Protection of such persons shall be as provided for in article 24 of this Convention.

5. Where a person referred to in paragraph 1 of this article located in one State Party can provide substantial cooperation to the competent authorities of another State Party, the States Parties concerned may consider entering into agreements or arrangements, in accordance with their domestic law, concerning the potential provision by the other State Party of the treatment set forth in paragraphs 2 and 3 of this article.

Article 27

Law enforcement cooperation

1. States Parties shall cooperate closely with one another, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, to enhance the effectiveness of law enforcement action to combat the offences covered by this Convention. Each State Party shall, in particular, adopt effective measures:

(a) To enhance and, where necessary, to establish channels of communication between their competent authorities, agencies and services in order to facilitate the secure and rapid exchange of information concerning all aspects of the offences covered by this Convention, including, if the States Parties concerned deem it appropriate, links with other criminal activities;

(b) To cooperate with other States Parties in conducting inquiries with respect to offences covered by this Convention concerning:

(i) The identity, whereabouts and activities of persons suspected of involvement in such offences or the location of other persons concerned;

(ii) The movement of proceeds of crime or property derived from the commission of such offences;

(iii) The movement of property, equipment or other instrumentalities used or intended for use in the commission of such offences;

(c) To provide, when appropriate, necessary items or quantities of substances for analytical or investigative purposes;

(d) To facilitate effective coordination between their competent authorities, agencies and services and to promote the exchange of personnel and other experts, including, subject

to bilateral agreements or arrangements between the States Parties concerned, the posting of liaison officers;

(e) To exchange information with other States Parties on specific means and methods used by organized criminal groups, including, where applicable, routes and conveyances and the use of false identities, altered or false documents or other means of concealing their activities;

(f) To exchange information and coordinate administrative and other measures taken as appropriate for the purpose of early identification of the offences covered by this Convention.

2. With a view to giving effect to this Convention, States Parties shall consider entering into bilateral or multilateral agreements or arrangements on direct cooperation between their law enforcement agencies and, where such agreements or arrangements already exist, amending them. In the absence of such agreements or arrangements between the States Parties concerned, the Parties may consider this Convention as the basis for mutual law enforcement cooperation in respect of the offences covered by this Convention. Whenever appropriate, States Parties shall make full use of agreements or arrangements, including international or regional organizations, to enhance the cooperation between their law enforcement agencies.

3. States Parties shall endeavour to cooperate within their means to respond to transnational organized crime committed through the use of modern technology.

Article 28

Collection, exchange and analysis of information on the nature of organized crime

1. Each State Party shall consider analysing, in consultation with the scientific and academic communities, trends in organized crime in its territory, the circumstances in which organized crime operates, as well as the professional groups and technologies involved.

2. States Parties shall consider developing and sharing analytical expertise concerning organized criminal activities with each other and through international and regional organizations. For that purpose, common definitions, standards and methodologies should be developed and applied as appropriate.

3. Each State Party shall consider monitoring its policies and actual measures to combat organized crime and making assessments of their effectiveness and efficiency.

Article 29

Training and technical assistance

1. Each State Party shall, to the extent necessary, initiate, develop or improve specific training programmes for its law enforcement personnel, including prosecutors, investigating magistrates and customs personnel, and other personnel charged with the prevention, detection and control of the offences covered by this Convention. Such programmes may include secondments and exchanges of staff. Such programmes shall deal, in particular and to the extent permitted by domestic law, with the following:

(a) Methods used in the prevention, detection and control of the offences covered by this Convention;

(b) Routes and techniques used by persons suspected of involvement in offences covered by this Convention, including in transit States, and appropriate countermeasures;

(c) Monitoring of the movement of contraband;

(d) Detection and monitoring of the movements of proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities and methods used for the transfer, concealment or disguise of such proceeds, property, equipment or other instrumentalities, as well as methods used in combating moneylaundering and other financial crimes;

(e) Collection of evidence;

(f) Control techniques in free trade zones and free ports;

(g) Modern law enforcement equipment and techniques, including electronic surveillance, controlled deliveries and undercover operations;

(h) Methods used in combating transnational organized crime committed through the use of computers, telecommunications networks or other forms of modern technology; and

(i) Methods used in the protection of victims and witnesses.

2. States Parties shall assist one another in planning and implementing research and training programmes designed to share expertise in the areas referred to in paragraph 1 of this article and to that end shall also, when appropriate, use regional and international conferences and seminars to promote cooperation and to stimulate discussion on problems of mutual concern, including the special problems and needs of transit States.

3. States Parties shall promote training and technical assistance that will facilitate extradition and mutual legal assistance. Such training and technical assistance may include language training, secondments and exchanges between personnel in central authorities or agencies with relevant responsibilities.

4. In the case of existing bilateral and multilateral agreements or arrangements, States Parties shall strengthen, to the extent necessary, efforts to maximize operational and training activities within international and regional organizations and within other relevant bilateral and multilateral agreements or arrangements.

Article 30

Other measures: implementation of the Convention through economic development and technical assistance

1. States Parties shall take measures conducive to the optimal implementation of this Convention to the extent possible, through international cooperation, taking into account the negative effects of organized crime on society in general, in particular on sustainable development.

2. States Parties shall make concrete efforts to the extent possible and in coordination with each other, as well as with international and regional organizations:

(a) To enhance their cooperation at various levels with developing countries, with a view to strengthening the capacity of the latter to prevent and combat transnational organized crime;

(b) To enhance financial and material assistance to support the efforts of developing countries to fight transnational organized crime effectively and to help them implement this Convention successfully;

(c) To provide technical assistance to developing countries and countries with economies in transition to assist them in meeting their needs for the implementation of this Convention. To that end, States Parties shall endeavour to make adequate and regular voluntary contributions to an account specifically designated for that purpose in a United Nations funding mechanism. States Parties may also give special consideration, in accordance with their domestic law and the provisions of this Convention, to contributing to the aforementioned account a per-

centage of the money or of the corresponding value of proceeds of crime or property confiscated in accordance with the provisions of this Convention;

(d) To encourage and persuade other States and financial institutions as appropriate to join them in efforts in accordance with this article, in particular by providing more training programmes and modern equipment to developing countries in order to assist them in achieving the objectives of this Convention.

3. To the extent possible, these measures shall be without prejudice to existing foreign assistance commitments or to other financial cooperation arrangements at the bilateral, regional or international level.

4. States Parties may conclude bilateral or multilateral agreements or arrangements on material and logistical assistance, taking into consideration the financial arrangements necessary for the means of international cooperation provided for by this Convention to be effective and for the prevention, detection and control of transnational organized crime.

Article 31

Prevention

1. States Parties shall endeavour to develop and evaluate national projects and to establish and promote best practices and policies aimed at the prevention of transnational organized crime.

2. States Parties shall endeavour, in accordance with fundamental principles of their domestic law, to reduce existing or future opportunities for organized criminal groups to participate in lawful markets with proceeds of crime, through appropriate legislative, administrative or other measures. These measures should focus on:

(a) The strengthening of cooperation between law enforcement agencies or prosecutors and relevant private entities, including industry;

(b) The promotion of the development of standards and procedures designed to safeguard the integrity of public and relevant private entities, as well as codes of conduct for relevant professions, in particular lawyers, notaries public, tax consultants and accountants;

(c) The prevention of the misuse by organized criminal groups of tender procedures conducted by public authorities and of subsidies and licences granted by public authorities for commercial activity;

(d) The prevention of the misuse of legal persons by organized criminal groups; such measures could include:

(i) The establishment of public records on legal and natural persons involved in the establishment, management and funding of legal persons;

(ii) The introduction of the possibility of disqualifying by court order or any appropriate means for a reasonable period of time persons convicted of offences covered by this Convention from acting as directors of legal persons incorporated within their jurisdiction;

(iii) The establishment of national records of persons disqualified from acting as directors of legal persons; and (iv) The exchange of information contained in the records referred to in subparagraphs (d) (i) and (iii) of this paragraph with the competent authorities of other States Parties.

3. States Parties shall endeavour to promote the reintegration into society of persons convicted of offences covered by this Convention.

4. States Parties shall endeavour to evaluate periodically existing relevant legal instruments and administrative practices with a view to detecting their vulnerability to misuse by organized criminal groups.

5. States Parties shall endeavour to promote public awareness regarding the existence, causes and gravity of and the threat posed by transnational organized crime. Information may be disseminated where appropriate through the mass media and shall include measures to promote public participation in preventing and combating such crime.

6. Each State Party shall inform the Secretary-General of the United Nations of the name and address of the authority or authorities that can assist other States Parties in developing measures to prevent transnational organized crime.

7. States Parties shall, as appropriate, collaborate with each other and relevant international and regional organizations in promoting and developing the measures referred to in this article. This includes participation in international projects aimed at the prevention of transnational organized crime, for example by alleviating the circumstances that render socially marginalized groups vulnerable to the action of transnational organized crime.

Article 32

Conference of the Parties to the Convention

1. A Conference of the Parties to the Convention is hereby established to improve the capacity of States Parties to combat transnational organized crime and to promote and review the implementation of this Convention.

2. The Secretary-General of the United Nations shall convene the Conference of the Parties not later than one year following the entry into force of this Convention. The Conference of the Parties shall adopt rules of procedure and rules governing the activities set forth in paragraphs 3 and 4 of this article (including rules concerning payment of expenses incurred in carrying out those activities).

3. The Conference of the Parties shall agree upon mechanisms for achieving the objectives mentioned in paragraph 1 of this article, including:

(a) Facilitating activities by States Parties under articles 29, 30 and 31 of this Convention, including by encouraging the mobilization of voluntary contributions;

(b) Facilitating the exchange of information among States Parties on patterns and trends in transnational organized crime and on successful practices for combating it;

(c) Cooperating with relevant international and regional organizations and non-governmental organizations;

(d) Reviewing periodically the implementation of this Convention;

(e) Making recommendations to improve this Convention and its implementation.

4. For the purpose of paragraphs 3 (d) and (e) of this article, the Conference of the Parties shall acquire the necessary knowledge of the measures taken by States Parties in implementing this Convention and the difficulties encountered by them in doing so through information provided by them and through such supplemental review mechanisms as may be established by the Conference of the Parties.

5. Each State Party shall provide the Conference of the Parties with information on its programmes, plans and practices, as well as legislative and administrative measures to implement this Convention, as required by the Conference of the Parties.

Article 33

Secretariat

1. The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary secretariat services to the Conference of the Parties to the Convention.

2. The secretariat shall:

(a) Assist the Conference of the Parties in carrying out the activities set forth in article 32 of this Convention and make arrangements and provide the necessary services for the sessions of the Conference of the Parties;

(b) Upon request, assist States Parties in providing information to the Conference of the Parties as envisaged in article 32, paragraph 5, of this Convention; and

(c) Ensure the necessary coordination with the secretariats of relevant international and regional organizations.

Article 34

Implementation of the Convention

1. Each State Party shall take the necessary measures, including legislative and administrative measures, in accordance with fundamental principles of its domestic law, to ensure the implementation of its obligations under this Convention.

2. The offences established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention shall be established in the domestic law of each State Party independently of the transnational nature or the involvement of an organized criminal group as described in article 3, paragraph 1, of this Convention, except to the extent that article 5 of this Convention would require the involvement of an organized criminal group.

3. Each State Party may adopt more strict or severe measures than those provided for by this Convention for preventing and combating transnational organized crime.

Article 35

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Convention through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention that cannot be settled through negotiation within a reasonable time

shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 36

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Convention shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

2. This Convention shall also be open for signature by regional economic integration organizations provided that at least one member State of such organization has signed this Convention in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organization may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organization shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Convention. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Convention is open for accession by any State or any regional economic integration organization of which at least one member State is a Party to this Convention. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of

its competence with respect to matters governed by this Convention. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 37

Relation with protocols

1. This Convention may be supplemented by one or more protocols.
2. In order to become a Party to a protocol, a State or a regional economic integration organization must also be a Party to this Convention.
3. A State Party to this Convention is not bound by a protocol unless it becomes a Party to the protocol in accordance with the provisions thereof.
4. Any protocol to this Convention shall be interpreted together with this Convention, taking into account the purpose of that protocol.

Article 38

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fortieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organization.
2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention after the deposit of the fortieth instrument of such action, this Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit by such State or organization of the relevant instrument.

Article 39

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Convention, a State Party may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to this Convention. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party ninety days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Convention and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 40

Denunciation

1. A State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organization shall cease to be a Party to this Convention when all of its member States have denounced it.

3. Denunciation of this Convention in accordance with paragraph 1 of this article shall entail the denunciation of any protocols thereto.

Article 41

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Convention.

2. The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention.

Guidelines on the Role of Prosecutors

Adopted by the Eighth United Nations Congress on the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders, Havana, Cuba, 27 August-7 September 1990

The Guidelines set forth below, which have been formulated to assist Member States in their tasks of securing and promoting the effectiveness, impartiality and fairness of prosecutors in criminal proceedings, should be respected and taken into account by Governments within the framework of their national legislation and practice, and should be brought to the attention of prosecutors, as well as other persons, such as judges, lawyers, members of the executive and the legislature and the public in general. The present Guidelines have been formulated principally with public prosecutors in mind, but they apply equally, as appropriate, to prosecutors appointed on an ad hoc basis.

Qualifications, selection and training

1. Persons selected as prosecutors shall be individuals of integrity and ability, with appropriate training and qualifications.

2. States shall ensure that:

(a) Selection criteria for prosecutors embody safeguards against appointments based on partiality or prejudice, excluding any discrimination against a person on the grounds of race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national, social or ethnic origin, property, birth, economic or other status, except that it shall not be considered discriminatory to require a candidate for prosecutorial office to be a national of the country concerned;

(b) Prosecutors have appropriate education and training and should be made aware of the ideals and ethical duties of their office, of the constitutional and statutory protections for the rights of the suspect and the victim, and of human rights and fundamental freedoms recognized by national and international law.

Status and conditions of service

3. Prosecutors, as essential agents of the administration of justice, shall at all times maintain the honour and dignity of their profession.

4. States shall ensure that prosecutors are able to perform their professional functions without intimidation, hindrance, harassment, improper interference or unjustified exposure to civil, penal or other liability.

5. Prosecutors and their families shall be physically protected by the authorities when their personal safety is threatened as a result of the discharge of prosecutorial functions.

6. Reasonable conditions of service of prosecutors, adequate remuneration and, where applicable, tenure, pension and age of retirement shall be set out by law or published rules or regulations.

7. Promotion of prosecutors, wherever such a system exists, shall be based on objective factors, in particular professional qualifications, ability, integrity and experience, and decided upon in accordance with fair and impartial procedures.

Freedom of expression and association

8. Prosecutors like other citizens are entitled to freedom of expression, belief, association and assembly. In particular, they shall have the right to take part in public discussion of matters concerning the law, the administration of justice and the promotion and protection of human rights and to join or form local, national or international organizations and attend their meetings, without suffering professional disadvantage by reason of their lawful action or their membership in a lawful organization. In exercising these rights, prosecutors shall always conduct themselves in accordance with the law and the recognized standards and ethics of their profession.

9. Prosecutors shall be free to form and join professional associations or other organizations to represent their interests, to promote their professional training and to protect their status.

Role in criminal proceedings

10. The office of prosecutors shall be strictly separated from judicial functions.

11. Prosecutors shall perform an active role in criminal proceedings, including institution of prosecution and, where authorized by law or consistent with local practice, in the investigation of crime, supervision over the legality of these investigations, supervision of the execution of court decisions and the exercise of other functions as representatives of the public interest.

12. Prosecutors shall, in accordance with the law, perform their duties fairly, consistently and expeditiously, and respect and protect human dignity and uphold human rights, thus contributing to ensuring due process and the smooth functioning of the criminal justice system.

13. In the performance of their duties, prosecutors shall:

(a) Carry out their functions impartially and avoid all political, social, religious, racial, cultural, sexual or any other kind of discrimination;

(b) Protect the public interest, act with objectivity, take proper account of the position of the suspect and the victim, and pay attention to all relevant circumstances, irrespective of whether they are to the advantage or disadvantage of the suspect;

(c) Keep matters in their possession confidential, unless the performance of duty or the needs of justice require otherwise;

(d) Consider the views and concerns of victims when their personal interests are affected and ensure that victims are informed of their rights in accordance with the Declaration of Basic Principles of Justice for Victims of Crime and Abuse of Power.

14. Prosecutors shall not initiate or continue prosecution, or shall make every effort to stay proceedings, when an impartial investigation shows the charge to be unfounded.

15. Prosecutors shall give due attention to the prosecution of crimes committed by public officials, particularly corruption, abuse of power, grave violations of human rights and other crimes recognized by international law and, where authorized by law or consistent with local practice, the investigation of such offences.

When prosecutors come into possession of evidence against suspects that they know or believe on reasonable grounds was obtained through recourse to unlawful methods, which constitute a grave violation of the suspect's human rights, especially involving torture or cruel, inhuman or degrading treatment or punishment, or other abuses of human rights, they shall refuse to use such evidence against anyone other than those who used such methods, or inform the Court accordingly, and shall take all necessary steps to ensure that those responsible for using such methods are brought to justice.

Discretionary functions

16. In countries where prosecutors are vested with discretionary functions, the law or published rules or regulations shall provide guidelines to enhance fairness and consistency of approach in taking decisions in the prosecution process, including institution or waiver of prosecution.

Alternatives to prosecution

17. In accordance with national law, prosecutors shall give due consideration to waiving prosecution, discontinuing proceedings conditionally or unconditionally, or diverting criminal cases from the formal justice system, with full respect for the rights of suspect(s) and the victim(s). For this purpose, States should fully explore the possibility of adopting diversion schemes not only to alleviate excessive court loads, but also to avoid the stigmatization of pre-trial detention, indictment and conviction, as well as the possible adverse effects of imprisonment.

18. In countries where prosecutors are vested with discretionary functions as to the decision whether or not to prosecute a juvenile, special considerations shall be given to the nature and gravity of the offence, protection of society and the personality and background of the juvenile. In making that decision, prosecutors shall particularly consider available alternatives to prosecution under the relevant juvenile justice laws and procedures. Prosecutors shall use their best efforts to take prosecutory action against juveniles only to the extent strictly necessary.

Relations with other government agencies or institutions

19. In order to ensure the fairness and effectiveness of prosecution, prosecutors shall strive to cooperate with the police, the courts, the legal profession, public defenders and other government agencies or institutions.

Disciplinary proceedings

20. Disciplinary offences of prosecutors shall be based on law or lawful regulations. Complaints against prosecutors which allege that they acted in a manner clearly out of the range of professional standards shall be processed expeditiously and fairly under appropriate procedures. Prosecutors shall have the right to a fair hearing. The decision shall be subject to independent review.

21. Disciplinary proceedings against prosecutors shall guarantee an objective evaluation and decision. They shall be determined in accordance with the law, the code of professional conduct and other established standards and ethics and in the light of the present Guidelines.

Observance of the Guidelines

22. Prosecutors shall respect the present Guidelines. They shall also, to the best of their capability, prevent and actively oppose any violations thereof.

23. Prosecutors who have reason to believe that a violation of the present Guidelines has occurred or is about to occur shall report the matter to their superior authorities and, where necessary, to other appropriate authorities or organs vested with reviewing or remedial power.

แนวทางสำหรับบทบาทของอัยการ

รับรองโดยที่ประชุมkongkerสของสหประชาชาติครั้งที่ 8 เรื่องการป้องกันอาชญากรรม และการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด ณ กรุงฮาวาน่า คิวบา 27 สิงหาคม -7 กันยายน 1990

แนวทางที่กำหนดไว้ข้างล่างนี้ ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อช่วยภาคีสมาชิกในการกิจเพื่อการเสริมสร้างประสิทธิภาพ ความเป็นกลาง และความเป็นธรรมของอัยการในการพิจารณาคดีอาญา ควรได้รับการปฏิบัติตามและนำไปพิจารณาโดยรัฐบาลภายในกรอบของกฎหมายและแนวทางปฏิบัติของแต่ละประเทศ และควรได้รับความสนใจจากอัยการ รวมทั้งบุคคลอื่น เช่น ผู้พิพากษา ทนายความ สมาชิกในฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติและสาธารณะโดยรวม แนวทางที่ปรากฏอยู่นี้ จัดทำขึ้นโดยหลักสำหรับอัยการทั่วไปแต่ก็ใช้ได้ในการทำงานเดียวกัน หากเป็นไปได้ กับอัยการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรณีพิเศษด้วย

คุณสมบัติ การคัดเลือก และฝึกอบรม

1. บุคคลที่ได้รับเลือกให้เป็นอัยการต้องเป็นบุคคลที่มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความสามารถ มีการฝึกอบรมและมีคุณสมบัติที่เหมาะสม

2. รัฐต่างๆ ต้องให้ความมั่นใจว่า:

(a) เกณฑ์การคัดเลือกอัยการนั้นมีมาตรการที่เป็นการป้องกันไม่ให้มีการแต่งตั้งโดยไม่เป็นกลางหรือโดยอคติ ปราศจากการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลโดยเหตุในเรื่องเชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรือในเรื่องอื่นๆ สัญชาติ กำเนิดทางสังคมหรือชาติพันธุ์ ทรัพย์สิน การเกิด สถานะทางเศรษฐกิจหรือด้านอื่นๆ เว้นแต่ไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติหากจะกำหนดว่าบุคคลที่จะสมัครเป็นอัยการจะต้องมีสัญชาติของประเทศนั้นๆ

(b) อัยการได้รับการศึกษาและการฝึกอบรมอย่างเหมาะสม และพึงให้เกิดความคิดคำนึงในเรื่องหน้าที่ในเชิงอุดมคติและเชิงจริยธรรม หน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ และหน้าที่ตามกฎหมาย ในการปกป้องสิทธิของผู้ต้องหาและผู้เสียหาย และในด้านสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานที่เป็นที่ยอมรับกันในกฎหมายระดับประเทศและระหว่างประเทศ

สถานะและสภาพของการให้บริการ

3. อัยการ ในฐานะเจ้าหน้าที่รัฐที่มีความสำคัญในการบริหารงานยุติธรรม จะต้องรักษาเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพไว้ตลอดเวลา

4. รัฐต้องให้ความมั่นใจว่าอัยการสามารถจะปฏิบัติหน้าที่ตามวิชาชีพแห่งตนโดยปราศจากการข่มขู่ การขัดขวาง การคุกคาม การมาแทรกแซงโดยไม่เหมาะสม และการต้องคดีแพ่ง คดีอาญา หรือความรับผิดชอบอื่นอย่างไม่เป็นธรรม

5. อัยการและครอบครัวจะต้องได้รับการปกป้องสวัสดิภาพโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อมีการข่มขู่ในเรื่องความปลอดภัยจากการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะอัยการ

6. ได้รับสวัสดิการที่เหมาะสมและรายได้เพียงพอเพียง และหากเป็นไปได้ การดำรงตำแหน่ง บำเหน็จบำนาญและอายุสำหรับการเกษียณให้กำหนดโดยกฎหมายหรือระเบียบกฎเกณฑ์ที่เป็นที่เปิดเผย

7. การเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือนของอัยการ หากมีระบบเช่นว่านั้นอยู่ ให้ตั้งอยู่บนปัจจัยที่เป็นภาวะวิสัย กล่าวโดยเฉพาะให้คำนึงถึงคุณสมบัติตามวิชาชีพ ความสามารถ ความซื่อสัตย์สุจริต และประสบการณ์ และการพิจารณาให้กระทำโดยมีกระบวนการที่เป็นธรรมและเป็นกลาง

เสรีภาพในการแสดงออกและการสมาคม

8. อัยการก็เช่นเดียวกับพลเมืองอื่นๆ ที่มีสิทธิในเสรีภาพในการแสดงออก ความเชื่อ การสมาคมหรือรวมตัวกัน กล่าวโดยเฉพาะ อัยการย่อมมีสิทธิในการเข้าร่วมกับสาธารณะในการแสดงความคิดเห็นในเรื่องเกี่ยวกับกฎหมาย การบริหารงานยุติธรรม และการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชน และเข้าร่วมหรือจัดตั้งองค์กรในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ หรือระดับระหว่างประเทศ และเข้าร่วมในการประชุมขององค์กรนั้นๆ โดยไม่เกิดผลกระทบต่อวิชาชีพโดยเหตุที่ได้กระทำไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือจากการเป็นสมาชิกในองค์กรที่ชอบด้วยกฎหมาย ในการใช้สิทธิดังกล่าวเหล่านี้ อัยการต้องปฏิบัติตนให้เป็นไปตามกฎหมายและมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับและจริยธรรมแห่งวิชาชีพอยู่เสมอ

9. อัยการต้องมีอิสระในการจัดตั้งและเข้าร่วมสมาคมทางวิชาชีพหรือองค์กรอื่นๆ เพื่อเป็นตัวแทนผลประโยชน์ของตน ในการส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมทางวิชาชีพและปกป้องสถานะของตนเอง

บทบาทในกระบวนการพิจารณาคดีอาญา

10. สำนักงานอัยการต้องแยกต่างหากอย่างเคร่งครัดจากองค์กรศาล

11. อัยการจะต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างเข้มแข็งในการพิจารณาคดีอาญา รวมทั้งการฟ้องคดี และ หากกฎหมายยอมให้กระทำได้หรือสอดคล้องกับแนวปฏิบัติของแต่ละท้องถิ่น ในการสืบสวนสอบสวนคดีอาญา กำกับดูแลความชอบด้วยกฎหมายในการสืบสวนสอบสวนดังกล่าว

กำกับดูแลการจัดทำคำวินิจฉัยของศาลและการปฏิบัติหน้าที่อย่างอื่นในฐานะตัวแทนรักษาสีทิมของ
สาธารณะ

12. โดยเป็นไปตามกฎหมาย อัยการจะต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความเป็นธรรม
เที่ยงตรง และด้วยความลับไว และให้ความเคารพและปกป้องศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์และรักษา
ไว้ซึ่งสิทธิมนุษยชน ดังนั้นจึงต้องทุ่มเทเพื่อให้เกิดกระบวนการที่ถูกต้องชอบด้วยกฎหมายและให้
กระบวนการยุติธรรมทางอาญาเป็นไปด้วยความราบรื่น

13. ในการปฏิบัติหน้าที่ของอัยการ อัยการจะต้อง:

(a) ปฏิบัติหน้าที่ทั้งหลายอย่างเสมอภาคและหลีกเลี่ยงการเลือกปฏิบัติจากเหตุ
การเมือง สังคม ศาสนา เชื้อชาติ วัฒนธรรม เพศ หรือจากเหตุอื่นใด

(b) ปกป้องประโยชน์ของสาธารณะกระทำการอย่างเป็นภาวะวิสัย คำนึงถึงสถานะ
ของผู้ต้องหาและผู้เสียหายอย่างเหมาะสม และให้ความสนใจกับข้อเท็จจริงแวดล้อมที่เกี่ยวข้องทุก
ด้าน ไม่ว่าจะเป็นประโยชน์หรือเป็นโทษกับผู้ต้องหาก็ตาม

(c) รักษาความลับของเรื่องที่อยู่ในความรับผิดชอบ เว้นแต่เพื่อการปฏิบัติหน้าที่
หรือความจำเป็นแห่งความยุติธรรมจำต้องเปิดเผย

(d) พิจารณาความเห็นและข้อกังวลของผู้เสียหายเมื่อส่วนได้ส่วนเสียของเขาต้อง
ถูกระทบ และให้เกิดความมั่นใจว่าผู้เสียหายได้รับทราบถึงสิทธิของตนที่เป็นไปตามคำประกาศว่า
ด้วยหลักการพื้นฐานของความยุติธรรมสำหรับผู้เสียหายในคดีอาชญากรรมและจากการใช้อำนาจ
โดยมิชอบ

14. อัยการไม่ควรส่งฟ้องหรือดำเนินคดีต่อไป หรือควรจะใช้พยายามอย่างเต็มที่ในการ
ระงับการดำเนินคดี เมื่อการสืบสวนสอบสวนอย่างเป็นกลางแสดงให้เห็นว่าข้อหาที่ฟ้องนั้น ไม่มีมูล

15. อัยการควรให้ความสนใจอย่างเหมาะสมต่อการดำเนินคดีความผิดที่กระทำโดย
เจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการคอร์รัปชัน การใช้อำนาจโดยมิชอบ การละเมิดสิทธิ
มนุษยชนอย่างร้ายแรงและอาชญากรรมอื่นๆ ที่เป็นความผิดในทางกฎหมายระหว่างประเทศ และ
ต่อการสืบสวนสอบสวนการกระทำผิดดังกล่าวเมื่อกฎหมายให้อำนาจหรือเป็นไปตามวิธีปฏิบัติใน
แต่ละที่เมื่ออัยการได้รับพยานหลักฐานที่เป็นโทษกับผู้ต้องหาที่อัยการทราบหรือเชื่อหรือมีเหตุ
ให้เชื่อว่าจะได้มาด้วยวิธีการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งจะทำให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนของ
ผู้ต้องหา โดยเฉพาะที่ได้มาจากการทรมาน หรือใช้วิธีการอันโหดร้าย ลดศักดิ์ศรีแห่งความเป็น
มนุษย์ หรือมีการลงโทษ หรือฝ่าฝืนสิทธิมนุษยชนด้วยวิธีการอย่างอื่น อัยการจะต้องปฏิเสธที่จะใช้
พยานหลักฐานดังกล่าวเพื่อเป็นโทษแก่บุคคลใดนอกจากบุคคลที่ที่ใช้วิธีการดังกล่าว หรือแจ้งให้

ศาลทราบเรื่องดังกล่าว และดำเนินการที่จำเป็นต้องกระทำทั้งปวงเพื่อให้มั่นใจว่าบุคคลที่ต้องรับผิดชอบในการใช้วิธีการดังกล่าวจะถูกดำเนินคดี

อำนาจหน้าที่ในการใช้ดุลพินิจ

16. ในประเทศที่อัยการมีอำนาจใช้ดุลพินิจ กฎหมายหรือระเบียบกฎเกณฑ์ที่มีการเผยแพร่ นั้นควรจะต้องวางแนวปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและเที่ยงตรงในการใช้อำนาจตัดสินใจในกระบวนการฟ้องร้องดำเนินคดีรวมทั้งการยื่นฟ้องหรือถอนฟ้องด้วย

ทางเลือกอื่นนอกจากการฟ้องคดี

17. โดยเป็นไปตามกฎหมายของแต่ละประเทศ อัยการจะต้องพิจารณาด้วยถึงการสั่งไม่ฟ้อง ระเบียบการดำเนินคดีไม่ว่าแบบมีหรือไม่มีเงื่อนไข หรือเปลี่ยนการดำเนินคดีอาญาตามปกติไปใช้วิธีการอย่างอื่น โดยให้ความเคารพอย่างเต็มที่ต่อสิทธิของผู้ต้องหาและผู้เสียหาย เพื่อประโยชน์ในการนี้ รัฐควรจะต้องศึกษาอย่างเต็มที่ถึงความเป็นไปได้ในการใช้วิธีการอย่างอื่นนอกจากการฟ้องคดี ซึ่งไม่เพียงแต่จะเป็นการบรรเทาภาวะคดีล้นศาล แต่ยังจะเป็นการเลี่ยงการทำให้เกิดประวัติติดตัวจากการถูกขังระหว่างพิจารณา การถูกฟ้องดำเนินคดี และพิพากษาลงโทษ รวมทั้งผลร้ายที่อาจจะเกิดตามมาจากการถูกจำคุก

18. ในประเทศที่อัยการมีอำนาจใช้ดุลพินิจในการวินิจฉัยว่าจะดำเนินคดีกับเยาวชนหรือไม่ ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษกับลักษณะและความร้ายแรงแห่งความผิดที่กระทำการปกป้องสังคมและบุคลิกและภูมิหลังของเยาวชน ในการวินิจฉัยดังกล่าว อัยการจะต้องพิจารณาเป็นพิเศษถึงความเป็นไปได้ในการใช้วิธีการอื่นแทนการฟ้องคดีตามที่กฎหมายเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนอนุญาตให้กระทำได้ อัยการจะต้องใช้ความพยายามอย่างดีที่สุดในการดำเนินคดีกับเยาวชนเฉพาะแต่ในกรณีจำเป็นจริงๆ เท่านั้น

ความสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐ หรือสถาบันต่าง ๆ

19. เพื่อที่จะให้มั่นใจในความเป็นธรรมและประสิทธิภาพในการฟ้องคดี อัยการต้องพยายามสร้างความร่วมมือตำรวจ ศาล วิชาชีพกฎหมาย ทนายจำเลยและหน่วยงานของรัฐและสถาบันอื่นๆ

การพิจารณาทางวินัย

20. การดำเนินการทางวินัยกับอัยการจะต้องอาศัยกฎหมายและหลักเกณฑ์ที่ชอบด้วยกฎหมาย ข้อร้องเรียนเกี่ยวกับอัยการซึ่งกล่าวหาว่าอัยการปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพอย่างชัดเจนจะต้องดำเนินการอย่างรวดเร็วและเป็นธรรมตามกระบวนการที่เหมาะสม อัยการต้องมีสิทธิได้รับการพิจารณาไต่สวนอย่างเป็นธรรม คำวินิจฉัยต้องสามารถอุทธรณ์ได้ต่อหน่วยงานที่เป็นอิสระ

21. กระบวนการทางวินัยที่กระทำต่ออัยการต้องให้มั่นใจว่ามีการพิจารณาและวินิจฉัยโดยเป็นภาวะวิสัย มีการพิจารณาโดยเป็นไปตามกฎหมาย ประมวลจริยธรรมแห่งวิชาชีพ และมาตรฐานทางวิชาชีพและจริยธรรมอื่นๆ ที่เป็นที่ยอมรับกัน และอยู่ภายใต้แนวปฏิบัตินี้ด้วย

การยึดถือปฏิบัติตามแนวทางที่ให้ไว้

22. อัยการจะต้องปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติฉบับนี้ รวมถึงป้องกันและคัดค้านอย่างเต็มที่ต่อการฝ่าฝืนข้อกำหนดในที่นี้เท่าที่สามารถจะกระทำได้

23. อัยการที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะเกิดการฝ่าฝืนข้อกำหนดในแนวปฏิบัติฉบับนี้หรือกำลังจะเกิดขึ้น จะต้องรายงานเรื่องดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชา หรือหากจำเป็น ต่อหน่วยงานอื่นที่เหมาะสมที่มีอำนาจในการพิจารณาบทลงโทษหรือให้การเยียวยา

Standards of professional responsibility and statement of the essential duties and rights of prosecutors¹

adopted by the International Association of Prosecutors on the twenty third day of April 1999

Foreword

The International Association of Prosecutors was established in June 1995 at the United Nations offices in Vienna and was formally inaugurated in September 1996 at its first General Meeting in Budapest. In the following year in Ottawa, the General Meeting approved the Objects of the Association which are now enshrined in Article 2.3 of the Association's Constitution. One of the most important of these Objects is to:

“promote and enhance those standards and principles which are generally recognised internationally as necessary for the proper and independent prosecution of offences.”

In support of that particular objective a committee of the Association, chaired by Mrs Retha Meintjes of South Africa, set to work to produce a set of standards for prosecutors. A first draft was circulated to the entire membership in July 1998 and the final version was approved by the Executive Committee at its Spring meeting in Amsterdam in April 1999.

The International Association of Prosecutors' Standards of Professional Responsibility and Statement of the Essential Duties and Rights of Prosecutors is a statement which will serve as an international benchmark for the conduct of individual prosecutors and of prosecution services. We intend that this should not simply be a bold statement but rather a working document for use by prosecution services to develop and reinforce their own standards. Much of the Association's efforts in the future will be directed to promoting the Standards and their use by working prosecutors throughout the world.

¹ http://www.odpp.nsw.gov.au/speeches/Canadian%20Conference%202000_.htm. Retrieved in 5

Standards of professional responsibility and
statement of the essential duties and rights of prosecutors

WHEREAS the objects of the International Association of Prosecutors are set out in Article 2.3 of its Constitution and include the promotion of fair, effective, impartial and efficient prosecution of criminal offences, and the promotion of high standards and principles in the administration of criminal justice;

WHEREAS the United Nations, at its Eighth Congress on the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders in Havana, Cuba in 1990, adopted Guidelines on the Role of Prosecutors;

WHEREAS the community of nations has declared the rights and freedoms of all persons in the United Nations Universal Declaration of Human Rights and subsequent international covenants, conventions and other instruments;

WHEREAS the public need to have confidence in the integrity of the criminal justice system;

WHEREAS all prosecutors play a crucial role in the administration of criminal justice;

WHEREAS the degree of involvement, if any, of prosecutors at the investigative stage varies from one jurisdiction to another;

WHEREAS the exercise of prosecutorial discretion is a grave and serious responsibility;
AND WHEREAS such exercise should be as open as possible, consistent with personal rights, sensitive to the need not to re-victimise victims and should be conducted in an objective and impartial manner;

THEREFORE the International Association of Prosecutors adopts the following as a statement of standards of professional conduct for all prosecutors and of their essential duties and rights:

1. Professional Conduct

Prosecutors shall :

at all times maintain the honour and dignity of their profession;

always conduct themselves professionally, in accordance with the law and the rules and ethics of their profession;

at all times exercise the highest standards of integrity and care;

keep themselves well-informed and abreast of relevant legal developments;

strive to be, and to be seen to be, consistent, independent and impartial;

always protect an accused person's right to a fair trial, and in particular ensure that evidence favourable to the accused is disclosed in accordance with the law or the requirements of a fair trial;

always serve and protect the public interest; respect, protect and uphold the universal concept of human dignity and human rights.

2. Independence

2.1 The use of prosecutorial discretion, when permitted in a particular jurisdiction, should be exercised independently and be free from political interference.

2.2 If non-prosecutorial authorities have the right to give general or specific instructions to prosecutors, such instructions should be :

- transparent;
- consistent with lawful authority;
- subject to established guidelines to safeguard the actuality and the perception of prosecutorial independence.

2.3 Any right of non-prosecutorial authorities to direct the institution of proceedings or to stop legally instituted proceedings should be exercised in similar fashion.

3. Impartiality

Prosecutors shall perform their duties without fear, favour or prejudice.

In particular they shall:

carry out their functions impartially;

remain unaffected by individual or sectional interests and public or media pressures and shall have regard only to the public interest; act with objectivity;

have regard to all relevant circumstances, irrespective of whether they are to the advantage or disadvantage of the suspect;

in accordance with local law or the requirements of a fair trial, seek to ensure that all necessary and reasonable enquiries are made and the result disclosed, whether that points towards the guilt or the innocence of the suspect;

always search for the truth and assist the court to arrive at the truth and to do justice between the community, the victim and the accused according to law and the dictates of fairness.

4. Role in criminal proceedings

4.1 Prosecutors shall perform their duties fairly, consistently and expeditiously.

4.2 Prosecutors shall perform an active role in criminal proceedings as follows: where authorised by law or practice to participate in the investigation of crime, or to exercise authority over the police or other investigators, they will do so objectively, impartially and professionally;

b) when supervising the investigation of crime, they should ensure that the investigating services respect legal precepts and fundamental human rights; when giving advice, they will take care to remain impartial and objective;

d) in the institution of criminal proceedings, they will proceed only when a case is well-founded upon evidence reasonably believed to be reliable and admissible, and will not continue with a prosecution in the absence of such evidence; throughout the course of the proceedings, the case will be firmly but fairly prosecuted; and not beyond what is indicated by the evidence;

when, under local law and practice, they exercise a supervisory function in relation to the implementation of court decisions or perform other non-prosecutorial functions, they will always act in the public interest.

4.3 Prosecutors shall, furthermore; preserve professional confidentiality; in accordance with local law and the requirements of a fair trial, consider the views, legitimate interests and possible concerns of victims and witnesses, when their personal interests are, or might be, affected, and seek to ensure that victims and witnesses are informed of their rights;

and similarly seek to ensure that any aggrieved party is informed of the right of recourse to some higher authority/court, where that is possible;

safeguard the rights of the accused in co-operation with the court and other relevant agencies;

disclose to the accused relevant prejudicial and beneficial information as soon as reasonably possible, in accordance with the law or the requirements of a fair trial;

examine proposed evidence to ascertain if it has been lawfully or constitutionally obtained;

refuse to use evidence reasonably believed to have been obtained through recourse to

unlawful methods which constitute a grave violation of the suspect's human rights and particularly methods which constitute torture or cruel treatment;

seek to ensure that appropriate action is taken against those responsible for using such methods;

in accordance with local law and the requirements of a fair trial, give due consideration to waiving prosecution, discontinuing proceedings conditionally or unconditionally or diverting criminal cases, and particularly those involving young defendants, from the formal justice system, with full respect for the rights of suspects and victims, where such action is appropriate.

5. Co-operation

In order to ensure the fairness and effectiveness of prosecutions, prosecutors shall: co-operate with the police, the courts, the legal profession, defence counsel, public defenders and other government agencies, whether nationally or internationally;

and render assistance to the prosecution services and colleagues of other jurisdictions, in accordance with the law and in a spirit of mutual co-operation.

6. Empowerment

In order to ensure that prosecutors are able to carry out their professional responsibilities independently and in accordance with these standards, prosecutors should be protected against arbitrary action by governments. In general they should be entitled :

to perform their professional functions without intimidation, hindrance, harassment, improper interference or unjustified exposure to civil, penal or other liability;

together with their families, to be physically protected by the authorities when their personal safety is threatened as a result of the proper discharge of their prosecutorial functions;

to reasonable conditions of service and adequate remuneration, commensurate with the crucial role performed by them and not to have their salaries or other benefits arbitrarily diminished; to reasonable and regulated tenure, pension and age of retirement subject to conditions of employment or election in particular cases;

to recruitment and promotion based on objective factors, and in particular professional qualifications, ability, integrity, performance and experience, and decided upon in accordance with fair and impartial procedures;

to expeditious and fair hearings, based on law or legal regulations, where disciplinary steps are necessitated by complaints alleging action outside the range of proper professional standards;

to objective evaluation and decisions in disciplinary hearings;

to form and join professional associations or other organisations to represent their interests, to promote their professional training and to protect their status; and to relief from compliance with an unlawful order or an order which is contrary to professional standards or ethics.

มาตรฐานความรับผิดชอบทางวิชาชีพและแถลงการณ์สิทธิและหน้าที่ที่สำคัญของอัยการ ยอมรับโดย
สมาคมอัยการระหว่างประเทศ ณ วันที่ 23 เมษายน 1999

คำนำ

สมาคมอัยการระหว่างประเทศจัดตั้งขึ้นเมื่อเดือนมิถุนายน 1995 ณ สำนักงาน
สหประชาชาติ กรุงเวียนนา และมีการเปิดอย่างเป็นทางการในเดือนกันยายน 1996 ในการประชุมใหญ่
ของสมาคมฯ ครั้งแรกที่กรุงบูดาเปสต์ ในปีถัดมาที่กรุงออกตาวา ที่ประชุมใหญ่ได้ให้การรับรอง
วัตถุประสงค์ของสมาคมซึ่งปัจจุบันปรากฏให้เห็นใน Article 2.3 ของธรรมนูญของสมาคมฯ หนึ่งใน
วัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุดได้แก่การ:

“..ส่งเสริมและเผยแพร่มาตรฐานและหลักการซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในระดับระหว่าง
ประเทศว่ามีความจำเป็นสำหรับการป้องกันความคิดได้อย่างเหมาะสมและเป็นอิสระ”

เพื่อเป็นการสนับสนุนวัตถุประสงค์ดังกล่าว คณะกรรมการของสมาคมฯ ซึ่งมี Mrs Retha
Meintjes จากประเทศอาฟริกาใต้ เป็นประธาน กำหนดให้มีการสร้างประมวลมาตรฐานของอัยการขึ้น
ร่างแรกของประมวลดังกล่าวมีการเผยแพร่ให้แก่สมาชิกทั้งหมดในเดือนกรกฎาคม 1998 และร่างฉบับ
สมบูรณ์มีการรับรองโดยคณะกรรมการบริหารในการประชุมช่วงฤดูใบไม้ผลิที่กรุงอัมสเตอร์ดัมใน
เดือนเมษายน 1999

มาตรฐานความรับผิดชอบทางวิชาชีพและแถลงการณ์สิทธิและหน้าที่ที่สำคัญของอัยการที่
กำหนดโดยสมาคมอัยการระหว่างประเทศ เป็นแถลงการณ์ซึ่งจะทำหน้าที่เสมือนเป็นมาตรฐาน
ระหว่างประเทศสำหรับการประพฤติปฏิบัติตนของอัยการแต่ละคนและสำหรับการป้องกัน เราตั้งใจว่า
นี้ไม่ควรจะเป็นเพียงแค่แถลงการณ์ลายลักษณ์อักษรแต่ต้องการให้เป็นเอกสารสำหรับใช้ในการทำงาน
ของอัยการในการปฏิบัติหน้าที่ป้องกันเพื่อพัฒนาและเพิ่มความเข้มแข็งให้กันมาตรฐานของตนเอง
ความมุ่งมั่นของสมาคมในอนาคตจะเน้นหนักไปที่เรื่องการส่งเสริมสนับสนุนมาตรฐานและการ
นำไปใช้โดยอัยการที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ทั่วโลก

มาตรฐานความรับผิดชอบทางวิชาชีพและแถลงการณ์สิทธิและหน้าที่ที่สำคัญของอัยการ

โดยที่วัตถุประสงค์ของสมาคมอัยการระหว่างประเทศมีการกำหนดไว้ใน Article 2.3 ของ
ธรรมนูญของสมาคมฯ และกล่าวถึงการส่งเสริมให้เกิดความเป็นธรรม ประสิทธิภาพ เป็นกลาง และการ
ป้องกันความคิดอาญาอย่างมีประสิทธิภาพ และการส่งเสริมสนับสนุนมาตรฐานที่สูงและหลักการใน
การบริหารงานยุติธรรมทางอาญา

โดยที่สหประชาชาติ ในการประชุมกองเกรสครั้งที่ 8 เรื่องการป้องกันอาชญากรรมและการประตักติต่อผู้กระทำผิด ณ กรุงฮาวาน่า ประเทศคิวบา ในปี 1990 ได้ให้การรับรองแนวทางสำหรับบทบาทของอัยการ

โดยที่ประชาคมแห่งชาติทั้งหลายได้ประกาศสิทธิและเสรีภาพแห่งบุคคลทุกคนไว้ในปฏิญญาสากลแห่งประชาชาติว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และในกติการะหว่างประเทศ อนุสัญญา และเอกสารอื่นๆ ที่ทำขึ้นในภายหลัง

โดยที่สาธารณชนต้องการความเชื่อมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตของระบบกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

โดยที่อัยการทั้งหลายมีบทบาทสำคัญยิ่งในการบริหารกระบวนการยุติธรรมทางอาญา โดยที่ความเกี่ยวข้องของอัยการ หากมี ต่อขั้นตอนของการสืบสวนสอบสวนแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ

โดยที่การใช้อำนาจดุลพินิจของอัยการนั้นเป็นความรับผิดชอบที่สำคัญอย่างลึกซึ้ง และโดยที่การใช้อำนาจดุลพินิจดังกล่าวควรจะเปิดเผยให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ไม่ฝ่าฝืนกับสิทธิของบุคคล ตอบสนองต่อความต้องการที่จะไม่ทำให้ผู้เสียหายต้องตกเป็นเหยื่ออีกครั้ง และควรจะกระทำในลักษณะที่เป็นภาวะวิสัยและเป็นกลาง

ดังนั้น สมาคมอัยการระหว่างประเทศจึงให้การรับรองในสิ่งที่กล่าวต่อไปนี้เป็นฐานะแถลงการณ์มาตรฐานจริยธรรมแห่งวิชาชีพและสิทธิและหน้าที่สำหรับอัยการทั้งหลาย:

1. จริยธรรมแห่งวิชาชีพ

อัยการจะต้อง :

ดำรงเกียรติและความซื่อสัตย์สุจริตแห่งวิชาชีพไว้เสมอ

ประพฤติปฏิบัติวิชาชีพของตนให้สอดคล้องกับกฎหมายและกฎระเบียบและจริยธรรมแห่งวิชาชีพของตนเสมอ

ใช้มาตรฐานความซื่อสัตย์สุจริตและความระมัดระวังอย่างสูงอยู่ตลอดเวลา

มีความรู้และติดตามพัฒนาการของกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

มุ่งมั่นที่จะเป็น และแสดงออกให้เห็นว่าเป็นผู้มีความเที่ยงตรง เป็นอิสระ และเป็นกลาง

ปกป้องสิทธิของผู้ต้องหาอยู่ตลอดเวลาต่อการพิจารณาที่เป็นธรรม และกล่าวโดยเฉพาะ ทำให้มั่นใจว่าพยานหลักฐานที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ต้องหาจะได้รับการเปิดเผยตามกฎหมายหรือหลักเกณฑ์เรื่องการพิจารณาที่เป็นธรรม

ดูแลและปกป้องประโยชน์ของสาธารณะเสมอ ให้ความเคารพ ปกป้อง และยึดถือไว้ซึ่งหลักการสากลเรื่องศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์และสิทธิมนุษยชน

2. ความเป็นอิสระ

2.1 การใช้อำนาจดุลพินิจของอัยการ เมื่อได้รับอนุญาตให้กระทำได้ในเขตอำนาจใด ควรจะใช้ได้ อย่างเป็นอิสระและปราศจากการแทรกแซงจากการเมือง

2.2 หากองค์กรอื่นที่ไม่ใช่องค์กรของอัยการมีสิทธิที่จะออกคำสั่งเป็นการทั่วไปหรือโดยเฉพาะแก่ อัยการได้ คำสั่งเช่นนั้นควรจะ:

- โปร่งใส
- เป็นไปตามอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย
- อยู่ภายใต้แนวปฏิบัติที่วางไว้แล้วเพื่อเป็นการประกันต่อความเป็นจริงและการรับรู้ต่อ

ความเป็นอิสระของอัยการ

2.3 สิทธิขององค์กรอื่นที่ไม่ใช่อัยการในการสั่งการเกี่ยวกับการดำเนินคดีหรือระงับการดำเนินคดี ที่ทำไปโดยชอบควรจะเป็นไปในแบบเดียวกัน

3. ความเป็นกลาง

อัยการต้องปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากอคติ ฉันทาคติ และอคติ

กล่าวโดยเฉพาะ อัยการจะต้อง:

ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นกลาง

ปราศจากอิทธิพลจากบุคคลหรือกลุ่มผลประโยชน์ และแรงกดดันจากสาธารณะหรือ สื่อสารมวลชน และจะต้องคำนึงถึงแต่เพียงประโยชน์สาธารณะ ดำเนินการอย่างเป็นภาวะวิสัย

คำนึงพฤติการณ์แวดล้อมที่เกี่ยวข้องทั้งปวง ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นคุณหรือเป็น โทษแก่ผู้ต้อง สงสัย

สอดคล้องกับกฎหมายแห่งท้องถิ่น หรือเงื่อนไขของการพิจารณาคดีที่เป็นธรรม พยายาม ให้ความมั่นใจว่าได้มีการสอบสวนในเรื่องที่จำเป็นและสมเหตุผลและมีการเปิดเผยผลที่ได้ ไม่ว่า จะชี้ไปในทางที่ผู้ต้องสงสัยมีความผิดหรือบริสุทธิ์ก็ตาม

ค้นหาความจริงและช่วยศาลในการค้นหาความจริงและอำนวยความสะดวกให้เกิดขึ้น ระหว่างชุมชน ผู้เสียหาย และผู้ถูกกล่าวหา ตามที่กฎหมายบัญญัติและตามความเป็นธรรม

4. บทบาทในกระบวนการพิจารณาคดีอาญา

4.1 อัยการจะต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม มีความเที่ยงตรง และด้วยความรวดเร็ว

4.2 อัยการจะต้องมีบทบาทอย่างแข็งขันในการพิจารณาคดีอาญาดังต่อไปนี้: เมื่อกฎหมายหรือ แนวทางปฏิบัติให้อำนาจในการเข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการสอบสวนคดีอาญา หรือให้อำนาจเหนือ ตำรวจหรือพนักงานสอบสวนอื่นๆ จะต้องกระทำอย่างเป็นภาวะวิสัย เป็นกลาง และด้วยมาตรฐานแห่ง วิชาชีพ

b) เมื่อกำกับดูแลการสอบสวนคดีอาญา ควรต้องมั่นใจว่าการสอบสวนนั้นกระทำไปโดยเคารพต่อแนวปฏิบัติตามกฎหมายและสิทธิมนุษยชนพื้นฐาน เมื่อจะให้คำแนะนำ จะต้องกระทำด้วยเป็นกลางและเป็นภาวะวิสัย

d) ในการดำเนินคดีอาญา จะกระทำต่อเมื่อคดีนั้นมีพยานหลักฐานเพียงพอให้เชื่อได้ว่าพยานหลักฐานนั้นมีความน่าเชื่อถือและรับฟังเป็นพยานหลักฐานได้ และจะไม่ฟ้องร้องดำเนินคดีต่อไปเมื่อไม่มีพยานหลักฐานเช่นว่านั้นตลอดการดำเนินกระบวนการพิจารณา คดีที่ฟ้องจะต้องหนักแน่นแต่เป็นธรรม และไม่เกินไปกว่าที่พยานหลักฐานชี้แนะ

ภายใต้กฎหมายและแนวปฏิบัติแห่งท้องที่ เมื่อใช้อำนาจในการกำกับดูแลเพื่อให้ศาลมีคำวินิจฉัยหรือปฏิบัติหน้าที่อื่นที่ไม่ใช้อำนาจในการฟ้องคดี จะกระทำไปเพื่อประโยชน์ของสาธารณะเสมอ

4.3 นอกจากนี้ อัยการจะต้องรักษาความลับตามมาตรฐานวิชาชีพ ให้เป็นไปตามกฎหมายแห่งท้องที่และเงื่อนไขของการพิจารณาคดีอย่างเป็นธรรม มีการพิจารณาความคิดความเห็นผล ประโยชน์โดยชอบและข้อกังวลต่างๆ ของผู้เสียหายและพยานเมื่อประโยชน์ของคนเหล่านั้นได้รับหรืออาจจะได้รับผลกระทบ และพยายามให้เกิดความมั่นใจว่าผู้เสียหายและพยานได้รับทราบถึงสิทธิของตน

และเช่นเดียวกันจะต้องพยายามให้เกิดความมั่นใจว่าคู่ความฝ่ายใดที่ได้รับผลร้ายได้รับทราบถึงสิทธิในการเยียวยาจากหน่วยงานหรือศาลในลำดับขั้นสูงขึ้นไป หากสามารถกระทำได้

ร่วมมือกับศาลและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในการคุ้มครองสิทธิของจำเลย

เปิดเผยให้จำเลยทราบถึงข้อมูลที่เป็นผลร้ายหรือเป็นประโยชน์กับตนทันทีที่เป็นไปได้ โดยเป็นไปตามกฎหมายหรือเงื่อนไขแห่งการพิจารณาคดีด้วยความเป็นธรรม

ตรวจสอบพยานหลักฐานที่ได้มาเพื่อให้มั่นใจว่าพยานหลักฐานนั้นได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายหรือชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่

ปฏิเสธที่จะใช้พยานหลักฐานที่เชื่อโดยมีเหตุผลว่าได้มาโดยวิธีการที่ไม่ชอบซึ่งจะเป็นการฝ่าฝืนต่อสิทธิมนุษยชนของผู้ต้องหา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการซึ่งเป็นการบังคับข่มขู่หรือวิธีการอันโหดร้าย

พยายามให้เกิดความมั่นใจว่าได้มีการดำเนินการอย่างเหมาะสมต่อคนที่ต้องรับผิดชอบในการใช้วิธีการอันไม่ชอบดังกล่าว

ภายใต้กฎหมายแห่งท้องที่และเงื่อนไขแห่งการพิจารณาคดีด้วยความเป็นธรรม มีการพิจารณาอย่างเหมาะสมต่อการละสิทธิในการฟ้องคดี การหยุดการดำเนินคดีอย่างมีเงื่อนไขหรือไม่มีเงื่อนไข หรือเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินคดีจากกระบวนการปกติ โดยเฉพาะเมื่อจำเลยเป็นเยาวชน โดย

ให้การเคารพอย่างเต็มที่ต่อสิทธิของผู้ต้องหาและผู้เสียหาย เมื่อเป็นการเหมาะสมที่จะดำเนินการดังกล่าว

5. การให้ความร่วมมือ

เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการฟ้องคดีอย่างเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ อัยการจะต้องร่วมมือกับตำรวจ ศาล ผู้อยู่ในวิชาชีพกฎหมายอื่น ทนายจำเลย ผู้ปกป้องประโยชน์ของสาธารณะและหน่วยงานของรัฐอื่นๆ ไม่ว่าในระดับประเทศหรือระหว่างประเทศ

และให้ความช่วยเหลือแก่การฟ้องคดีและแก่ผู้ร่วมวิชาชีพในเขตอำนาจอื่น ทั้งนี้ตามกฎหมายและหลักการแห่งการให้ความร่วมมือกัน

6. Empowerment

เพื่อให้มั่นใจว่าอัยการสามารถจะปฏิบัติตามความรับผิดชอบในวิชาชีพได้อย่างเป็นอิสระ และเป็นไปตามมาตรฐานเหล่านี้ อัยการควรได้รับการปกป้องจากการดำเนินการใดโดยอำเภอใจของรัฐบาล โดยทั่วไป อัยการควรมีสติ:

ปฏิบัติหน้าที่ตามวิชาชีพโดยไม่มีการข่มขู่ ขัดขวาง คุกคาม เข้ามารบกวนโดยไม่เหมาะสม หรือต้องถูกดำเนินคดีแพ่ง อาญา หรือเกิดความรับผิดชอบอื่นๆ โดยไม่เป็นธรรม

รวมถึงสมาชิกในครอบครัวของอัยการด้วย ต้องได้รับการปกป้องคุ้มครองสวัสดิภาพจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อเกิดอันตรายต่อความปลอดภัยจากการปฏิบัติหน้าที่ฟ้องคดีโดยชอบ

ได้รับสวัสดิการที่เหมาะสมและรายได้เพียงพอเพียงเหมาะสมกับบทบาทที่สำคัญของอัยการและไม่ทำให้เงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นๆ ถูกลดลงโดยอำเภอใจ มีวาระการดำรงตำแหน่งที่บำเหน็จบำนาญ และอายุเกษียณที่เหมาะสมและมีการควบคุมภายใต้เงื่อนไขการทำงานหรือการเลือกตั้งในแต่ละกรณี

ได้รับบรรจุและเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งโดยปัจจัยที่เป็นภาวะวิสัย และกล่าวโดยเฉพาะพิจารณาจากคุณสมบัติ ความสามารถทางวิชาชีพ ความซื่อสัตย์สุจริต ประสิทธิภาพในการทำงาน และประสบการณ์ และได้รับการพิจารณาโดยเป็นไปตามกระบวนการที่เป็นธรรมและเป็นกลาง

ได้รับการไต่สวนที่รวดเร็วและเป็นธรรม ยึดหลักกฎหมายและระเบียบข้อบังคับเมื่อจะต้องมีการพิจารณาทางวินัยจากที่มีการร้องเรียนกล่าวหาว่ามีการกระทำที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพที่เหมาะสม

ได้รับการประเมินและวินิจฉัยในการไต่สวนทางวินัยที่เป็นภาวะวิสัย

จัดตั้งหรือเข้าร่วมในสมาคมวิชาชีพหรือองค์กรอื่นๆ ที่จะเป็นตัวแทนรักษาผลประโยชน์ ส่งเสริมการฝึกอบรมในวิชาชีพ และปกป้องสถานะของอัยการ และไม่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งที่ไม่ชอบหรือคำสั่งที่ขัดกับมาตรฐานหรือจริยธรรมทางวิชาชีพ

An interview with Mr. Philip A. Guentert
Attaché, the Embassy of the United States of America
given on 24 August 2011

This topic is one of the most crucial issues of the US criminal justice system. The same principles are being introduced to Malaysia where their new law will provide certain benefit for the suspected or the accused providing cooperation in the case which also includes the procedures similar to those of plea agreement. It seems the prosecutor in Malaysia is not willing to actively take part in this issue and tries to refer to the police while the police think that this process should be involved by the prosecutor. At the moment it is focusing on how to convince the prosecutor to take part in this process.

The first thing is that the term plea bargaining is probably not the correct one to explain the process. It will not be as the same as we see in TV that both parties sit down and swap the options. Actually we have a set policy on what consideration we can give to the defendant if he pleads guilty or provide cooperation with the government and that is the most important aspect of our system that we try to establish consistency in our system. Plea bargaining in the sense that anything can happen like in the market is not the case. We actually provide the proposal of sentence based on sentencing guideline. There are certain kinds of consideration that can be given to the defendant if he provides cooperation with the government. However, we have to respect the sentencing guideline and ensure that we follow the law and adhere to our policy. Sometime I gave such proposals to the defendant but he declined to accept them and think that we should refer the case to trial. We have no objection to the defendant's decision. However, one of the advantages of this system is that statistically, it can resolve all federal criminal cases in the excess of 90% by pleading guilty by the defendants and most of them have plead agreement with some 17% enjoying sentence reduction from the cooperation given by the defendant. As such, plea bargaining is only a part of larger system aimed at resolving the case without trial.

With respect to making the case resolved by pleading guilty, it is provided in Rule 11 of the Federal Rules of Criminal Procedure as the framework. In the case sentence reduction is given to the defendant as a consideration for cooperation provided by such defendant for the government in investigation or by giving testimony. As I told that those are special cases about

20% of the whole cases. Another significant tool in our system is a document used for plea agreement which contains extensive details and looks like contractual document.

For us the advantage is not only limited to resolving the case without trial but it also maintains system integrity. When the defendant pleads guilty, Rule 11 will verify and test on honesty of such pleading to ensure that the defendant has committed an offence through the means which may be more accurate than trial and verdict by the jury. In addition, plea bargaining will also provide opportunity for the defendant to be given a reduction of sentence by showing his responsibility toward such act by pleading guilty and providing cooperation in the investigation or testimony. It is a significant part of federal law enforcement to enable the defendant to uncover other person jointly committing the crime or someone in the higher hierarchy in the criminal organization who should be the one to take most responsibility for the act.

With respect to the process and legal principle, it is in accordance with Rule 11 while plea bargaining resulting in sentence reduction is seen as a special case. When the defendant wishes to be given some consideration for the cooperation provided for the government. Either party has certain offers in mind. Therefore, it is necessary to have some procedure to allow them to reach the conclusion. Of course, the defendant seeks to get the promise from the government without the need to plead that he has committed the offence while the government will certainly not be willing to give any promise unless it knows whether the defendant is telling the truth or not or offering anything of benefit for the government.

To find such solution, the initial process is called Proffer which refers to a letter concluding the agreement between the two sides. This is quite an interesting aspect in our criminal justice system under which even in a criminal case, the government and the defendant may enter into some agreement in the same manner as that of in the civil case of contractual agreement and thus it can be enforced in the court. Therefore the first arrangement the government may have with the defendant is the Proffer offering certain and limited immunity for him. This may differ from the Thai system under which some defendant may be kept as a witness and will not be charged. Our system otherwise intends to punish all persons committing the offence although the system giving benefit for such defendant providing cooperation with the government.

As having mentioned earlier, the defendant is not willing to plead guilty unless he knows what he will get. Therefore, Proffer letter will suggest the defendant to come to meet the

prosecutor and further state that his statement given in such meeting will not be used against him in his case but instead it will be used for evaluating his credibility and potential benefit from his testimony subject to the condition that there is a trial and such defendant decides to defend his case or to give testimony in conflict of what he has given during Proffer, his statement will be used against him in the his case. Practically, the defendant would not enter into Proffer process if he wishes to go to the trial as Proffer requires that such defendant have to give certain information needed by the state. The reason the defendant agrees to go to Proffer although he knows that at the end he will not be able to defend his case by giving the statement differing from what he has given during proffer is that the defendant trusts the state that if he gives truthful statement, the state will not break the promise while the procedures are clear and definite including consideration to be given to him. The whole process works as our policy and practice are clearly and transparently done on the basis of honesty and everyone knows how our system works.

We will not give any promise for any consideration to be given to the defendant without knowing that what the defendant would say and if we do not want to make Proffer, the process will cease and we all go to the trial. There is another way called pleading blind where the defendant pleads guilty without any plea agreement. If we consider sentencing guideline, it provides that the defendant would not be entitled to any consideration for sentence reduction if any cooperation has been provided without approval from the state. As opposed to the Thai system under which plead guilty may be entitled to one-half sentence reduction, in our system, such pleading blind will be entitled to few sentence reduction. You will not get that one-half sentence reduction without the motion filed by the state and such reduction will only be given in a case where the defendant has provided for the state something called by sentencing guideline as "substantial assistance".

In general the court will know the fact that one has provided cooperation from his statement or affidavit while the state will file the motion and may support it with proffer to present the recommendation, cooperation and sentence reduction to be granted to such defendant.

What is Proffer provided for? As I told you earlier, we use Proffer to evaluate credibility of the witness. We cannot use the witness who does not speak truthfully. It means that the defendant has to the entire truth about his act while the state cannot direct any person to add anything beyond his actual act. We want to ensure that such person can be a witness by

investigating on what he will say in the Proffer through the questions which we already know the answer. Proffer is also used to see consistency between what has been said by the defendant and the initial record or investigation e.g. phone record etc. Sometime the defendant is the person who offers Proffer and wishes to present evidence to prove that he speak the truth regarding the contact with other offenders. In short, its primary objective is to evaluate credibility of the defendant in respect of his statement and cooperation provided for the state. If the defendant does not speak truthfully in the Proffer, we may use his statement against him in the trial.

To give a clearer picture of the process mechanism, persons involve in the proffer include the defendant, the defense attorney, the case agent and the prosecutor. The significant features of our system are that the inquiry officer and the prosecutor work hand in hand from the beginning of the case to until the charge is filed before the court and trial and thus allowing all parties know the whole process as a team in which cooperation can be established from the very start of the case.

Another aspect of proffer is its enforceable feature where the defendant is locked in by the state and it is hardly possible to reverse his statement otherwise such statement given during Proffer will be used against him. Another “locked in” method is to have a trial before the grand jury consisting of sixteen jurors where the defendant as a witness under Proffer will present before the court to testify against other co-defendants. This testimony will be given under oath and subject to the criminal offence of perjury.

During the process of plea agreement, the defendant can be locked in as well. Rule 11 provides that the court shall consider the case on factual basis which means that you cannot plead guilty just to cause the case to be disposed from the court. You cannot plead guilty if you have not done anything wrong. During the process of proffer, we will provide the defendant with all facts and if he agrees to such fact he may plead guilty and it is the same for plea agreement where the all detail required by Rule 11 are drafted in written document.

If you are a prosecutor and is seeking for cooperation from the defendant and wish to have him locked in, you must be careful not to be bound with the defendant in respect of facts or message too early while you are still not aware of the whole story. The defendant may tell a lie or give wrong information or otherwise forget to mention something. However, too late “locked in”

may cause the defendant to deny providing cooperation as his trust has been decreased. Therefore, time does matter.

With respect to role of the parties in the proffer, of course, the defendant will try to prove that he is a valuable and admissible witness or he is telling the truth. The defense attorney will give advice to the defendant that if he accept proffer and if the prosecutor thinks that he is telling the truth and valuable evidence, there might ultimately have plea agreement concluded and consideration will be provided for the cooperation given to the state. In respect of case agent or the police, they can play an important role in evaluating the defendant's credibility. The significant thing about the role of the case agent or the police is that they must not give any promise to the defendant or the offender of what the latter will get if they provide cooperation for the state. The person who will assess the defendant's cooperation is the prosecutor. We do not want the police to give any promise having legal binding effect to the defendant. What the police can say is that they cannot tell the defendant pleading guilty or providing cooperation for the police of what the defendant will get but the police can confirm that they will forward such information to the prosecutor. This system works quite well. From my experience as a prosecutor, I never received any complaint from the defendant that he had been given a promise from the police. This is a crucial aspect of our system in which the prosecutor will be the primary decision maker in respect of cooperation provided by the defendant and the court then considers whether such plea agreement is fairly drafted.

How can we decide on what consideration to be given to the defendant?

Plea agreement is traditionally done. We actually have a guideline for this process. What we will not do is to bargain on number of charge. We normally try to press the charges as widest as possible to cover the act done by the defendant. This is partly to establish credibility when the defendant pleads guilty before the jury of what he has done and thus we want to make sure that we can cover the same whole fact. What we will offer for consideration is something deviating from sentencing guideline (Sentencing Guideline is a classified document used by most of the criminal courts in Thailand and unofficially called "Yi Tok" – added by interviewer)

Types of cooperation and assistance to be considered for consideration:

- give a testimony against other co-defendants in one's own case
- give information that can start the new case against other defendant

- working under-covered on street to collect information for other case

What is not considered as cooperation with the state?

- Cooperation is not just to say that this is what I have done (plead on what is done).

This is not enough for the prosecutor to file the motion to request for sentence reduction.

- We do not want information limited to the persons below the defendant but rather information of the person who gives command; which can lead to the arrest of the person at the top of the hierarchy.

- We do not help the defendant who did not give information truthfully or provided incomplete information in the proffer.

- We will not recommend sentence reduction for the defendant whose cooperation is not successful (failed effort) e.g. not able to testify against other person, give information not useful for other case. In addition, according to the law, a motion for substantial assistance will be filed only in a case assistance has been actually provided. After the credibility of information has been assessed in the Proffer, it will move to the stage of plea agreement which contains, *inter alia*, a recommendation for sentence reduction in consideration of the assistance provided for the state.

As previously stated, the state requires consistency in result and transparency and as such, we have to establish credibility by concluding all arrangement in contractual document indicating as a post-condition that the other party shall not be entitled to sentence reduction if it appears later that the defendant has not given statement truthfully.

Upon the promise given to the defendant by us, what are promises to be given to us by the defendant? The first thing is the promise to plead guilty. Further promises are to testify in the trial, to identify properties illegally acquired in different cases and to waive the right to submit a request to appeal the case.

The provision of plea agreement generally states that the defendant shall testify without being limited to any issues although we sometime define the scope of the issue of testimony.

As I told you earlier, we will not negotiate on fact and it should be what it is really occurred such as number of confiscated items. This is because we do not want to create doubt on

transparency of fact in the court's trial and we have to base ourselves on legitimate mechanism in respect of cooperation with the state for sentence reduction.

Degree of sentence reduction will depend on several factors. Of course, the first thing is the value of such cooperation. It also involves type of cooperation. If the defendant testifies against other co-defendant, he will normally get one fourth of sentence reduction from sentencing guideline. If he works under-covered to gain information for other case, he may get one half of sentence reduction. In addition, the person who comes to cooperate with the state first will normally get better offer while the last one may receive nothing. Therefore, time matters in this case.

For the plea agreement made in writing, it contains comprehensive details and provisions e.g. notification of rights to the defendant upon pleading guilty, conclusion of fact and resolution on fact etc. The good thing is that this agreement establishes certainty of different issues in the case e.g. the agreement on which sentencing guideline will be applicable, agreement on how the fact of the case shall be presented etc. We are able to find the conclusion of legal issues although the court will ultimately decide. However this agreement helps us to conclude legal issues beforehand instead of leaving them an outstanding issue in the court's trial.

When the plea agreement comes before the court, the court will consider it based on Rule 11 to ensure that all requirements are met, such plead is made voluntarily, all provisions of the agreement are written completely by the state and the defendant and his defense attorney understand all the processes.

Our goal in this is not merely to resolve the case but to ensure that all things are done based on factual basis with full cooperation. That is there is consistency with evidence. Sentence reduction is conditionally given upon truthfulness and completeness while our system relating to cross examination will help verify such witness if such person is telling the truth whether he is a lay person or the defendant. Such cross examination is available for the defendant side to test on reliability of the witness. This system runs smoothly because the court understands that we are doing thing honestly and reasonably. Our policy is implemented based on reason and professional accountability. If the defendant or the defense attorney cannot trust us, no one would enter proffer and everything cannot move forward.

Who will start the proffer first or it is just an off-record conversation between the prosecutor and the defense attorney? It can happen in different ways. The defense attorney may start it by informing that his client is interested in seeing the prosecutor which means that the defendant wants to enter into proffer. The defense attorney will then discuss what they can do while the prosecutor will insist that the defense attorney surely knows our policy in this issue and the state cannot give any promise and asks him to bring his client in. Otherwise, the case agent (the police) may contact the prosecutor and say that he has arrested one suspected and such person wishes to give some information or cooperation to the prosecutor. If the prosecutor agrees so, he will contact the defense attorney (the prosecutor is not allowed to directly contact the defendant) and tell him that his client want to discuss with the prosecutor. What I always say to the defense attorney and the defendant when they come to see me is that we are working on your case and more and more evidence has been gained against you and it is your option to decide whether to provide cooperation with the state early in order to suspend the investigation or not. Therefore, these unofficial processes can occur in different ways from different parties until it comes up with the proffer letter. It is possible that proffer letter may look differently but the approach and concept of all US attorneys are all the same. This is a practical issue that has long been developed over time and in principal, there is no such obligation to direct us how to make a proffer. Rather it binds us on a contractual basis. Almost all prosecutors have standard proffer letter form. The defendant may sometime ask for certain alteration but the prosecutor usually insists to use such form. If the defendant refuses to accept it, the case will just be brought before the court or otherwise the defendant may plead guilty by himself in the court without enjoying any benefit from the agreement entered into with the prosecutor.

So it is not necessary that all proffers will end up in plea agreement, isn't it?

Yes it is. It is possible that proffer has been made but the defendant then pleads guilty without making any arrangement with the state (cooperation agreement) or he decides to go to the trial. However, proffer usually leads to pleading guilty as it will limit the defendant's option. As such, the defendant has to be certain enough to get the prosecutor's agreement in the proffer. As I told you earlier, most cases resolve by pleading guilty and almost all have plea agreement. Nevertheless, only a minority part has the cooperation agreement. For instance, only 17% of the cases were found to have such agreement in 2001. Therefore, whereas the majority of the case

resolved by pleading guilty with plea agreement but proffer was found in lesser ratio as it would occur only in the possibility of cooperation between the defendant and the state in terms of testimony or assistance in investigation.

So if we look at the term "plea bargaining", the further question is where is the defendant's bargaining power? Such term can mislead us and is probably not correct. In fact the process involves how the prosecutor applies the law to the fact at hand and comes up with range of penalty (numbers) and then offers such numbers to the defendant whether he would accept them or not. If the defendant accepts that, plea agreement will be made or otherwise the case will be brought before the court or the defendant pleads guilty at his own option in the court without any agreement with the prosecutor. As such, it is not the matter of bargaining and we should try to avoid using such term. Our most important principle is the result consistency and transparency in our operation while the defendant is completely provided with the options that he can freely choose based on sentencing guideline that can tell the defendant that what the penalty and sentence reduction might be which is to fairly define all possible legal consequences.

บทสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิในกระบวนการยุติธรรมทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ

1. บทสัมภาษณ์ นายมงคล ทับเที่ยง

รองประธานศาลฎีกา

สัมภาษณ์เมื่อ วันที่ 5 มิถุนายน 2552

ในอดีตองค์กรยุติธรรมขาดประสิทธิภาพ เพราะปริมาณคดีเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ องค์กรอัยการในต่างประเทศจึงเกิดความคิดว่าทำอย่างไรคดีถึงจะลดลง เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการจากศาลที่มีประสิทธิภาพ จึงคิดค้นกันหลายรูปแบบ เช่นมาตรการชะลอการฟ้อง หรือกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ การต่อรองการรับสารภาพ ซึ่งปัจจุบันนิยมใช้ในประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นการต่อรองคำรับสารภาพกับผู้ต้องหาเพื่อหาพยานหลักฐานบางอย่าง หรือคดีนั้นเกี่ยวข้องกับองค์กรที่สลับซับซ้อน แต่จำเป็นต้องได้พยานหลักฐานจากเขา หรือเป็นการให้รางวัลถ้าจำเลยรับสารภาพเพื่อแลกกับข้อมูลบางอย่าง เมื่อต่อรองกันได้แล้วองค์กรอัยการของอเมริกาจึงทำเป็นสัญญาหรือข้อตกลงว่าถ้าสารภาพในข้อหาแรกจะไม่ฟ้องในข้อหาที่สอง หรือจะลดโทษให้เพื่อให้ได้ข้อมูลบางอย่าง สุดท้ายจะส่งให้ศาลพิจารณารับรองว่าอัตราโทษที่อัยการพิจารณา ศาลเห็นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นด้วยก็จบและพิพากษาไปตามที่อัยการเสนอ ศาลเห็นด้วยกับข้อตกลงคำรับสารภาพ ศาลก็พิพากษาไปตามข้อตกลงนั้น โดยไม่ต้องสืบพยานเลย พิจารณาสำนวนที่อัยการเสนอมาและมีข้อตกลงโดยทำหนังสือหรือทำเป็นข้อตกลงต่อรองคำรับสารภาพ

จริงอยู่มาตรการนี้อาจทำให้กระบวนการยุติธรรมมีทางเลือกมากขึ้น ถ้าใช้มาตรฐานที่ควบคุมความเหมาะสมของดุลพินิจของอัยการให้มีประสิทธิภาพและยุติธรรมได้หรือ check and balance ได้ แต่หากเรามองปัญหาทุกวันนี้ การควบคุมตรวจสอบดุลพินิจยังคงไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร บางคดีพนักงานอัยการใช้อำนาจสั่งไม่ฟ้องซึ่งขัดกับความรู้สึกของประชาชน ถ้าคุมระบบตรวจสอบได้ หลักการต่อรองคำรับสารภาพก็นำมาใช้ได้ แต่ต้องศึกษาว่ามีความเหมาะสมสำหรับประเทศไทยหรือไม่ทั้งในเชิงทฤษฎีของระบบกฎหมายและในทางปฏิบัติ ต้องนำมาวิเคราะห์กับประเทศเราว่าดีหรือไม่หรือดีเฉพาะกับองค์กรใดองค์กรหนึ่ง ออกกฎหมายเพื่อประชาชนจริงหรือไม่เพื่อลดคดีในศาลหรือทำให้คดีเสร็จได้โดยรวดเร็ว ถ้าไม่เลือกทางนี้เรามีทางอื่นหรือไม่ ถ้าจะลดคดีในศาลถ้าเป็นคดีเล็กๆ น่าจะใช้ได้ แต่จริงๆ ปัจจุบันคดีเล็กๆ ศาลก็พิพากษาอย่างรวดเร็วอยู่แล้ว ต้องดูว่าจะให้จบที่ไหน เช่น

จบที่ตำรวจ	ก็ต้องไม่จับ
จบที่อัยการ	ก็สั่งไม่ฟ้อง
จบที่ศาล	ให้ศาลตัดสิน

คิดให้ดีกว่าถ้าจะใช้ระบบนี้ ประโยชน์เกิดขึ้นกับใคร เพราะคนไทยไม่เหมือนฝรั่ง การเลือกตั้งของไทยไปตกอยู่ในมือผู้มีอิทธิพล ต้องเลือกสิ่งที่ถูกที่ผิดได้ ประชาชนฝรั่ง คิดเป็นว่าอะไรถูก อะไรผิด แต่คนไทยซื้อได้อย่างที่เป็นข่าวอยู่ตามหน้าหนังสือพิมพ์ เมื่อซื้อได้ก็มีความเป็นหนี้บุญคุณสูงต้องตอบแทน ระบบความคิด วัฒนธรรม ประเพณี ดังนั้นการจะนำกฎหมายต่างประเทศมาใช้ ต้องพิจารณาว่าเหมาะสมหรือไม่

ขอย้ำอีกครั้งว่าอาจมีปัญหาในทางปฏิบัติ กรณีที่อัยการอาจเรียกหาผลประโยชน์ เช่น กรณีมีคดีฆาตกรรม อัยการยื่นข้อเสนอมว่าผมจะไม่ฟ้องข้อหาฆ่าคนตาย แต่จะฟ้องว่าทำร้ายร่างกาย แทน แล้วคุณจะตอบแทนผมอย่างไร ตรงนี้ต้องระวัง เพราะฉะนั้นข้อคิดสำคัญของการนำมาตรการต่อรองคำรับสารภาพมาใช้จะต้องโปร่งใสตรวจสอบได้

มีนักวิชาการบางท่านอาจเสนอว่ารูปแบบการตรวจสอบอาจตั้งคณะกรรมการ หรือให้องค์กรอิสระเข้ามาดูแล อาจจะดีกว่าการใช้ดุลยพินิจจากอัยการเพียงฝ่ายเดียว เช่น คดีที่มีอัตราโทษสูง การทำเช่นนี้จะทำให้การตัดสินเป็นธรรมมากขึ้น แต่ผมว่าหลักการนี้ก็ดี จะทำให้คดีในศาลลดลง ขณะนี้ศาลก็มีกฎหมายออกมาว่า บางคดีอาจไม่ต้องรับฎีกา ก็ได้ โดยให้ใช้ดุลยพินิจของศาลท่านองเดียวกับการพิพากษายืน จะทำให้ลดจำนวนคดีลงได้

คดีบางคดีมีความกำกวม อย่างเช่นผมเป็นผู้พิพากษาอาจสั่งยกฟ้องหรือลงโทษก็ได้ ถ้ามีหลักฐานกำกวม ศาลจะสั่งยกฟ้องเป็นการยกประโยชน์ให้จำเลย แต่ถ้าเป็นตำรวจแค่สงสัยก็จับแล้ว ซึ่งต่างกับศาล เพราะว่าถ้าศาลสงสัย หมายความว่าหลักฐานไม่เพียงพอ ก็สั่งยกฟ้อง

ถ้าเป็นกรณีตั้งเป็นรูปคณะกรรมการที่เชื่อมั่นได้ ก็คิดว่าน่าจะใช้วิธีต่อรองได้ แต่ต้องมีหลักฐานว่า พยานไม่พอ หรือมีเพียง 50:50 แต่มีข้อแม้ว่า กรรมการชุดนี้ต้องเชื่อถือได้ และที่มาของกรรมการ ต้องเชื่อถือได้ แต่อย่าลืมว่านิสัยคนไทย ชอบวิ่งเต้น สำคัญที่ว่ากรรมการเหล่านั้นจะหวั่นไหวต่อผลประโยชน์หรือไม่

ในส่วนของการกำหนด หรือจำกัดอัตราโทษที่สามารถใช้มาตรการต่อรองคำรับสารภาพได้นั้นเห็นว่า เพราะเราไม่ไว้วางใจกรรมการจึงต้องไปกำหนดอัตราโทษ แต่ถ้าเราคิดว่าเป็นกรรมการที่มีจรรยาบรรณ ก็น่าจะเชื่อถือได้ แต่ผมยังคิดว่าถึงจะตั้งกรรมการก็ยังคงวุ่นวายเพราะทุกอย่างอยู่ที่คน ถ้าหลักการดีคนนำไปใช้ไม่ดีก็ไม่รอด

2. บทสัมภาษณ์ นาย สัตยา อรุณราชี

รองอัยการสูงสุด สำนักงานอัยการสูงสุด

สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2552

ระบบกระบวนการยุติธรรมในบ้านเราขณะนี้ค่อนข้างมีความจำกัดของอำนาจ โดยเฉพาะอำนาจในการเบี่ยงเบนคดีที่จะทำให้คดีอาญาออกไปจากระบบหรือเสร็จสิ้นไปโดยรวดเร็ว องค์กรประชาชนก็มีประสิทธิภาพในการตรวจสอบการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ ไม่ว่าจะเป็นกระบวนการร้องเรียนผ่านช่องทางสื่อวิทยุโทรทัศน์หรือผ่านทางผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ดังนั้นหากนำมาตรการต่อรองคำรับสารภาพมาใช้ผมคิดว่าไม่น่าจะมีปัญหาเรื่องกระบวนการตรวจสอบดุลยพินิจของอัยการ อีกทั้งระบบการดำเนินคดีของอัยการก็มีกฎระเบียบว่าด้วยการดำเนินคดีของอัยการคอยควบคุมตรวจสอบอยู่แล้ว แต่หากถามว่ามีความเหมาะสมในเชิงระบบกฎหมายหรือไม่ คงเป็นเรื่องที่ต้องนำไปคิดให้ดีเพราะอย่างที่นักศึกษาทราบว่ระบบกฎหมายของประเทศไทยมีความแตกต่างจากระบบกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา จึงอาจเป็นเรื่องต้องคิดวิเคราะห์ตรงนี้ด้วย

ผมเห็นด้วยนะที่จะนำมาตรการต่อรองคำรับสารภาพมาใช้โดยเฉพาะคดีที่มีความสลับซับซ้อนหรือมีความยุ่งยากในการหาพยานหลักฐาน เช่นคดีเกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติหรือคดีเกี่ยวกับยาเสพติด ทั้งนี้ก็เพื่อให้ได้ผู้บงการหรือผู้อยู่เบื้องหลังที่แท้จริงเพราะปัจจุบันคดีส่วนใหญ่เรามักจับและลงโทษได้แต่ลูกน้องที่เป็นปลาชิวปลาสร้อยขององค์กรอาชญากรรม

3. บทสัมภาษณ์ พ.ต.ท.ดร.ศิริพล กุศลคิดปู้ติ

กองคดีอาญา สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2553

การนำมาตรการต่อรองคำรับสารภาพมาใช้ในประเทศไทย จริงอยู่แม้จะขัดกับระบบกฎหมายซีวิลลอว์ที่มีหลักการดำเนินคดีอาญาโดยรัฐแต่ก็เห็นได้จากในประเทศฝรั่งเศสและเยอรมันก็ยังเอามาตรการต่อรองจากประเทศต้นแบบมาใช้ได้เพียงแค่ดัดแปลงให้มีขอบเขตจำกัดเช่นเรื่องของฐานความผิดและที่สำคัญคือความจำเป็นที่จะต้องมีการทำให้ปริมาณของนักโทษเรือนจำและปริมาณคดีขึ้นสู่ศาลลดลง ซึ่งหากดูสถิติแล้วจะพบว่ามิแนวนิยมปริมาณนักโทษเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แม้จะมีมาตรการทางเลือกอื่นมารองรับบ้างก็ตาม อีกทั้งในปัจจุบันมีการใช้กันอยู่ในระบบทุกระบบ การแบ่งแยกระบบกฎหมายคอมมอนลอว์หรือระบบกฎหมายซีวิลลอว์ เป็นเรื่องที่ไม่เป็นประโยชน์ในปัจจุบัน เนื่องจาก การบริหารงานยุติธรรม มีสาระสำคัญ คือ การจัดลำดับความสำคัญในการบริหารทรัพยากรที่คุ้มค่า และมีประสิทธิภาพสูงสุด ไม่ว่าจะเป็นระบบยุติธรรมทางเลือก หรือ การต่อรองคำรับสารภาพ ก็ตาม เป็นเรื่องปกติ ที่สามารถดำเนินการให้เหมาะสมได้ ไม่ว่าจะเป็นระบบกฎหมายใดก็ตาม

ส่วนการที่มาตรการต่อรองคำรับสารภาพไม่ได้ให้ผู้เสียหายเข้ามามีส่วนร่วมในการต่อรองร่วมกับทนายจำเลยและอัยการนั้นเพียงแต่มีโอกาสทราบข้อมูลเกี่ยวกับการต่อรองจากอัยการเห็นว่ายังไม่เป็นการคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายมากนัก แม้ในประเทศต้นแบบอย่างประเทศสหรัฐอเมริกาจะเป็นเช่นนั้น เพราะเป็นดุลพินิจของพนักงานอัยการโดยสมบูรณ์แบบ ที่จะดำเนินการต่อรองคำรับสารภาพระหว่างจำเลย กับพนักงานอัยการ ที่มีขอบเขตการใช้ดุลพินิจที่กว้างขวาง และสามารถใช้วิธีการที่รุนแรงเพียงใดก็ได้ หากไม่ถึงการทรมาน หรือทำร้ายร่างกาย ก็สามารถเจรจาต่อรองได้ ถือว่าชอบด้วยกฎหมาย เว้นแต่ เป็นการเลือกปฏิบัติเฉพาะกลุ่ม และบุคคลดังกล่าวได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง สำหรับประเทศไทย ควรจะต้องมีการพิจารณาระบบที่เหมาะสมว่า เขี่ยอาชญากรรม ควรจะได้รับการชดเชย และการเยียวยาอย่างไร และมีส่วนในการให้ความเห็นต่อศาลด้วยหรือไม่อย่างไร

ในระบบการต่อรองคำรับสารภาพของประเทศสหรัฐอเมริกาสามารถต่อรองได้ทุกฐานความผิด หากนำมาปรับใช้ในไทยเห็นว่าไม่ควรจำกัดฐานความผิดน่าจะใช้ได้ทั้งหมด โดยไม่ต้องพิจารณาว่าเป็นความผิดอะไร แต่ควรจะต้องมีการลงโทษที่จริงจัง ภายหลังศาลพิพากษาลงโทษแล้ว ควรจะให้มีการตรวจสอบโดย เขี่ยหรือผู้เสียหายเป็นหลัก และอาจจะมีกระบวนการในการรื้อฟื้นคดีได้ หากพนักงานอัยการปฏิบัติโดยไม่ชอบ ซึ่งจะต้องพิจารณาว่า ระบบการตรวจสอบ เช่น การฟ้องคดีเอง

4. บทสัมภาษณ์ Mr. Philip A. Guentert

Attaché, The Embassy of the United States of America

สัมภาษณ์เมื่อ วันที่ 24 สิงหาคม 2554

เนื้อหาเรื่องนี้สำคัญต่อระบบยุติธรรมทางอาญาของเรามาก โดยที่มีกฎหมายใหม่ในมาเลเซียเกี่ยวกับการให้ประโยชน์บางอย่างแก่ผู้ต้องหาหรือผู้ต้องหาที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินคดีรวมถึงการดำเนินการในลักษณะเช่นเดียวกับการต่อรองคำรับสารภาพอัยการไม่ค่อยสนใจในเรื่องนี้ ให้ตำรวจเป็นฝ่ายดำเนินการไปแต่ฝ่ายตำรวจเห็นว่าเป็นเรื่องที่ยัยการต้องเข้ามาเกี่ยวข้องในกระบวนการ และตอนนี้อยู่ระหว่างการโน้มน้าวให้อัยการมาเลเซียเข้าร่วม

ผมไม่ค่อยชอบจะเรียกว่า plea bargaining เท่าไหร่ มันไม่เหมือนที่เราเห็นในทีวีที่แต่ละฝ่ายมาเจรจาทอรองแลกเปลี่ยนข้อเสนอกันอย่างไรก็ได้จริงๆ แล้วเรากำหนดออกมาเป็นนโยบายที่แน่นอน (set policy) เกี่ยวกับว่า เราจะให้ประโยชน์ใดแลกเปลี่ยนแก่ผู้ต้องหาได้บ้างหากผู้ต้องหา รับสารภาพหรือให้ความร่วมมือกับฝ่ายรัฐ นั่นเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของระบบของเรา และเป็นสิ่งที่เราทำกับทุกคดีจนเป็นความแน่นอนของระบบของเรา ถ้าใช้คำว่า plea bargaining เหมือนจะชี้ว่าการเจรจากันแบบในตลาดและผลอาจจะเป็นอย่างไรก็ได้ซึ่งจริง ๆ แล้วไม่ได้เป็นอย่างนั้น เราจะมีข้อเสนอในการรับโทษให้โดยพิจารณาจากแนวทางการกำหนดโทษ (sentencing guideline) จากนั้น มาดูว่าผู้ต้องหาจะได้อะไรเป็นการแลกเปลี่ยนบ้างหากผู้ต้องหาให้ร่วมมือกับฝ่ายรัฐ แต่เราต้อง เคารพตามแนวทางการกำหนดโทษ และทำให้มั่นใจว่าเราปฏิบัติตามกฎหมายและแนวทางนโยบาย ของเรา บางครั้งผมมีข้อเสนอให้ผู้ต้องหา แต่ผู้ต้องหาไม่เห็นด้วยและตอบว่าให้ไปสู้คดีกันดีกว่า ฝ่ายเราก็ไม่มีปัญหา แต่จะเห็นว่าเป็นข้อดีอย่างหนึ่งของระบบนี้ที่ทำให้คดีเสร็จไปได้เป็นส่วน ใหญ่ มีผลทางสถิติที่น่าเกินกว่า 90% ของคดีอาญาทั้งหมดในระดับ federal ของสหรัฐที่จบลงด้วย การที่ผู้ต้องหารับสารภาพและส่วนมากมีการทำข้อตกลงรับสารภาพ มีประมาณ 17% ที่มีการลด โทษจากการร่วมมือ ดังนั้นประเด็นถัดไปของผม คือเมื่อกล่าวถึง plea bargaining มันเป็นส่วนหนึ่ง ของระบบใหญ่ในการทำให้คดีสิ้นสุดจากศาลโดยไม่ต้องมีการสืบพยาน นั่นเป็นจุดสำคัญ

ระบบของเราในการทำให้คดีสิ้นสุดไปด้วยการรับสารภาพจะกำหนดไว้ใน Rule 11 ของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาสหรัฐอเมริกา นั่นเป็นกรอบที่ใช้ ในคดีที่มีการลดโทษแก่ ผู้ต้องหาจากการที่ผู้ต้องหาให้ความร่วมมือกับฝ่ายรัฐในการสอบสวน หรือในการให้การ อย่างที่ผม บอกว่านั่นเป็นกรณีพิเศษประมาณ 20% จากทั้งหมดที่เราดำเนินคดี จุดสำคัญอีกอย่างของระบบของ เราคือ การใช้เอกสารข้อตกลงรับสารภาพ เป็นเอกสารที่มีรายละเอียดมาก ทำหน้าที่หลายอย่าง และ ดูเหมือนเป็นสัญญา

สำหรับเราข้อดีในเรื่องนี้ไม่เพียงแต่ทำให้คดีเสร็จสิ้นไปโดยไม่ต้องสืบพยาน แต่ยังช่วยให้ระบบมีความถูกต้อง เมื่อผู้ต้องหาได้รับสารภาพ Rule 11 จะทำหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องและความสุจริตของการรับสารภาพนั้น ทำให้เรามั่นใจว่าผู้ต้องหากระทำความผิดจริงในวิธีที่อาจจะแม่นยำกว่าการพิจารณาสืบพยานและถูกขุ่นตักสินคดีด้วย นอกจากนี้เรื่อง plea bargaining นี้ยังทำให้ผู้ต้องหามีโอกาสได้ลดโทษตามคำพิพากษาโดยแสดงความรับผิดชอบในการกระทำของตนด้วยการรับสารภาพ และให้ความร่วมมือไม่ว่าในการสอบสวนหรือให้การ นั้นเป็นส่วนสำคัญอย่างมากของการบังคับใช้กฎหมายในระดับ federal ในการสามารถให้ผู้ต้องหาร่วมมือให้การสาวถึงผู้ร่วมกระทำผิดคนอื่นๆ ได้ ซึ่งสำคัญมากในคดีที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรม สำหรับคนกระทำผิดที่อยู่เหนือขึ้นไปซึ่งต้องรับผิดชอบมากที่สุด

ในส่วนของการกระบวนการและเนื้อหากฎหมายโดยหลักจะเป็นไปตาม Rule 11 ที่จะทำอย่างไรเมื่อมีการให้การรับสารภาพนั้นถือเป็นเนื้อหาหลัก ขณะที่เรื่องการทำ plea bargaining แล้วจะได้รับลดหย่อนโทษนั้นถือเป็นกรณีพิเศษ ดังนั้นกระบวนการจะเป็นอย่างไร เมื่อเป็นกรณีที่ผู้ต้องหาอยากได้ประโยชน์หรือสิ่งแลกเปลี่ยนในการลดโทษในการให้ความร่วมมือกับฝ่ายรัฐ มันเหมือนสองฝ่ายมีสิ่งที่อยู่ในใจ แล้วเราจำเป็นต้องมีกระบวนการเพื่อให้สองฝ่ายมาพบกันตรงกลางได้แน่นอนว่าผู้ต้องหาขอมอบปากคำมั่นจากฝ่ายรัฐโดยที่ตนไม่จำเป็นต้องสารภาพว่าตนกระทำผิด ส่วนฝ่ายรัฐก็ขอมอบไม่ยอมให้สัญญาวันแต่จะรู้ว่าผู้ต้องหาพูดจริงหรือไม่เกี่ยวกับสิ่งที่เขาทำ หรือมีข้อเสนอใดที่เป็นประโยชน์จะให้แก่ฝ่ายรัฐได้บ้าง

การจะหาทางตกลงในเรื่องนี้ได้ ทำโดยอาศัยกระบวนการเริ่มแรกที่เรียกว่า Proffer ซึ่งได้แก่ หนังสือข้อตกลงระหว่างสองฝ่าย สิ่งที่น่าสนใจอย่างยิ่งสำหรับระบบกฎหมายของเราคือเรามองว่าแม้ในคดีอาญาฝ่ายรัฐกับผู้ต้องหาก็สามารถจะทำข้อตกลงบางอย่างในทำนองเดียวกับสัญญาในเรื่องทางแพ่งซึ่งสามารถเอาไปบังคับในศาลได้ ดังนั้น ข้อตกลงแรกที่เรามักจะทำกับผู้ต้องหาคือ Proffer แต่เป็นการเสนอความคุ้มกันแก่ผู้ต้องหาอย่างจำกัด ซึ่งแตกต่างจากระบบของไทยที่อาจจะกันผู้ต้องหาบางคนไว้เป็นพยานโดยไม่ต้องรับโทษได้ แต่ระบบของเรานั้นเราต้องการให้คนกระทำผิดต้องถูกลงโทษหมด แม้ว่าเราจะมีระบบที่ให้ประโยชน์แก่ผู้ต้องหาที่ร่วมมือกับฝ่ายรัฐก็ตาม

อย่างที่บอกไปแล้วว่าผู้ต้องหาขอมอบจะไม่ยอมให้การรับสารภาพวันแต่จะรู้ตัวว่าผู้ต้องหาจะได้อะไรบ้าง ดังนั้น จดหมาย Proffer จะระบุว่า ให้ผู้ต้องหาเข้ามาพบอัยการ เราจะไม่นำเอาถ้อยคำที่ผู้ต้องหาให้ไปใช้ให้เป็นโทษกับผู้ต้องหาในคดีของคุณ แต่จะใช้เพียงเพื่อประเมินความน่าเชื่อถือของคุณและประโยชน์ที่จะได้หากให้คุณเป็นพยานเบิกความ แต่จะมีเงื่อนไขอยู่ด้วยว่า หากมีการสืบพยานเพื่อต่อสู้คดี และคุณต่อสู้คดีหรือให้การที่ขัดกับที่ให้ไว้ในช่วงการทำ Proffer เราจะใช้ถ้อยคำของคุณที่ให้ไว้นั้นในการสืบพยาน กล่าวในทางปฏิบัติแล้ว ผู้ต้องหาจะไม่เข้าสู่

กระบวนการ Proffer หากเห็นว่าตนต้องการจะสืบพยานผู้คดี เพราะหากจะทำ Proffer ผู้ต้องหา ก็ต้องให้ข้อมูลบางอย่างตามที่ฝ่ายรัฐอาจต้องการ เหตุผลที่ผู้ต้องหาจะทำ Proffer แม้จะรู้ว่าตนในที่สุดตนไม่สามารถจะไปต่อผู้คดีให้เป็นอย่างอื่นได้อีก เนื่องมาจากผู้ต้องหาไว้ใจฝ่ายรัฐว่าหากให้ถ้อยคำตาม Proffer ด้วยความจริง ฝ่ายรัฐจะไม่บิดพลิ้ว และมีขั้นตอนในการดำเนินการที่แน่นอน รวมถึงประโยชน์ที่จะให้แก่ผู้ต้องหาด้วยแม้ว่าจะไม่ได้ให้สัญญาแน่นอน กระบวนการนี้ใช้ได้ผล เพราะนโยบายและการปฏิบัติของเรามีความแน่นอนบนพื้นฐานของความสุจริต และทุกคนรู้ว่าระบบของเราเป็นอย่างไร

เราจะไม่ให้สัญญาเพื่อประโยชน์ใดๆ แก่ผู้ต้องหาโดยที่เราไม่รู้ว่าผู้ต้องหาจะพูดอะไร หากเราไม่ต้องการ Proffer กระบวนการก็จบ แล้วเราก็ก็นำผู้ต้องหาไปสู้คดีกันในศาล หรือจะมีอีกทางหนึ่งเรียกว่า pleading blind ที่มีการรับสารภาพโดยไม่มีข้อตกลงรับสารภาพ (plea agreement) หากพิจารณาตาม sentencing guideline ของเราจะกำหนดไว้ว่าผู้ต้องหาจะไม่ได้รับประโยชน์ในการลดโทษจากการให้ความร่วมมือใดๆ หากไม่ได้รับความเห็นชอบจากฝ่ายรัฐว่าบุคคลนั้นควรได้รับการลดหย่อนใดๆ ในระบบของไทยการรับสารภาพต่อศาลอาจได้ลดโทษถึงกึ่งหนึ่ง แต่ในระบบของเราการรับสารภาพเฉยๆ ได้ลดหย่อนโทษเพียงเล็กน้อยมาก คุณจะไม่มีทางได้พิจารณาลดโทษถึงขนาดครึ่งหนึ่งหากไม่มีคำร้องจากทางฝ่ายรัฐ และการได้ลดโทษต้องเกิดจากสิ่งที่ sentencing guideline เรียกว่า การให้ความช่วยเหลืออย่างสำคัญ (substantial assistance) แก่ฝ่ายรัฐ

โดยทั่วไปศาลจะรู้ว่าบุคคลนั้นได้ให้ความร่วมมือกับฝ่ายรัฐจากการให้การ แต่ฝ่ายรัฐจะมีคำร้องและอาจสนับสนุนด้วย proffer เพื่อแสดงถึงข้อเสนอ ความร่วมมือ และการลดหย่อนที่ผู้ต้องหาควรได้รับ

Proffer มีไว้เพื่ออะไร อย่างที่ผมบอก เราใช้เพื่อประเมินความน่าเชื่อถือของพยาน เราไม่สามารถใช้คนที่จะมาเป็นพยานที่ไม่พูดความจริง ซึ่งหมายความว่าฝ่ายผู้ต้องหาจะต้องพูดความจริงให้ครบถ้วนเกี่ยวกับการกระทำของเขา ส่วนฝ่ายรัฐก็ไม่สามารถจะไปสั่งให้บุคคลนั้นแต่งเสริมข้อเท็จจริงให้เกินไปกว่าสิ่งที่เขาทำได้ เราต้องการทำให้มั่นใจว่าบุคคลดังกล่าวสามารถจะเป็นพยานได้ ซึ่งหมายความว่าเราจะตรวจสอบในสิ่งที่เขาจะพูดใน Proffer โดยการตั้งคำถามที่เรารู้คำตอบอยู่แล้วซึ่งหมายรวมถึงเราใช้ Proffer เพื่อดูความสอดคล้องของสิ่งที่เขาพูดกับบันทึกหรือผลการสอบสวนเบื้องต้นที่ได้มา เช่น รายละเอียดการใช้โทรศัพท์ บางครั้งผู้ต้องหาที่เป็นฝ่ายเสนอ Proffer จะแสดงหลักฐานให้เห็นว่าสิ่งที่เขาพูดเป็นความจริง เกี่ยวกับการติดต่อกับผู้กระทำผิดคนอื่น โดยสรุปคือ เป้าหมายอันดับแรกคือการใช้ประเมินความน่าเชื่อถือของผู้ต้องหาในการให้ความร่วมมือกับฝ่ายรัฐ หากผู้ต้องหาไม่พูดความจริงตาม proffer เราก็จะใช้สิ่งที่ให้ถ้อยคำเพื่อเอาผิดกับผู้ต้องหาในการดำเนินคดี

เพื่อให้เห็นถึงกลไก ผู้ที่เกี่ยวข้องใน proffer จะได้แก่ผู้ต้องหา ทนายผู้ต้องหา เจ้าหน้าที่คดีหรือตำรวจ (case agent) และอัยการ สิ่งที่เป็นลักษณะสำคัญของระบบเราคือ ฝ่ายสืบสวนสอบสวนและอัยการทำงานร่วมกันในคดีตั้งแต่เริ่มต้นไปจนถึงฟ้องคดี การดำเนินคดีในศาล ทำให้ทุกฝ่ายรับรู้การทำงานในฐานะทีมและสามารถจะสร้างความร่วมมือกันได้ตั้งแต่ต้น

อีกด้านหนึ่งของ proffer คือการบังคับ (locked in) ให้ผู้ต้องหาต้องอยู่กับฝ่ายรัฐโดยไม่สามารถกลับคำให้การ ได้เพราะฝ่ายรัฐจะนำเอาถ้อยคำที่ให้ในช่วง proffer มาใช้เป็นโทษกับผู้ต้องหาได้ เรียกว่าการ locked in วิธีการอื่นในการ locked in คือการพิจารณาคดีด้วย grand jury โดยมีลูกขุนสิบหกคน และผู้ต้องหาที่เป็นพยานที่ผ่านการทำ proffer ซึ่งจะมาเบิกความเพื่อเอาผิดผู้ต้องหาคนอื่นนั้นจะต้องให้การภายใต้คำสาบาน ซึ่งหากให้การเท็จก็จะมีโทษทางอาญา

และในช่วงเวลาของกระบวนการ plea agreement ก็เช่นเดียวกัน สามารถใช้ locked in ได้ Rule 11 ระบุว่าศาลต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงพื้นฐาน (factual basis) คุณไม่สามารถจะรับสารภาพเพียงจะให้คดีจบๆ ไป หากคุณไม่ได้ทำผิดคุณก็รับสารภาพไม่ได้ ในช่วง proffer เราจะแสดงข้อเท็จจริงต่างๆ เพื่อให้ผู้ต้องหาดูและเห็นด้วยหากจะให้การรับสารภาพ ซึ่งในช่วงทำ plea agreement ก็เช่นเดียวกัน โดยที่ plea agreement ที่ทำเป็นหนังสือจะระบุสิ่งต่างๆ ทั้งหมดตามที่กำหนดใน Rule 11

หากคุณเป็นอัยการและกำลังจะให้ผู้ต้องหาให้ความร่วมมือกับฝ่ายรัฐ และอยากจะให้ผู้ต้องหาเข้าสู่การถูก locked in คุณต้องระวังว่า อย่าไปผูกมัดกับผู้ต้องหาในข้อเท็จจริงหรือข้อความใดเร็วเกินไปโดยที่คุณยังไม่เข้าใจว่าเรื่องราวทั้งหมดเป็นอย่างไร ผู้ต้องหาอาจจะโกหก หรือให้ข้อมูลผิดพลาด หรืออาจหลงลืมกล่าวถึงบางสิ่งบางอย่างไป แต่การ locked in ซ้ำเกินไปก็อาจทำให้ผู้ต้องหาไม่ยอมให้ความร่วมมืออีกเพราะความไว้อาจจะลดลง เวลาจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่ง

บทบาทของฝ่ายต่างๆ ในการ proffer ฝ่ายผู้ต้องหาก็คะพิสูจน์ว่าตนเป็นพยานที่มีประโยชน์หรือพูดความจริง ทนายผู้ต้องหาก็คะแนะนำว่าหากผู้ต้องหายอมรับ proffer และฝ่ายอัยการเห็นว่าผู้ต้องหาพูดความจริงและมีประโยชน์ ก็อาจจะมีการทำข้อตกลงของการต่อรองคำรับสารภาพ (plea agreement) ในที่สุด และมีสิ่งตอบแทนให้สำหรับความร่วมมือที่ผู้ต้องหาให้แก่ฝ่ายรัฐ ส่วน case agent หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจก็จะมีบทบาทช่วยในการประเมินความน่าเชื่อถือของผู้ต้องหา สิ่งที่สำคัญเกี่ยวกับบทบาทของเจ้าหน้าที่รัฐหรือตำรวจ ก็จะต้องไม่ให้สัญญาใดๆ กับผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดว่าพวกเขาจะได้อะไรหากให้ความร่วมมือกับฝ่ายรัฐ ผู้ที่จะประเมินความร่วมมือของผู้ต้องหาคืออัยการ เราไม่ต้องการให้ตำรวจให้สัญญาใดๆ ที่มีผลทางกฎหมายกับผู้ต้องหา สิ่งที่ตำรวจจะพูดได้คือ คนไม่สามารถจะบอกได้ว่าหากผู้ต้องหาให้การรับสารภาพหรือให้ความร่วมมือกับตำรวจแล้วจะได้อะไร แต่ตนจะส่งต่อข้อมูลในเรื่องนี้ต่อให้อัยการ ซึ่งเป็นระบบ

ที่ดีทีเดียว เท่าที่ผมทำงานในตำแหน่งอัยการมาไม่เคยมีกรณีที่ต้องหาบอกว่าตำรวจให้สัญญากับคนไว้อย่างนั้นอย่างนี้เลย นี่เป็นสิ่งที่สำคัญในกระบวนการของเราที่อัยการเป็นผู้ตัดสินใจในเบื้องต้นเกี่ยวกับการให้ความร่วมมือของผู้ต้องหา และศาลเป็นผู้พิจารณาว่าข้อตกลงรับสารภาพนั้นเป็นธรรมหรือไม่เพียงใด

เราตัดสินใจในเรื่องสิ่งตอบแทนที่จะให้แก่จำเลยว่าจะเป็นสิ่งใดอย่างไร

plea bargaining เป็นเรื่องปกติที่เราทำ เรามีคู่มือสำหรับเรื่องนี้ สิ่งที่เราไม่ทำโดยปกติคือการต่อรองในเรื่องข้อหาที่จะฟ้อง เราต้องการฟ้องข้อหาให้กว้างเข้าไปเพื่อเอาผิดกับสิ่งที่จำเลยได้กระทำให้มากที่สุด ส่วนหนึ่งเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือเมื่อจำเลยไปรับสารภาพต่อหน้าลูกขุนถึงข้อเท็จจริงที่ตนกระทำผิดไป เราก็ต้องการข้อเท็จจริงดังกล่าวเช่นกัน สิ่งแลกเปลี่ยนที่เราจะให้มักจะแตกต่างจากแนวทางการกำหนดโทษ (แนวทางการกำหนดโทษนี้ ภาษาอังกฤษนักกฎหมายใช้คำว่า Sentencing Guideline ซึ่งในประเทศไทยเรียกแนวทางการกำหนดโทษนี้ว่า “ชั่งตอกลูกผู้สัมผัส”)

ประเภทของความช่วยเหลือที่จะได้รับการตอบแทน

- อาจจะเป็นการให้การชดเชยจำเลยคนอื่นในคดีของตนเอง
- ให้ข้อมูลที่จะทำให้มีการฟ้องคดีใหม่สำหรับผู้ต้องหาคนอื่นได้
- ออกไปทำงานเหมือนสายลับเพื่อเก็บข้อมูลในคดีอื่น

อะไรบ้างที่ไม่ถือเป็นการให้ความร่วมมือกับฝ่ายรัฐ

- การให้ความร่วมมือไม่เพียงแต่เป็นการบอกว่า นี่คือสิ่งที่ฉันทำ (สารภาพว่ากระทำ) เท่านั้น เพียงแค่นี้ไม่เพียงพอให้อัยการยื่นคำร้องขอให้มีการลดหย่อนโทษให้แตกต่างจากแนวทางการกำหนดโทษ

- เราไม่ต้องการการให้ข้อมูลที่จำกัดแค่เพียงคนที่อยู่ต่ำกว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยลงไป แต่ต้องเป็นข้อมูลของผู้บังคับ เพื่อนำไปสู่การจับกุมคนที่เหนือขึ้นไป จึงจะได้รับการเสนอให้มีการลดโทษ

- เราไม่ให้ความช่วยเหลือจำเลยที่ให้การโดยไม่สุจริตใจหรือให้ข้อมูลไม่ครบในการ proffer

- เราจะไม่เสนอการลดหย่อนแก่จำเลยที่ความร่วมมือไม่เกิดผล (failed effort) เช่น ให้การชดเชยคนอื่นไม่ได้ ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับคดีอื่นไม่ได้ นอกจากนั้น ตามกฎหมายแล้วการยื่นคำร้องสำหรับความช่วยเหลืออย่างสำคัญแก่ฝ่ายรัฐ (motion for substantial assistance) จะทำได้ ต้องเป็นกรณีที่ได้มีการให้ความช่วยเหลือจริงๆ หลังจากได้พิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูล

ต่างๆ จาก Proffer แล้วก็มาถึงการทำข้อตกลงรับสารภาพ (plea agreement) ซึ่งข้อกำหนดหนึ่งในข้อตกลงดังกล่าวคือการเสนอลดโทษจากการให้ความช่วยเหลือทางฝ่ายรัฐ

ดังที่กล่าวมาแล้วว่าฝ่ายรัฐต้องการผลลัพธ์ที่มีความสม่ำเสมอ (consistency in result) ต้องการความโปร่งใส เราต้องการสร้างความน่าเชื่อถือโดยอาศัยการทำขึ้นในรูปของสัญญา โดยระบุว่า คู่สัญญาอีกฝ่ายจะไม่ได้รับการพิจารณาลดหย่อนโทษ หากปรากฏว่าจำเลยไม่ได้ให้การด้วยความจริง ซึ่งเป็นการกำหนดเงื่อนไขบังคับหลังไว้ในสัญญา

เราให้สัญญากับจำเลยในเรื่องการลดหย่อนโทษ แล้วสิ่งที่จำเลยให้สัญญากับเรามีอะไรบ้าง อย่างแรกคือ สัญญาว่าจะให้การรับสารภาพ สัญญาว่าจะขึ้นให้การ สัญญาว่าจะระบุทรัพย์สินที่ได้มาโดยผิดกฎหมายในหลายๆ คดี และสัญญาว่าจะสละสิทธิในการอุทธรณ์ซึ่งเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของความร่วมมือที่เราต้องการ

เรามักไม่ทำเรื่องการต่อรองในข้อเท็จจริง ข้อเท็จจริงเป็นเช่นไรก็เป็นเช่นนั้น เช่น จำนวนของกลาง เราไม่ต้องการสร้างความไม่โปร่งใสในเรื่องข้อเท็จจริงในการพิจารณาของศาล เราจะต้องอาศัยกลไกที่ชอบด้วยกฎหมายในเรื่องการให้ความร่วมมือกับฝ่ายรัฐเพื่อนำไปสู่การลดหย่อนโทษ

ความมากน้อยในการลดหย่อนโทษตามนโยบายของเราขึ้นกับหลายปัจจัย แน่นอนว่าอย่างแรกคือคุณค่าของความร่วมมือที่ให้ ประเภทของความร่วมมือ ถ้าจำเลยให้การชัดเจนคนอื่น ปกติจะได้รับการลดหย่อนลงเหลือสามในสี่จากแนวทางการกำหนดโทษ หากช่วยเป็นสายลับหาข้อมูลให้คดีอื่นอาจจะได้ลดหย่อนครึ่งหนึ่ง นอกจากนี้คนที่เข้าร่วมมือกับฝ่ายรัฐก่อนที่จะได้ข้อเสนอดีกว่า ส่วนคนที่มาสุดท้ายอาจจะไม่ได้รับข้อตกลงอะไรเลย เวลาจึงเป็นสิ่งสำคัญ

ในข้อตกลงรับสารภาพที่ทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรมีรายละเอียดข้อกำหนดมากมาย เช่น การแจ้งสิทธิแก่จำเลยให้ทราบถึงสิทธิของตนจากการรับสารภาพ เรื่องของการสรุปข้อเท็จจริง การระงับข้อพิพาทในเรื่องข้อเท็จจริง ข้อดีคือข้อตกลงนี้สร้างความแน่นอนในประเด็นต่างๆ ของคดี เช่นตกลงกันว่าแนวทางกำหนดโทษใดที่จะนำมาบังคับใช้บ้าง ตกลงกันว่าข้อเท็จจริงของคดีเป็นอย่างไร เป็นต้น เราสามารถจะหาข้อสรุปในประเด็นข้อพิพาททางกฎหมายได้ แม้ว่าศาลจะเป็นผู้ใช้ดุลยพินิจพิพากษาคดีในท้ายที่สุด แต่ข้อตกลงนี้ทำให้เราตกลงกันได้ในแง่ข้อกฎหมาย แทนที่จะมาโต้แย้งกันในศาล

เมื่อข้อตกลงรับสารภาพ (plea bargaining) มาถึงศาล ศาลก็จะพิจารณาไปตาม Rule 11 เพื่อให้แน่ใจว่าข้อกำหนดต่างๆ ได้รับการปฏิบัติ การรับสารภาพเป็นไปโดยสมัครใจ ข้อสัญญาต่างๆ จากฝ่ายรัฐได้กำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษรครบถ้วน และจำเลยและทนายจำเลยเข้าใจกระบวนการทุกอย่าง

เป้าหมายของเราในเรื่องนี้ไม่เพียงแต่ทำให้คดีจบไป แต่ต้องแน่ใจว่าทุกอย่างกระทำไป ด้วยความจริงและมีความร่วมมืออย่างครบถ้วน นั่นคือมีความสอดคล้องกับพยานหลักฐาน มีการให้ สัญญาในเรื่องลดหย่อนโทษอย่างมีเงื่อนไข นั่นคือต้องให้การด้วยความสัตย์จริงและครบถ้วน และ ระบบของเราในเรื่องการซักค้านจะมาช่วยตรวจสอบว่าพยานคนนั้นไม่ว่าจะเป็นประชาชนหรือเป็น จำเลยให้การด้วยความสัตย์จริงหรือไม่ ซึ่งจะทำโดยฝ่ายจำเลยเพื่อตรวจสอบความน่าเชื่อถือของพยาน ระบบนี้สามารถดำเนินไปได้เพราะศาลเข้าใจว่าเรากระทำการด้วยความสุจริต และนโยบายของเรา ก็มีเหตุผล มีการะหน้าที่ในเชิงวิชาชีพของเราที่จะต้องปฏิบัติเพื่อให้วิธีการนี้ดำเนินไปได้ และหาก จำเลยหรือทนายจำเลยไม่สามารถจะเชื่อใจเราได้ ก็คงไม่มีใครทำ proffer ทุกอย่างก็จะไม่สามารถ ดำเนินไปได้

มีคำถามบ่อยครั้งว่าใครเป็นผู้เริ่มกระบวนการ proffer ก่อน หรือมันเป็นเรื่องการพูดคุย แบบไม่เป็นทางการของอัยการกับทนายผู้ต้องหา ถ้าตอบคือมันสามารถจะเกิดขึ้นได้ในหลาย รูปแบบ ทนายอาจจะเริ่มว่าลูกความสนใจอยากจะเข้าพบอัยการ ซึ่งหมายความว่าเขา อยากจะทำ proffer จากนั้นทนายผู้ต้องหาจะเริ่มเจรจาว่าจะทำอะไรได้บ้าง ฝ่ายอัยการก็จะต้อง บอกว่า ทนายขอมักรู้ว่านโยบายเราเป็นอย่างไร และฝ่ายรัฐไม่อาจจะให้สัญญาใดๆ ได้ขอให้ทนาย ผู้ต้องหาเข้ามาปรึกษาหารือกันก่อน หรือเจ้าหน้าที่ในคดี (case agent หรือตำรวจ) อาจจะติดต่อผม แล้วบอกว่า เขาจับกุมผู้ต้องหาได้คนหนึ่งและเขาอยากจะให้ข้อมูลหรือความร่วมมือบางอย่างกับ อัยการ หากฝ่ายอัยการเห็นด้วยก็จะติดต่อทนายของผู้ต้องหา (ติดต่อผู้ต้องหาโดยตรงไม่ได้) แจ้งว่า ผู้ต้องหาอยากจะพูดคุยกับอัยการ และขอให้นำตัวผู้ต้องหานั้นมาพบ สิ่งที่ผมมักพูดกับทนาย และ ผู้ต้องหาเมื่อมาอยู่ต่อหน้าผมคือ เรากำลังทำการสืบสวนคดีของคุณอยู่และพยานหลักฐานก็มากขึ้น เรื่อยๆ เป็นเรื่องของคุณที่จะตัดสินใจว่าจะให้ความช่วยเหลือแก่ฝ่ายรัฐเสียแต่ตอนนี้หรือไม่เพื่อให้ กระบวนการสอบสวนหยุดลง ดังนั้นกระบวนการที่ไม่เป็นทางการจึงเกิดได้หลายทางจากผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องต่างๆ จนกว่าจะมาจบที่กระบวนการที่เป็นทางการคือ proffer letter เป็นไปได้ว่าจดหมาย proffer อาจจะมีรูปร่างหน้าตาต่างกันไปบ้าง แต่แนวทางและหลักการของอัยการสหรัฐทั้งหมดจะ เหมือนๆ กัน นี่เป็นเรื่องทางปฏิบัติที่ผ่านพัฒนาการ โดยหลักแล้วไม่มีกฎเกณฑ์ผูกมัดว่าเราจะทำ proffer อย่างไร แต่มีผลผูกพันในลักษณะของข้อตกลง (contract) ในการทำ proffer อัยการมี เอกสารที่เป็นมาตรฐานอยู่แล้ว อาจจะมีการร้องขอให้เปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมจากฝ่ายผู้ต้องหาบ้าง แต่ ปกติอัยการจะไม่เปลี่ยน หากผู้ต้องหาไม่ตกลงด้วยก็มีแต่ไปสู้คดีกันในศาล หรือไปปรับสารภาพเอง ในศาลซึ่งไม่ได้ประโยชน์จากการทำข้อตกลงกับฝ่ายรัฐ

ไม่จำเป็นว่า proffer ต้องไปสู่ plea agreement ทั้งหมดเป็นไปได้ว่ามีการทำ proffer แล้ว จำเลยไปปรับสารภาพโดยไม่ได้ทำข้อตกลงในการให้ความร่วมมือกับฝ่ายรัฐ (cooperation

agreement) หรือมีการสู้คดีกัน แต่ปกติ proffer มักจะนำไปสู่การรับสารภาพเนื่องจากมันเป็นการจำกัดทางเลือกของฝ่ายจำเลย ฝ่ายจำเลยต้องมั่นใจพอสมควรในการทำให้ฝ่ายอัยการตกลงในการทำ proffer ด้วย อย่างที่ผมบอก คดีส่วนใหญ่จบไปด้วยการรับสารภาพ และเกือบทั้งหมดมีข้อตกลงรับสารภาพที่แต่ละฝ่ายมาทำข้อสัญญากัน แต่มีเพียงส่วนน้อยที่มีข้อตกลงในเรื่องการให้ความร่วมมือ เช่นมีเพียง 17% ในปี 2001 ดังนั้นในขณะที่ส่วนใหญ่มีการรับสารภาพ และมีการทำข้อตกลงรับสารภาพ แต่ proffer จะมีสัดส่วนที่น้อยกว่า เพราะจะใช้เฉพาะกรณีที่มีความเป็นไปได้ว่าจะมีความร่วมมือระหว่างฝ่ายจำเลยกับฝ่ายรัฐ ในแง่ของการให้การหรือการช่วยเหลือในการสอบสวน

ในการ plea bargaining มีคำถามว่า bargaining power ของจำเลยอยู่ที่ไหน ผมเห็นว่า คำดังกล่าวทำให้เกิดความสับสนและอาจจะไม่ถูกต้อง เพราะจริงๆ แล้วเป็นเรื่องอัยการอาศัยข้อเท็จจริงที่มี ปรับข้อกฎหมายกับข้อเท็จจริง และคำนวณออกมาเป็นโทษ (ตัวเลข) และจากตัวเลขก็นำมาเป็นข้อเสนอให้ผู้ต้องหาว่าจะรับหรือไม่ หากยอมรับก็มีการทำข้อตกลงรับสารภาพ หากไม่ยอมรับก็มีการสู้คดีกัน หรือจำเลยอาจจะไปสารภาพเองที่ชั้นศาลโดยไม่มีข้อตกลงกับฝ่ายอัยการ จึงไม่ได้เป็นเรื่องการต่อรอง (bargaining) แต่อย่างใดและควรหลีกเลี่ยงคำดังกล่าว หลักการสำคัญของเราคือ ผลลัพธ์ที่สม่ำเสมอคาดการณ์ได้ (result consistency) และความถูกต้องโปร่งใสในการดำเนินการของฝ่ายอัยการ และการเสนอทางเลือกให้ผู้ต้องหาเลือกว่ามีอะไรบ้าง โดยยึดโยงกับ sentencing guideline ว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยจะได้รับโทษและการลดหย่อนอย่างใดบ้าง เป็นการชี้ให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยเห็นถึงผลลัพธ์ตามกฎหมายที่เป็นธรรมเท่านั้นเอง

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล

ประวัติการศึกษา

ประสบการณ์การทำงาน

นาย ญัฐคนัย สุภัทรากุล

นิติศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2)

มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2542

นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขา กฎหมายอาญาและกระบวนการ

ยุติธรรมทางอาญา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยทุนวิจัย

สถาบันพระปกเกล้า (King Prajadhipok's Institute) พ.ศ. 2549

เนติบัณฑิตไทย สมัยที่ 57 พ.ศ. 2547

การวิจัยชั้นสูงทางนิติศาสตร์ โดย วช. และสถาบันกฎหมายไทย

เทคนิคการเขียนบทความทางวิชาการด้านกฎหมาย

กรรมการผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

ประธานคณะกรรมการประกันคุณภาพคณะนิติศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อาจารย์พิเศษและวิทยากรด้านกฎหมาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมงคลสุวรรณภูมิ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มหาวิทยาลัย

ราชภัฏเทพสตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

คณาจารย์ได้รับทุนศึกษาวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ

พิบูลสงคราม ประจำปีงบประมาณ 2553

